

കാവന കാളഭ്രം

14

2001 നവംബർ - 2002 ജനവരി

കാവറ കാളമ്പട്ടി

(എൻവി കൃഷ്ണവാരിയർ സ്മാരക ട്രസ്റ്റിന്റെ ചുവപ്പത്രം)

പുസ്തകം 4

ലക്കം 2

വില 15 രൂപ

ചീഫ് എഡിറ്റർ :

ഡോ. എം. ആർ. രാഖവവാരിയർ

മാനേജിംഗ് എഡിറ്റർ :

എപ്പാഹ. കെ. ഗോപാലകൃഷ്ണൻ

എക്സിക്യൂട്ടീവ് എഡിറ്റർ :

എം.എം. സചീനൻ

എഡിറ്റേഴ്സ് :

കെ. വി. രാമകൃഷ്ണൻ

കെ. പി. ശങ്കരൻ

കെ. പി. മോഹനൻ

എൻവി കൃഷ്ണവാരിയർ സ്മാരകട്ട്

(ഇഡി. 440 / 92)

കോട്ടയ്ക്കൽ - 676 503.

ഉള്ളടക്കം

കവിത

പെൻഡവാക്യം	67	മായ ശോവിനരാജ്
വഴിനദി	68	ആർ. ശോപിനാമൻ
കളികൾ	69	പി. മധു
ആനയേം	70	എസ്. എറം. ദിവാകരൻ
തിരുവല്ലാ ആരാട്ട്	71	ആർ. മനോജ് വർഷ
പുജാരിസ്ഥി	72	എറുമാനുർ സോമദാസൻ
മുസലപർവ്വം	73	സി. പി. സുഭ്രദ്ര
കാട്ട്	75	പി.കേശവൻ നമ്പുതിരി
ദേശാടനക്കിളിക്കളോട്	76	ജമീൽ അഹമ്മദ്
മുലയുട്ട്	82	ഡി. കെ. എറം. കർത്താ
ആ ചിത്രം	85	ലക്ഷ്മികുട്ടി
ഒഗർവ്വാണിപ്പണാമം	86	കെ. ജയലക്ഷ്മി

ലേവനം

അടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആട്ടിൻകുട്ടി	5	ഡോ. കെ.ജി. പൗലോസ്
ആഗോളവത്കരണാത്മിന്ദ്രി ഇന്ത്യൻ പരിപ്രേക്ഷ്യം	10	ഡോ. മൈക്കിൾ തരകൻ
വ്യവസായ രംഗത്തെ പ്രത്യാഖ്യാതങ്ങൾ	21	ഡോ. ആർ. വി. ജി. മേനോൻ
ആഗോളവത്കരണാത്മിന്ദ്രി ഇന്ത്യൻ ദേശീയത	40	ഡോ. എറം. ജി. എസ്. നാരായണൻ
ആഗോളവത്കരണവും സാഹിത്യവും	50	എറം. എ. ബേബി
ആഗോളവത്കരണത്തിലെ സാമ്പത്തിക പ്രതിസന്ധി ശാപം, ശാപമോക്ഷം !	59	സി. ശരച്ചുന്നൻ
കളിയ്ക്കുന്നേ രണ്ടാംവായന മുഖ്യമന്ത്രി	77	വി.സുകുമാരൻ
ചായ	96	ചെറുവറ്റ ശോവിനൻ നമ്പുതിരി

കവർ ഡിസൈൻ : പ്രസാദ്

മുൻകൗരി

കവനക്കുമുദി, പതിമുന്നുലകങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു - അതായത് മുന്നു വാല്യങ്ങളും, നാലാം വാല്യത്തിൽ ആദ്യലക്ഷ്യം. ഈത് നാലാം വാല്യത്തിൽ രണ്ടാംലക്ഷ്യം. വരിസംഖ്യയിൽ കുടിശ്ശിക കാണിച്ച് എല്ലാവരിക്കാർക്കും നേരിട്ടുതിയിരുന്നു. പലരും വരിസംഖ്യ അയച്ചുതരുകയും ചെയ്തു. കവനക്കുമുദിയുടെ സാമ്പത്തികാടിത്തറ വരിക്കാരാണ്. ഈതിനകം സംഖ്യ അയച്ചിട്ടില്ലാത്ത സുഹൃത്തുക്കളെ അക്കാര്യം ഓർമ്മിസ്തിക്കാൻ ഈ സന്ദർഭം ഉപയോഗിക്കുന്നു.

'മുൻബാക്കി'യെക്കുറിച്ച് സുചിപ്പിച്ച് കാത്തഴുതിയതിൽ കേഷാഡി ചുകളിഞ്ഞു, ഒരു മാനുസുഹൃത്ത്. 'കിളിമൊഴി- പുറം ചൊറി' വിഭവങ്ങളിൽ നിന്ന് വൃത്യസ്തമായി, ഗൗരവപൂർണ്ണമായ സാഹിത്യ-സാംസ്കാരിക രചനകൾ മാത്രം ഉൾക്കൊള്ളിച്ച്, ഗൗർവ്വപൂർണ്ണമായ വായന ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന കേവല നൃനാപക്ഷത്തെ മാത്രം ലക്ഷ്യമാക്കി ഒരു പ്രസിദ്ധീകരണം നടത്തിക്കാണ്ഡുപോകുന്നതിലെ പ്രായോഗിക, വിഷമങ്ങൾ ഉബറിക്കാനെനക്കില്ലോ കഴിയുന്നവർ, ഈത്തരം പ്രകരണത്തിൽ കേഷാഡിക്കുകയില്ല എന്നാണ്. തെങ്ങങ്ങളുടെ പ്രതീകൾ. കേഷാഡിക്കുന്നവരും ഉണ്ടാവും എന്നത് ഒരു തിരിച്ചറിവ്. മുൻലക്കങ്ങളിലുടെ കടന്നുപോയ ശേഷമാണ്ണോ കേഷാഡിക്കുന്നത്. ഞങ്ങൾ കൂത്താൽരുമാണ്.

വരിസംഖ്യ കഴിയുന്ന മുറയ്ക്ക് വിവരമറിയിക്കണം എന്നു നിർദ്ദേശിക്കുന്നു, ചില സുഹൃത്തുക്കൾ. വരും ലക്കങ്ങളുടെ വരിസംഖ്യ മുൻകുർ വാദ്യങ്ങളോൾ ഭയം. അത് ബാധ്യത എറ്റുടുക്കലാവില്ലോ?

തടങ്ങുവിണാലോ? എന്നിട്ടും, അഞ്ചുറും ആയിരവും ഒന്നിച്ചയച്ചു തന്നു കളഞ്ഞു, ചില സുഹൃത്തുകൾ. അതും ഒരു വിവേകോദയമാ കുന്നു., കവനക്കുമുഖിയുടെ നിലനിൽപ്പിൽ അവർ കാണിക്കുന്ന ശുഷ്കാനി; എങ്ങളിൽ അവർപ്പിക്കുന്ന വിശ്വാസം- കവനക്കുമുഖിയുടെ അടിത്തര ഇത്തരം സ്വഹൃദാന്തളിൽ ഭേദമാണ് എന്നും എങ്ങൾ കരുതുന്നു.

2001 ഓക്ടോബർ 13,14 തിയ്യതികളിൽ കോട്ടയ്ക്കൽ വെച്ചു നടന്ന എൻ.വി. അനുസ്മരണ സമ്മേളനങ്ങളുടെ കഴിഞ്ഞലക്ക തത്തിൽ സുചിപ്പിച്ചിരുന്നു. “ആഗോളവത്കരണത്തിൽ ഇന്ത്യയുടെ ഭാവി” എന്ന വിപുലമായ വിഷയത്തിലുന്നിയാണ് ഒന്നാം ദിവസതെ സമിനാർ നടന്നത്. സമിനാറിൽ, ഡോ.എക്ക.ജി.പറ ലോസ് ആലുക്കഷ്യം വഹിച്ചു. ഡോ. മെമകിൾ തരകൾ ആമുഖഭാഷണം നടത്തി. ഡോ. എം.ജി.എസ്. നാരായണൻ, ശ്രീ. എം.എ.ബേബി, ഡോ.ആർ.വി.ജി. മേനോൻ, ശ്രീ. ശ്രീ. സി. ശരച്ചന്റെ എന്നിവർ, വിഷയ തത്തിന്റെ വ്യത്യസ്തവശങ്ങളിലുന്നി, സംസാരിച്ചു. സമിനാറിൽ നേരി ട്രാവലേക്കടക്കാൻ കഴിയാതിരുന്ന, ട്രസ്റ്റിന്റെ സുഹൃത്തുകളും കവനക്കു മുൻ്നിയുടെ വരികാരുമായ സുമനസ്യുകൾക്ക്, സമിനാർ ഒരുമിച്ച് എത്തി ചുംകൊടുക്കുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ, ആ പ്രബന്ധങ്ങളെല്ലാം കുടി ഇല്ല ലക്കത്തിലെ മുഖ്യവായനാവിഭവമാകുന്നു. ടേപ്പിൽ നിന്ന് പ്രസ്തുതാവലോകനം കൈയ്ക്കുന്നതിൽ നിന്ന് വായനയിലേ യങ്കുള്ള മാറ്റത്തിൽ അനുപേക്ഷണിയമായിവന്ന ആവർത്തനങ്ങളും ടേയും മറ്റും വകഞ്ഞു മാറ്റം മാത്രമേ നടത്തിയിട്ടുള്ളൂ. സമിനാർ കവന നക്കുമുഖി വായനക്കാർക്കെല്ലാം എത്തിക്കുക എന്ന ആശയത്തോട്, ബന്ധപ്പെട്ട എല്ലാ ട്രസ്റ്റ് സുഹൃത്തുകളും യോജിക്കുമെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നു.

ട്രസ്റ്റ്, യുവകവികൾക്കുവേണ്ടി നടത്താറുള്ള കവിതാ ക്യാമ്പ് ഇത്തവണയും നടത്തണമെന്ന് പ്രവർത്തകസമിതി തീരുമാനിച്ചിട്ടുണ്ട്. പതിവുപോലെ, മുന്നുഭിവസം നീണ്ടുനിൽക്കുന്ന ക്യാമ്പ്, ഇക്കാല്ലം, പെൻതൽമല്ലയിൽ വെച്ച് നടത്താൻ പറ്റുമെന്നാണ് പ്രതിക്ഷ, മഹാകവി ജി.യുടെ കവിതാകളായിരിക്കും ക്യാമ്പിലെ മുഖ്യവിഷയം. കവിതയെ ഗൗരവമായെടുക്കുന്ന കുറച്ചുപേരുടെയെക്കിലും ശ്രദ്ധ, ജി.യുടെ കാവ്യപ്രസ്താവനയ്ക്കിനു നേരു തിരിച്ചു നിർത്താൻ കഴിണ്ടാൽ, ക്യാമ്പ് സഫലമായി എന്ന് എങ്ങൾ കരുതും. കുടക്കത്തിൽ കവിത, കേവലം ജാട യല്ല എന്നും നിരന്തരമായ ശ്രദ്ധയും സഗൗരവമായ സമീപനവും അർഹിക്കുന്നു എന്നും ഉള്ള വിവേകം ചിലതിലെക്കിലും മുളപൊട്ടു കയ്യും ചെയ്തേക്കും.

കെ.വി.രാമകൃഷ്ണൻ

കവനക്കുമുഖി

ഓടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആട്ടിൻകുട്ടി

ഡോ. കെ.ജി. പാലോസ്

എൻ.വി.യുടെ, അധികമാരും ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഒരു ലേവനമുണ്ട് ‘വാരിയരും വാരിയവും’. തന്റെ സ്വതന്ത്രിജ്ഞാനരീതിയിൽ സംഘകാലം മുതൽ വാരിയ പരാമർശങ്ങൾ ബുദ്ധ്യം വിശക എൻ.വി. ആ സാനീ പ്രി ക്കു ദാ യ ത്തീ റീ വലുതായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു സ്വന്തം കർമ്മശേഷിക്കൊണ്ട് മാത്രമാണ് എന്ന് സമർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടാണ്. ഉദാഹരണത്തിന് ചുണ്ഡികാട്ടുന്നത് വൈദ്യരത്നം പി.എസ്. വാരിയരെ. ഇന്ന് നമുക്ക് എൻ.വി.യേയും അതിനുദാഹരിക്കാം. ആരും ന്റപോൺസർ ചെയ്യാതെ സ്വന്തം പ്രയത്നം കൊണ്ടാണ് എൻ.വി. തനിക്കൊരു തട്ടകമുണ്ടാക്കിയെടുത്തത്. ദരിദ്ര

2001 നവംബർ - 2002 ജനവരി

മായ ബാല്യം. തൃപ്പിണിത്തുറ സംസ്കൃതക്കോളേജിൽ പഠിക്കുമ്പോൾ പലദിവസവും പട്ടിണിയായിരുന്നു. എന്നിട്ടും എൻ.വി. മറുള്ളവ രിൽനിന്ന് വേറിട്ടുന്നു. 1933-ൽ മഹാത്മജിയെ സ്റ്റിക്കർക്കാൻ തൃപ്പിണിത്തുറ ഒരു അഞ്ചുന്നു. പലരും ആഡരണ അശ്ര ഭാഗം ചെയ്യുന്നു. എൻ.വി. ലൈസ്സേപ്പിൽ നിന്ന് ഒരു രൂപ സ്വരൂക്കുട്ടി ട്രഷറിയിൽ പോയി 192 പുത്തൻകാശാക്കി മാറ്റി വദർമ്മശിൽ കിഴിയാക്കി, അവിൽപ്പോതിപോലെ, മഹാത്മാവിന് സമർപ്പിച്ചു. അന്നത്തെ ഭാരിദ്വ്യത്തിൽ ഒപ്പ് മുള്ളവർക്കാർക്കും അങ്ങനെയൊന്ന് ആലോച്ചിക്കാനേ കഴിയുമായി രൂപീപ്പിച്ചു. എൻ.വി. യുടെ വഴി വേറെയായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് ഈ മഹാപ്രധാനാത്തിൽ സ്വന്തം ഒരിടം നേടാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞത്. ആ ഇടം ഇന്നും ഒഴിഞ്ഞുകൊടുക്കുന്നുണ്ട് ഓർക്കാനുള്ള അവസരംകൂടിയാണ് അനുസ്ഥംമരണാസ്ഥേഷി. എൻ.വി. ഫോട് നീതി പുലർത്ത സാമൈക്യിൽ ഇരു അനുസ്ഥംമരണാസ്ഥേഷി ദൈഷ്യം കവ്യാപാരങ്ങളാക്കാണും. അതുകൊണ്ടാണ് ഗഹനമായൊരു വിഷയത്തിന്റെ പ്രത്യചർച്ചക്ക് ഇരു ദിവസം മുഴുവൻ നാം നീക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നത്.

മുന്നാം ഓസ്റ്റിൽ പഠിച്ച ആ പഴയ കമയുണ്ടല്ലോ. സിംഹം ചോദിച്ചു-' ഞാൻ കുടിക്കുന്ന വെള്ളം നീ കലക്കിയതെന്തിന്?' വിറ യാർന്ന് ആട്ടിൻകുട്ടി പറഞ്ഞു-' ഞാനിങ്ങു താഴെയാണല്ലോ കുടിക്കുന്നത്.' 'എക്കിലിന്നലെ കലക്കിയില്ലോ?' 'ഇന്നലെ ഞാൻ ഇവിടെ വനില്ല'. 'എക്കിൽ നിന്നേ കുട്ടരാരകിലുമാകും'. തുളളിച്ചാടുന്ന കുട്ടിയെ കണക്കിലെത്തിന് നാവിൽ നന്നവും.

ആട്ടിൻകുട്ടി ചോദിക്കേണ്ടിയായിരുന്ന ചോദ്യമിതായിരുന്നു-'ഈ അരുവിയിൽ നിന്നുമൊത്തം ആർ അധികാരം നൽകീ?' ചോദിച്ചില്ല. പകരം വിറച്ചുനിന്നു. ചോദിക്കാനുള്ള കഴിവിനെയാണ് അധികാരം ആദ്യം കൊയ്യുന്നത്; പിന്നെയാണ് പൊന്നാരുൻ. പണക്ക് ഇന്ത്യയെന്നു കരുതി കടലിഞ്ഞേ കരയ്ക്കണംതെ വെള്ളത്തൊലിയുള്ള പിലർ, അവിടെ കണക്കുവരെ തൊലിനിറം കൊണ്ടാവാം, 'പുവന ഇന്ത്യക്കാർ' എന്നുവിളിച്ചു. തുടർന്നുള്ള അഞ്ഞുറുവർഷത്തെ അവരുടെ വിജയഗാമ ജനിച്ച മൺസിൽ നിന്ന് അവരെ തുടച്ചുനീകിയതിന്റെതാണ്. തങ്ങളുടെ മൺസിൽ പെണ്ണും കവർന്നെടുക്കാൻ നിങ്ങളാരെന്ന് അവർ ചോദിച്ചില്ല. അവരുടെ നാവുകൾ നേരത്തെ പിശുതിരുന്നു. ഉറുഗ്രേയിൽ ഉടന്പടികൾ ഒപ്പിടുമ്പോൾ നമ്മുടെ നായകർക്കും നാവുകൾ നഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നു. ആത്മാദിമാനത്തെയാണ് ആഗോളവൽക്കരണം ആദ്യം കവർന്നെടുക്കുന്നത്. പിന്നെയാണ് വസ്തുവകകൾ.

ജനസംഖ്യയിൽ 20 ശതമാനത്തിൽ താഴെയുള്ള എട്ടു സമ്പന്നരാഷ്ട്രങ്ങൾക്ക് 80 ശതമാനത്തിലധികമുള്ള 135 ദരിദരാജ്യങ്ങളെ കൊള്ളയറ്റിക്കുന്നതിനുള്ള സമ്മതിപ്രത്യേകിയിൽനിന്ന് ഓമനപ്പേരാണ്ടോളാ ജി.പി.എൽ. (Globalisation, Privatisation and Liberalisation). കഴിഞ്ഞ പത്തുവർഷമായി ഈതിന്റെ ഗുണദോഷങ്ങൾ നാം ചർച്ച ചെയ്യുന്നു. ഈ ചർച്ച ഈനി അപ്രസർത്തമാണ്. ആഗോളവൽക്കരണം ഒരു ധാർമ്മത്വമായി കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈനി ആലോച്ചിക്കേണ്ടതിനാണ് - ഈതിനോടുള്ള സമീപനമെന്ന്?

നമ്മുടെ നായകരും മാഡ്യൂമങ്ങളും തുയിലുണർത്തുന്നതിനാണ് - 'മരോരു മാർഗ്ഗമില്ല'. there is no alternative - TINA. ചിലർ ഒരുപടി കുടി കടക്കുന്നു. കുരമായൊരു വാക്കും കടമെടുക്കുന്നതിൽ ക്ഷമിക്കുക - 'IF You are sure to be raped, lie down and enjoy it' ആദ്യം ചെറുപുക. കീഴടക്കുമെന്നുറപ്പായാൽ പിന്നെ അതങ്ങാസബിക്കുയെല്ലാ നന്ന്? ഗുണഹമലങ്ങൾ ആർക്കും അനുഭവിക്കാമെല്ലാ.

ആസാദിച്ചവരാണ് ഈങ്ങനെ ഉപദേശിക്കുന്നത്. പൊതുമേഖലാ സ്ഥാപനങ്ങൾ വിറ്റഴിച്ചതിന്റെ കണക്കുകൾ നോക്കിയിട്ടുണ്ടോ? നമുക്കെല്ലാം പരിചയമുള്ള മോഡേണ്ട് ബൈഡ്സിന്റെ കമ്പയൻടുക്കുക. ഈ പ്ലാറ്റി വഴി സ്വന്തിൽ പോകുന്നോൾ റോട്ടിയുടെ മണം ഉള്ളിലെടുക്കാൻ മുകൾ തുറന്നുപിടിക്കാറില്ല നമ്മൾ ? സ്വാദുള്ള റോട്ടി. 3000 ജീവന കാർ, 36000 ചില്ലറ വിപണനക്രോധങ്ങൾ. 2100 കോടി രൂപ മൊത്തം ആസ്തി. 97-ലെ ലാഡം 166 കോടി, 98-175 കോടി, 99-200 കോടി. ലാഡം വർഷം തോറും കുടികൊണ്ടിരിക്കയാണെന്നർത്ഥം. ഇന്നാസ്ഥാ പനം ഒരു ബഹുരാഷ്ട്രക്കൂത്തകയുടെ വകയാണ്. അത് അവർക്ക് വിറ്റ് 160 കോടി രൂപയ്ക്ക്. ഒരുവർഷത്തെ ലാഡത്തിലും താഴെയുള്ള തുക. സർക്കാർ കോളേജ് പ്രിൻസിപ്പാളായിരുന്നപോഴത്തെ അനുഭവം ഏറ്റിക്കരിയാം. 500 രൂപയിൽ കുടുതലുള്ള ഇടപാടുകൾക്ക് കൊടു ഷൻ വേണം. ഇല്ലെങ്കിൽ ഓഡിറ്റ് ഒബ്ജക്ഷൻ. 50000 രൂപയിൽ കുടിയാൽ മുന്ന് പ്രത്യേകിൽ പരസ്യം. പൊതുമുതൽ ഏകകാര്യം ചെയ്യുന്നോൾ പാലിക്കേണ്ട സുതാര്യത അതാണ്. കോടികൾക്കിട്ടുന്ന ഓഡിറ്റ് വേണ്ട. കവിത കിനിയുന്ന ഒരു മിസ്റ്റിക് പേരുണ്ടതിന് - Strategic Sale. നമ്മുടെ പദാവലിയിലിത്തരം സുരക്ഷപദങ്ങൾ ഉദാരവൽക്കരണ ത്തിന്റെ വരദാനമാണ്. ആസാദനത്തിന്റെ ഒരു വഴിയിതാണ്.

വഴി വേരെ ഇല്ലെന്ന് പറയുന്നോധും കണ്ടതുറന്നിരുന്നാൽ വഴികൾ പലതും കാണാനുണ്ട്.

1999 നവമാർ 30-ൽ 133 രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ നായകർ സിയാറ്റിൽ ഒത്തുകൂട്ടി, കൂടുതൽ ഉടമ്പടികൾ ഒപ്പുവെക്കാൻ. നാലുദിവസം മുൻ കൈത്ത് അടച്ചിരിക്കാനേ അവർക്കു കഴിഞ്ഞുള്ളൂ. പുറത്തെക്കിടക്കിയില്ല. പതിനായിരം പേര് മഴയത്ത് വിറച്ച് തെരുവിൽ തവടിച്ചുകിടന്നുവായ് മുടിക്കെട്ടി, കൈകൾ കൂട്ടിക്കെട്ടി. സിയാറ്റൽ സ്ഥാപിച്ചു. അമേരിക്കയുടെ മൺിൽവെച്ചവർ പ്രവൃത്താവിച്ചു. WTO എന്നാൽ World Tyranny Organisation. ഡൽഹിയിൽ മടങ്ങിയെത്തിയ നമ്മുടെ മന്ത്രി മുരശാലിമാരൻ പറഞ്ഞു- 'വളരെ മോശമായിപ്പോയി'. ജനങ്ങളുടെ വഴി പലപ്പോഴും അങ്ങനെയാണ്-വളരെ മോശം.

2000 ഏപ്രിൽ (10-14) ഹവാനയിൽ ചേർന്ന മുന്നാം ലോക നേതാക്കളുടെ ഉച്ചകോടിയിൽ 135 രാഷ്ട്രതലവന്മാരുടെ മുവത്തു നോക്കി ഫൈഡ് കാസ്ട്രോ പറഞ്ഞു- സമ്പന്നരാഷ്ട്രങ്ങളുടെ തലവ കാരെ നൂറ്റിബർഗ് രീതിയിൽ വിചാരണ ചെയ്യണം. രണ്ടാം ലോക മഹായുദ്ധത്തിൽ ആർ വർഷംകൊണ്ട് മരിച്ചതിലധികമാളുകൾ ഓരോ മുന്നുവർഷവും മുന്നാം രാഷ്ട്രങ്ങളിൽ ഇവരുടെ നയംമുലം മരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഹവാനയിൽ മുഴങ്ങിയത് ആത്മാദിമാനത്തിന്റെ വിളം ബരമാണ്; ആസ്വാദനത്തിന്റെ അനുഭൂതികളല്ല.

വഴിയുണ്ട് - അതു ജനങ്ങളുയർത്തുന്ന പ്രതിരോധത്തിന്റെതാണ്. There is peoples' alternative - TIPA.

നമുക്കെല്ലാമറിയാവുന്ന ബഹാദികസ്വത്തവകാശനിയമം. എന്നാണിതിന്റെ പൊരുൾ? അമേരിക്കയുടെ ഉല്പന്നങ്ങൾ, പ്രത്യേകിച്ച് ജീവ നാശയമേഖലയിലുള്ളവ, മുന്നാം രാജ്യങ്ങളിൽ വിറ്റഴിയുന്നില്ല. കാരണം-അവിടത്തെ ജൈവവൈവിധ്യം, നിരവധി കണ്ണുപിടിത്തങ്ങളും, നിയന്ത്രിക്കണം. നിയമം കൊണ്ടുവന്നു. ഇതുവരെ കണ്ണുപിടിത്തത്തിന്റെ പ്രകോിയ (Process)യ്ക്കായിരുന്നു സംരക്ഷണം. അതു പോരാ, ഉല്പന്ന (Product)ത്തിനും പേറ്റിന്റെ വേണം. മറ്റാണ്, ജൈവ സസ്യസ്വത്തും പേറ്റിന്റെ പരിധിയിൽ വരുത്തണം. വെള്ളത്തിനും വായുവിനും സസ്യത്തിനുമെല്ലാം പേറ്റിന്റെ. മനുഷ്യരെ ഒഴിവാക്കിയത് ഒഹദാരുമെന്ന് ആസ്മാനപണ്ഡിതർ ആത്മകമകളിൽ എഴുതിച്ചേർത്തു!

നമുക്കെല്ലാവർക്കുമരിയാം ആരുവേപ്പിന്റെ ഔഷധഗുണം. കോട്ടുക്കൾ ആയതുകൊണ്ടാണ് ആരുവേപ്പിനെ എടുത്തത്. മുറ്റത്താരുവേപ്പുണ്ടെങ്കിൽ വൈദ്യർ പുറത്തെന്ന് പഴമൊഴി. തൈംഗൾ സംസ്കൃതകാർ പറയുന്നതിനാണ്-പണ്ട് പാലാഴിയിൽ നിന്ന് ധന്വന്തരി അമൃതകുംഭവുമായി ദേവലോകത്തെയ്ക്കുയരുന്നതിനിട, കുംഭത്തിൽ നിന്ന്

രണ്ടുതുള്ളി അമൃത് തതറിച്ചുപോയി.അതുഭൂമിയിൽ ആരുവേപ്പിൽ വിണ്ണു. ആരുവേപ്പിന്റെ അമൃതശക്തിക്ക് കാരണം അതാണ്.

ഈ വേപ്പിന്റെ അണുനാശകശക്തി ഒരു സായ്‌വ് കണ്ടുപിടിച്ചു! അതിന്റെ പേറ്റി അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്ന് ഒരമേരിക്കൻ കമ്പനി വലിയ വിലയ്ക്കുവാങ്ങി. അവർ കർണ്ണാടകത്തിലെലാറു കമ്പനി തുടങ്ങാൻ അപേക്ഷ നൽകി. സർക്കാർ അനുവദിച്ചു. നാട്ടിൽ വ്യവസായങ്ങൾ വരണമല്ലോ!

മുറ്റത്തെ തെങ്ങിന്റെ മണ്ഡലി മാറ്റാൻ മണ്ഡയിൽ വേപ്പണ്ണ ചേർത്താൻ കർഷകൻ സായിപ്പിന്റെ ബുദ്ധി ചോർത്തിയെന്നാകും വ്യാപ്താനം. പോരെ പുരം!

ജനങ്ങൾ, പക്ഷേ, വിട്ടുകൊടുത്തില്ല. പൊരുതി, പലതരത്തിൽ. പേറ്റി ലഭിക്കാൻ മുന്ന് വ്യവസ്ഥകളെ തുപ്പത്തിപ്പെടുത്തണം - NEW, Involve an inventive step and capable of industrial application. ആരുവേപ്പിന്റെ അണുനാശകശക്തി പുതിയെല്ലാരു കണ്ടുപിടുത്തമല്ലെന്ന് തെളിയിക്കണം.

ഡോ.വന്നന്തിവ നേതൃത്വമേറ്റുത്തു. ഒട്ടേറെ ഗവേഷണസ്ഥാപനങ്ങളും ശാസ്ത്രജ്ഞരും കൂട്ടുചേർന്നു. അബ്ദുവർഷം നീണ്ട നിയമയുഖത്തിന് ശേഷം 2000 മേയ് 10-ന് യുറോപ്പൻ പേറ്റി കാര്യാലയത്തിൽ നിന്ന് അനുകൂലമായ വിധി വന്നു. ഇതിന്തെനു വന്നില്ലായിരുന്നുകിൽ, നമ്മുടെ ഒഴംഗ്യസന്ധിയിൽ മിക്കവാറും ബഹുരാജ്യക്കുത്തകകൾ കവർക്കേണ്ടുകൂമായിരുന്നു.

ഉദാഹരണങ്ങൾ നീട്ടുന്നില്ല. ഓർക്കേണ്ട കാര്യമിതാണ്- അധികാരികൾ ആരുവേപ്പിനെ 'ആസാദിക്കുക'യായിരുന്നു. രക്ഷിച്ചത് ജനങ്ങളാണ് ടി.പ.

പത്രുരുപയുടെ പെപ്പസിക്കു പകരം കരിക്ക് കുടിക്കുന്നോടു നാമ്പും ഈ പ്രതിരോധത്തിൽ അണിച്ചേരുകയാണ്. ഈ മന്ത്രം നമുക്കൊതിത്തന്ത്രത്തിൽ ഇന്ന് വിലകൂടിയ നോട്ടിലെ മുദ്രയായി മരവിച്ച പഴയ ഒരു കാരണവരാണ്. രാജ്യപിതാവ് ആരെന്ന് നാം തമ്മിൽ കലഹിക്കുന്നോൾ അദ്ദേഹം മോണകാട്ടി കുടിച്ചിരി ഉതിർക്കുന്നു.

ആട്ടിൻകുട്ടികൾ അനങ്ങാതിരിക്കുന്നത് സിംഹത്തിനിഷ്ടമാണ്- നല്ലകുട്ടികൾ, അനുസാരണശീലർ. പക്ഷേ, സ്വരക്ഷയ്ക്ക്, ആട്ടിൻകുട്ടികൾ ഓടിക്കൊണ്ടെയിരിക്കണം, തളർന്നു തറപറ്റുവരെ.....

ആഗോളവത്കരണത്തിന്റെ ഇന്ത്യൻ പരിപ്രേക്ഷ്യം

ഡോ. മെക്സിശ് തരകൻ

ആഗോള വർക്ക രണ്ടാം എന്ന സാങ്കേതിക സംജ്ഞയ്ക്ക്, ലോകത്തെ മുഴുവൻ ഒരു ദറ കമ്പോളമാക്കി മാറ്റുക എന്ന് വളരെ സംക്ഷിപ്തമായി ഒരു നിർവ്വചനം നൽകാം. ഒരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ ലോകം മുഴുവൻ ഒരു ചന്തയാക്കി മാറ്റുകതെന്ന്. ചന്തയെന്ന വാക്കിന്റെ പ്രയാർത്ഥമം കണക്കിലെടുത്തും, അതിനെനക്കുറിച്ച് ആലോചിക്കാം. എന്നായാലും ഒരു കമ്പോളം ആക്കി മാറ്റുക എന്നാണ് ആഗോളവർക്ക് രണ്ട് കൊണ്ടുദ്ദേശിക്കുന്നത്. ഇങ്ങനെ, ലോകകമ്പോളത്തിന്റെ സ്ഥാപ നൽകിനും അതിന്റെ കാര്യക്ഷമമായ നടത്തിപ്പിനും ആയി, പ്രധാന മായും മുന്നു നിർദ്ദേശങ്ങളാണ് ലോകമാകെ ഉയർന്നുവന്നിട്ടുള്ളത്. ഒന്ന് വിവിധ രാജ്യങ്ങളിലെ അന്തർദ്ദേശീയ സാമ്പത്തിക ബന്ധങ്ങളിൽ ഘടനാപരമായ പരിഷ്കാരങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തുക. മറ്റാണ് ഒരോ ആദ്യത്തെ കമ്പോളത്തിലും സാമ്പത്തിക ഉദാരവർക്കരണം നടപ്പിലാക്കുക. മുന്നാമതായി, ഈ സാമ്പത്തിന്റെയും സമ്പത്തിന്റെ കാര്യകർത്താത്തിന്റെയും, അധികാരം സകാരുവർക്കരിക്കുക. '91 മുതൽ ഇന്ത്യ, ഈ പദ്ധതികൾ മുന്നും എതാണ്ടംഗൈകൾിച്ച് മട്ടിലാണ്. അംഗീകരിക്കാൻ തീരുമാനമെടുത്തത് പ്രഗതി സാമ്പത്തിക ശാസ്ത്രപരിപാലനായ ഡോ.

മൻമോഹൻ സിങ്ങാൻ- സാമ്പത്തിക-ധനകാര്യ, മന്ത്രിയായിരുന്ന പ്ലോൾ. പക്ഷേ അതിനുമുമ്പ് തന്നെ, '85ൽ, വി.പി.സിംഗ് ധനകാര്യമന്ത്രിയായിരുന്ന കാലത്ത്, എതാണ്ട് ഇതിനു സമാനമായ ചില നടപടികൾ എടുത്തിരുന്നു എന്നുകാണാം. ഓന്നുംകുടി കടനാലോചിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അതിനുമുമ്പ് തൊളളായിരത്തി എണ്ണപതിൽ, ശ്രീമതി ഇന്തിരാ ഗാന്ധിയുടെ, അധികാരത്തിലേയ്ക്കുള്ള തിരിച്ചുവരവു മുതൽക്കു തന്നെ, അന്ന് നിലവിലിരുന്ന രേഖനേതൃത്വം, ഈ ആശോളവൽക്കരണാനേതയും ഉദാരവൽക്കരണാനേതയും അനുകൂലിച്ചിരുന്നു എന്ന കാണാൻ ന്യായമുണ്ട്. ഇതിന്റെ അർത്ഥം 80 മുതൽ 90 വരെയുള്ള ഒരു ദശകകാലം നമ്മുടെ രാഷ്ട്രീയ നേതൃത്വം ഈ പദ്ധതികളെ അനുകൂലിച്ചു പോന്നുവെച്ചില്ലോ, എന്നുകൊണ്ടോ അത് വേണ്ട റിയൽത്തിൽ നടക്കാതെ പോയി എന്നാണ്;- നടക്കാതെ പോയതിന് ഒരു കാരണമായി ചുണ്ടിക്കാണിക്കാവുന്നത് നമ്മുടെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഉദ്യോഗസ്ഥനാർ, അന്നും, കേന്ദ്രീകൃത ആസൂത്രണാനേത, അതിന്റെ ആശയപരിധിക്കുള്ളിൽ കണ്ണു എന്നതാണ്. അതുകൊണ്ട് അവരുടെ സഹകരണം ലഭിക്കാതെ പോയി. അതിനാലാവാം, ആ ദശകത്തിൽ, ഉദ്യോഗിച്ച മാറ്റങ്ങളുണ്ടാവാണത്തെ. പക്ഷേ, 91 മുതൽക്കുള്ള കാലത്ത് ഉദ്യോഗസ്ഥരും രാഷ്ട്രീയ നേതൃത്വവും ഒരുപോലെ ഈ പരിപാടികളെ പിൻതുണ്ട് കുന്നതായി കാണാം. എന്നുകൊണ്ട്, എണ്ണപതുകളിൽ, അമുഖം 91 തും നമ്മൾ അതുവരെ നിലനിന്നിരുന്ന കേന്ദ്രീകൃത സാമ്പത്തിക ആസൂത്രണം എന്ന ആശയം തുജിച്ചു എന്നു മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുണ്ട്. നന്നായി നടക്കുന്ന ഒരു സാമ്പത്തിക സംവിധാനത്തെ ഏകദേശാഴ്ചയും സാധാരണ രിതിയിൽ ആരും തയ്യാറാവുകയില്ല. അപ്പോൾ എന്നൊക്കാണം കൊണ്ട്, കേന്ദ്രീകൃത ആസൂത്രണം എന്നനയം എവിടേയോ വെച്ച് പാളിപ്പോയി എന്നുകരുതണം. ഉദാഹരണത്തിന് സാതന്ത്ര്യാനന്തര ഇന്ത്യയിൽ 50 ശതമാനത്തിലേറെ ജനങ്ങൾ ഭാരിച്ചുവേബ്യക്ക് താഴെയാണ്. അപ്പോൾ സ്വതന്ത്ര ഇന്ത്യക്ക് അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടിവന്ന പ്രശ്നം വ്യാപകമായ ഭാരിച്ചും തുടച്ചു നീക്കുകയെന്നതാണ്. കഴിഞ്ഞ 40 വർഷത്തിലേറെയായി കേന്ദ്രീകൃത ആസൂത്രണത്തിലും ഏകവരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചത് ഈ ഭാരിച്ചു തനിന്റെ നിർമ്മാർജ്ജനമാണ്. പക്ഷേ, എതാണ്ട് മുപ്പതുശതമാനത്തോളം ജനങ്ങൾ ഇന്നും ഭാരിച്ചുവേബ്യക്ക് താഴെയാണ്. ശതമാനത്തിൽ കുറവുണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ജനസംഖ്യാവർദ്ധനവ് കണക്കിലെടുത്താൽ ആകെ, ജനങ്ങളുടെ എണ്ണം ഇപ്പോഴും പഴയതിനേക്കാൾ കുടുതലാണ്. എന്നുകൊണ്ട് നമ്മുടെ ആസൂത്രണ പദ്ധതികൾക്ക് ഭാരിച്ചും തുടച്ചു നീക്കാൻ സാധിക്കാതെ

പോയി? അതേസമയം തെക്കുകിഴക്കെന്നഷ്യയിൽ സ്വതന്ത്ര കമ്പോള വ്യവസ്ഥ അംഗീകരിച്ച പല രാജ്യങ്ങളിലും, ദരിദ്രജനസംഖ്യയുടെ ശതമാനവും മൊത്തം എല്ലാവും കുറയ്ക്കുന്നതിനു കഴിയുകയും ചെയ്തു. ഒരുപാദമായി നമ്മുകൾ ചുണ്ടിക്കാണിക്കാവുന്നത് ചെന്നയാണ്. ഒപ്പനയിൽ ഭാരിദ്വൈരവകൾ താഴെയുള്ള വരുടെ എല്ലാം കുറയ്ക്കാൻ സാധിച്ചു. അവിടെ സ്വതന്ത്ര കമ്പോളവ്യവസ്ഥയിലും എന്നുനമ്പുകൾ നിയാം. പക്ഷേ ഈ രാജ്യങ്ങളിലെലാക്കേ പൊതുവായിട്ടുണ്ടായിരുന്ന ഒരു വസ്തുത അടിസ്ഥാനപരമായ ഭൂപരിഷ്കരണം നടപ്പിലാക്കിയെന്നതാണ്. വ്യാപകമായ ഭാരിദ്വൈ തുടച്ചുനീക്കണമെങ്കിൽ അതിന് ആവശ്യമായിട്ടുള്ളത് ദ്രുതഗതിയിലുള്ള സാമ്പത്തിക വളർച്ചയാണ്. ദ്രുതഗതിയിലുള്ള സാമ്പത്തിക വളർച്ച സാധ്യമാക്കണമെങ്കിൽ ദ്രുതഗതിയിലുള്ള വ്യവസായവൽക്കരണവും ആവശ്യമാണ്. വ്യവസായവൽക്കരണം നടപ്പിലാക്കണമെങ്കിൽ വ്യാവസായിക നികേഷപകരെ ആരംഭിയെന്നും നികേഷപകരെ കണ്ണുപിടിക്കാൻ കഴിയും ആളുകളെ, അതായത്, കമ്പോളങ്ങൾ കണ്ണുപിടിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കമ്പോളങ്ങൾക്ക് മുന്നുറപ്പ് (ഗാരണ്ടി) ഉണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ ഈ രംഗത്ത് വ്യാവസായിക നികേഷപകരെ കണ്ണുപിടിക്കാൻ കഴിയും. ഇങ്ങനെയുള്ള കമ്പോളങ്ങൾക്ക് മുന്നുറപ്പ് നൽകാൻ കഴിയാതെ പോയതാണ് ഇന്ത്യക്ക് പറ്റിയ ഏറ്റവും വലിയ സാമ്പത്തിക പരാജയത്തിനു കാരണം. ആദ്യം മുതലേ ഇന്ത്യ ശ്രമിച്ചത് വിദേശ കമ്പോളങ്ങളെ ആശേരിക്കാനാണ്. വിദേശകമ്പോളങ്ങളിൽ ചെന്നപ്പോൾ വികസിത രാജ്യങ്ങൾ ആദ്യമേ ചുവടുറപ്പിച്ചിരുന്നു. അതിനാൽ വളരെ ചുരുങ്ഗായി സാധ്യതകളേ ഇന്ത്യൻ കയറ്റുമതികാർക്കവിടെ ലഭ്യമായുള്ളു. ഈ അവസ്ഥയിൽ പിന്നെ അവർക്കാശയിക്കാനുണ്ടായിരുന്നത് ആഭ്യന്തര കമ്പോളമായി രൂപീകരിക്കപ്പെട്ടു. ആഭ്യന്തരകമ്പോളം വിപുലമാക്കണമെങ്കിൽ ഇന്ത്യയെപ്പോലെ വളരെയധികം ജനസംഖ്യയുള്ള ഒരു രാജ്യത്ത് തിരഞ്ഞെടുത്ത സാധ്യമായിരുന്നു. പക്ഷേ ആഭ്യന്തര കമ്പോളം വളരുമെങ്കിൽ ആഭ്യന്തരമായി സ്വത്തിന്ത്യയും വരുമാനത്തിന്ത്യയും പുനർക്കുമീകരണം അത്യാവശ്യമായിരുന്നു. സ്വാതന്ത്ര്യാനന്തര ഇന്ത്യയിൽ, പ്രത്യേകിച്ച് ശ്രാമികൾ സാമ്പത്തികമേഖലയിൽ പ്രകടമായ സ്വത്തിന്ത്യയിൽ കേന്ദ്രീകരണം ഉണ്ടായിരുന്നത് കൂപ്പിലെയിൽ ആയിരുന്നു. അത് ഒരുക്കുടം ആളുകളുടെ കൈയിൽ ഒരുപാദമായി ഭൂരിഭാഗം കർഷകരും കൂടിയാമാരും ഭൂമിക്കുവേണ്ടി ഭാഹിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്ന ഒരു സ്ഥിതിവിശ്രേഷ്മാണ് സ്വതന്ത്ര ഇന്ത്യയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നത്. വ്യാപകമായ തോതിൽ സമഗ്ര

മായ രീതിയിൽ ഭൂവിതരണം നടത്തിയാൽ മാത്രമേ ഇതിനൊരു മാറ്റം വരുകയുള്ളൂ. ഭൂപരിഷ്കരണം എന്നത് കേന്ദ്ര ഗവർമ്മേണ്ടിന്റെ ഒരു നയമായി സ്വീകരിച്ചുകൂടിലും അതു നടപ്പിലാക്കേണ്ട ഉത്തരവാദിത്വം ഓരോ സംസ്ഥാനത്തിനുമാണ്. സംസ്ഥാനരേണ്ടത്തിലിരുന്ന രാജ്യീയ കക്ഷികൾ ഭൂവിതരണത്തിന് തികച്ചും ഏതിരായിരുന്നു എന്നതാണ് വാസ്തവം. അതുകൊണ്ട് ഈന്ത്യയിലെ ഭൂതിഭാഗം ജനങ്ങൾ ജീവിക്കുന്ന സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ ഭൂവിതരണത്തിന് അനുകൂലമായ നടപടികൾ ഈനും നടപ്പിലായിട്ടില്ല. നടപ്പിലായത് ചില പിന്നാവുറത്തുള്ള സംസ്ഥാനങ്ങളിലാണ്. കേരളമാണ് സമഗ്രമായ ഭൂവിതരണം നടപ്പിലാക്കി എന്ന വകാശപ്പെടുന്ന ഒരു സംസ്ഥാനം. പിന്നെ, സമഗ്രമായ ഭൂവിതരണം നടപ്പിലാക്കി എന്നവകാശപ്പെടാവുന്ന സംസ്ഥാനം ഇന്ത്യയുടെ വടക്കേ അറ്റത്തുള്ള ഒമ്മു ആന്റ് കാഷ്മീരാണ്. അതിനുപുറുകിൽ വെന്ന് ബംഗാളുണ്ട്; കർണ്ണാടകവുമുണ്ട്. രണ്ടോ മുന്നോ നാലോ സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ മാത്രമായി ചുരുങ്ങിപ്പോയി ഭൂപരിഷ്കരണത്തിന്റെ പ്രസക്തി. അതേ സമയം തക്കുകിഴക്കെപ്പെട്ടിലും ചെചനയിലും ഭൂപരിഷ്കരണ തതിന്റെ പ്രാധാന്യം മനസ്സിലാക്കി അതു നടപ്പിലാക്കാൻ കേന്ദ്രഗവർമ്മേണ്ടുകൾത്തെന്ന നടപടി എടുത്തതായി നാം കാണുന്നുണ്ട്. സമഗ്രമായ ഭൂപരിഷ്കരണം നടക്കാതെ പോയ ഇന്ത്യയിൽ ഭൂമിയുടേയും സംത്തിരേയും വരുമാനത്തിന്റെയും പുനർവ്വിതരണം സംഭവിക്കാതിരിക്കുകയും, ജനങ്ങളുടെ ക്രയശ്രേഷ്ഠി (പരംചേസിങ്സ് സാധ്യത) വർദ്ധിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്ത അവന്നയിൽ ഇന്ത്യയിൽ ആദ്യത്തെരാധായി ഒരു കമ്പോളം വികസിപ്പിക്കുന്നതിൽ ഇന്ത്യ പാടേ പരാജയപ്പെട്ടു. ഇങ്ങനെ ആദ്യത്തെരാധായി ഒരു കമ്പോളം ഉണ്ടാകാതിരുന്നു സാഹചര്യത്തിൽ വ്യവസായവൽക്കരണം വേണ്ടരിതിയിൽ ഉണ്ടായില്ല എന്നുപറയേണ്ട കാര്യമില്ല. അതങ്ങെന്നെല്ലാം വ്യവസായക്കുകൂടും വ്യവസായവൽക്കരണം ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ വ്യാവസായിക നീക്കേഷ്പത്രത ടാക്സ് ചെയ്തും അതോടൊപ്പം അവർ ഉണ്ടാക്കുന്ന ഉല്പന്നങ്ങളുടെ ക്രയവിക്രയത്തെ ടാക്സ് ചെയ്തും പിൽക്കാലത്തെ വികസനത്തിനാവശ്യമായ പണം സമ്പാദിക്കാൻ ഗവർമ്മേണ്ടിന് സാധിക്കുമായിരുന്നു. ഇന്ത്യയിൽ പണം സംഭരിക്കാനായില്ല. എല്ലാ ഗവർമ്മേണ്ടുകളും, മുന്ന് മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ യാണ് ഇന്ത്യയിലെ വികസനത്തിന് വേണ്ട വിഭവങ്ങൾ കണ്ടുപിടിച്ചത്. എന്ന് കമ്മിപ്പണം (deficit) ഉപയോഗിച്ച്. മറ്റൊന്ന് പരോക്കനികൃതി (Indirect tax) പ്രധാനമായും Sales tax തുടങ്ങിയവ- ഉപയോഗിച്ച്. മുന്നാ മത്തേത് administrative Prices. ഈ രംഗത്ത് പഠനം നടത്തിയിട്ടുള്ള

എല്ലാവരും സമ്മതിക്കുന്ന ഒരുക്കാറ്റും. ഈ മുന്നും സാമ്പത്തികമായി പിന്നോക്കം നിൽക്കുന്നവരെയാണ് പ്രതികുലമായി ബാധിക്കുക എന്ന താണ്. ഇന്ത്യയിലെ ടാക്സ് അതായത് Sales Tax പരമാവധി കൊടുക്കേണ്ടിവരുന്നത് സാമ്പത്തികമായി ഏറ്റവും പിന്നോക്കം നിൽക്കുന്ന വരാണ്. "കമ്മി" ഏറ്റവും അഭിമുഖിക്കിയേണ്ടിവരുന്നത് സാമ്പത്തികമായി പിന്നോടു നിൽക്കുന്നവരാണ്. അതുപോലെത്തന്നെ ഇൻലാൻ്റ് മുതൽ റെയിൽവേ ടിക്കറ്റ് വരെ rate (tax) ഗവർമ്മേണ്ട് കുടുന്നതു കൊണ്ട് ഏറ്റവും കുറഞ്ഞ വരുമാനമുള്ളവരെയാണ് ബാധിക്കുക. അതായത്, നമ്മുടെ സാമ്പത്തിക വികസനത്തിനായി രൂപീകരിക്കുന്ന നയ പരിപാടികൾ സാമ്പത്തികമായി പിന്നോടു നിൽക്കുന്ന സാധാരണ കാരണ പ്രതികുലമായി ബാധിക്കുന്നു. അതുരും ഒരു സമിതിവിശേഷ ത്തിൽ സാമ്പത്തികമായി പിന്നോക്കം നിൽക്കുന്നവർക്ക് അനുകൂലമായ സാമ്പത്തിക പുനർക്കുമിക്കരണം ഉണ്ടാക്കുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിച്ചിട്ട് കാര്യമില്ല. ഈ റിതിയിൽ നിരന്തരം വിഷമങ്ങൾ സഹിക്കേണ്ടിവനിട്ടുള്ള ഇന്ത്യയിലെ ചെറുകിട കർഷകരുടേയും കർഷകത്താഴിലാളികളുടെ യുദ്ധമാക്കുന്ന സാമ്പത്തിക വികസനം സംഭവിച്ചില്ലെന്നു മാത്രമല്ല അവരുടെ സാമ്പംകാരികമായ വളർച്ചയും മുടിച്ചു. അതിന് ഏറ്റവും നല്ല ഉദാഹരണമായി ഇന്ത്യയിൽ ഇന്നും, ഏകദേശം 40% ആളുകൾ നിരക്ഷരാണ് എന്ന് ഏടുത്തുപറയാം. സാമ്പത്തികമായും സാമ്പംകാരികമായും അടിച്ചുമർത്തപ്പെട്ട ഒരു ജനവിഭാഗം വളർന്നുവന്നപ്പോൾ അവരുടെ പ്രതിഷ്യേധത്തിന് പല രൂപദേശങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ചിലയിടത്ത് പ്രാദേശികവാദത്തിന്റെ പേരിലും ചിലയിടത്ത് പ്രാദേശികലാശാരികത്തിന്റെ രൂപത്തിലുതുണ്ടായ പ്രതിഷ്യേധങ്ങൾ സമാഹരിച്ച് ജനമുന്നേറ്റമായി, അടിയന്തിരാവസ്ഥകാലത്ത്. ജയപ്രകാശ് നാരായണൻ നേതൃത്വത്തിലുണ്ടായ ജനമുന്നേറ്റത്തിന്റെ പ്രസക്തി, രാഷ്ട്രീയവും സാമ്പത്തികവുമായ പശ്ചാത്യലത്തിൽ ഇന്നും വേണ്ട വിധത്തിൽ വിശകലനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അങ്ങനെ ഒരു ഭീഷണി നേരിട്ടേണ്ടിവന്നപ്പോൾ, സ്വന്തം നയപരിപാടിയിൽ മാറ്റം വരുത്തേണ്ടതുണ്ട് എന്ന് രേണകുടത്തിന് ബോധ്യപ്പെട്ടു. ഈ സ്വയം ബോധ്യത്തിൽ നിന്ന് ഉരുത്തിരിഞ്ഞ താണ് ഇന്ത്യയിലെ മധ്യവർഗ്ഗം. സംഘടിതവിഭാഗത്ത് (Organized Sector) ഓനിനു പുറകെ ഓനായി കടക്കണണിയിൽ പെടുത്തുന്ന പരിപാടികളാണ്, ഗവർമ്മേണ്ട് സൈക്കിച്ചു പോരുന്നത്. ഫ്രിഡ്ജ്, കാർ, ഹാൻ, എന്നിങ്ങനെ ഈ മദ്ദവർഗ്ഗം ആഗ്രഹിച്ചു പോരുന്ന സാധനങ്ങൾ വാങ്ങാനായി അവർക്ക് കുറഞ്ഞ പലിശ് നിർക്കിൽ പണം കൊടുക്കുക, കടം വീട്ടാണ് വിണ്ടും കടം കൊടുക്കുക. ഈ സംഘ

ഒരു വിഭാഗത്തിന് ഏതു ചിലവിനും വേണ്ട സാമ്പത്തികസഹായം ലഭ്യമാക്കിക്കൊടുക്കുക. ഈതുകൊണ്ടും വിഷമിക്കേണ്ടി വന്നത്, പണ്ട് സാമ്പത്തികമായി പിന്നോക്കം നിന്ന് ജനവിഭാഗങ്ങൾ തന്നെയാണ്. ഈതുകൊണ്ട് ഒരു നേട്ടമുണ്ടായി: ഈ സംഘടിത മധ്യവർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ട അളളുകളുടെ എന്തെല്ലാവും അവരുടെ സാമ്പത്തികമായ കഴിവും വർദ്ധിച്ചു. അങ്ങനെന്ന വളർന്നുവന്ന ഇന്ത്യൻ മദ്യമവർഗ്ഗം ലോകത്തിലെതന്നെ ഏറ്റവും വിപുലമായ ശക്തമായ ഒരു അഭ്യന്തരകമ്പോളമായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടു. നേരത്തെ പറഞ്ഞ നയപരിപാടിയനുസരിച്ച് സാമ്പത്തിക്കേൾ പുനർവ്വിഭജനത്തിൽ കൂടി സാധ്യമാക്കേണ്ടിയിരുന്ന ആഭ്യന്തര കമ്പോളം ഇവിടെ മറ്റാരുതരത്തിൽ, വികൃതമായ രൂപത്തിൽ, മധ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ വളർച്ചയിലും രൂപപ്പെട്ടു. മദ്യമ വർഗ്ഗത്തിന്റെ വളർച്ച കണക്കാക്കുന്നതിന് വ്യക്തമായ കണക്കൊന്നുമില്ല. ഏതാണ് ഇന്ത്യൻ ജനസംഖ്യയുടെ 16% മുതൽ 20% വരെ വരുന്ന ആളളുകൾ ഈ ലക്ഷ്യരി-ഐസമി ലക്ഷ്യരി സാധനങ്ങൾ വാങ്ങാൻ കഴിയുന്ന ആളളുകളാണ് എന്ന് വിശദിപ്പിപ്പെടുന്നു. ഇവരെ ലക്ഷ്യമാക്കി ഉൽപ്പന്നങ്ങളോടൊള്ളിച്ചു ഇവരുടെ ആശ്രമാന്തരത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കി വ്യവസായവൽക്കരണം ഇന്ത്യയിൽ സാധ്യമാണ് എന്ന് തെളിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതിനുവേണ്ട ആഭ്യന്തര കമ്പോളം രൂപപ്പെടുപ്പോഴാണ്, ആ ആഭ്യന്തരകമ്പോളം വേണ്ടവിധത്തിൽ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതിന്, ഇന്ത്യയിൽത്തന്നെന്നയുള്ള വ്യാവസായിക നികേഷപക്കൻ മുന്നൊടുവരാൻ സാധ്യത ഉണ്ടായത്. നേരത്തെതന്നെന്ന, വരേണ്ടകാലത്ത് അവർ വന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് ഇന്ത്യയിൽത്തന്നെന്ന ഉണ്ടായിരുന്ന തദ്ദേശീയ വ്യാവസായികനികേഷപക്കരോക്കാൾ, വിദേശീയ നികേഷപക്കരുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന പ്രാദേശിക നികേഷപക്കർക്കാണ് വളർച്ചയ്ക്ക് സാധ്യത രൂപപ്പെടുവന്നത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് ഈ ആഗോളവൽക്കരണത്തെയും ഉദാരവൽക്കരണത്തെയും പിൻതുണ്ടാക്കാൻ ഇന്ത്യയുടെ ഉള്ളിൽ നിന്നുതന്നെ വളരെ ശക്തമായ വാദഗതികൾ മുന്നൊടുവന്നത്. ലോകത്തിൽ നിലനിന്ന കേന്ദ്രീകൃത ആസൂത്രണത്തിന്റെ ഉദാഹരണമായിരുന്ന സോവിയറ്റ് യൂണിയൻ എന്ന രാഷ്ട്രസംവിധാനം തകർന്നു. ഇതൊക്കെ ഈ തീരുമാനത്തെ സഹായിച്ച എടക്കങ്ങളാണ്. അതിന് അപവാദമായി, ചുരുക്കം തദ്ദേശീയ നികേഷപക്കരെ മാത്രമേ കാണാൻ സാധിക്കു. അതിന് ഉദാഹരണം, ഹിന്ദുസ്ഥാൻ അംബാസിയർ കാരാൻ. അത് തികച്ചും സ്വകാര്യസംവിധാനത്തിയ ഒരു ഉൽപ്പന്നമായിരുന്നു. അതിന് സർക്കാരിന്റെ കേന്ദ്രീകൃതസംവിധാനത്തിന്റെ ഏല്ലാ സഹായങ്ങളും ആനുകൂല്യങ്ങളും സന്ധാരിച്ചട്ടുകൂവാൻ സാധിച്ചു. അതുകൊണ്ടുതന്നെ തിര

ഒന്നടക്കപ്പെട്ട് അടുത്തപ്പോൾ, ഗവർമ്മേണ്ടിന് ഷൈറ്റ് ഉണ്ഡായിരുന്ന മാരു തികാറും ഈ മാർക്കറ്റ് തുറന്നു കിട്ടാൻ വാദിച്ചു. അതിനെതിരായി വാദിച്ചത് ഈന്ത്യയുടെ സ്വന്തം തദ്ദേശിയമായ, ഉൽപ്പന്നമായി നമ്മൾലാം തെറ്റിഭാവിച്ച ഓക്സഫോർഡാണ്. ഈങ്ങനെ ചില അപവാദങ്ങൾ ഒഴിച്ചാൽ മിക്കവാറും മാർക്കറ്റിനെ വേണ്ടവിധത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നതിൽ, വിദേശ നികേഷപക്രൂട്ട് സഹായസഹകരണത്തോടു കൂടി രംഗത്തുവന്ന ഈന്ത്യൻ നികേഷപക്രാണ് കൂടുതൽ ശക്തി നേടിയത്. അതുകൊണ്ട് നമ്മൾ ഉദാരവൽക്കരണത്തെ അംഗീകരിക്കുകയും അതിനായി വേണ്ട നടപടികൾ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ ഉദാരവൽക്കരണം കൊണ്ടുമാത്രം പ്രശ്നം പരിഹരിക്കാനാവുമോ ഇല്ലയോ എന്നത് വിണ്ണും അവശേഷിക്കുന്നു. ഉദാഹരണം:- ഉദാരവൽക്കരണത്തിന്റെ യുക്തിതന്നെ. ഒരു മത്സരത്തിലൂടെ കാര്യക്ഷമത കൈവരിക്കുക, കാര്യക്ഷമതയിലൂടെ സാമ്പത്തികവളർച്ച നേടുക, ആ സാമ്പത്തിക വളർച്ചയിലൂടെ പുനർവിതരണവും വികേന്ദ്രീകരണവും കൈവരിക്കുക എന്നതാണ് ആ യുക്തി. അതായത് ആഗോളവൽക്കരണത്തെയും, ഉദാരവൽക്കരണത്തെയും അംഗീകരിക്കുന്ന ആളുകൾ പുനർവിതരണത്തിന് ഒരിക്കലും സഹായകമായ നിലപാട് എടുക്കില്ല. അവരുടെ യുക്തിതന്നെ, ഒടുവിൽ മത്സരം ഉണ്ഡാവുകയും മത്സരത്തിലൂടെ കാര്യക്ഷമത കൈവരിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്ന വിശാസത്തിൽ നികേഷപവർഖനവ് ഉണ്ഡാവും എന്നാണ്. അടിയന്തിരമായിട്ടുള്ള ഗുണമലങ്ങൾ നികേഷപകർക്കുതന്നെന്നയാണ്. നികേഷപകർക്ക് ഒരുപരിധി വിട്ട് പണം സമ്പാദിക്കുന്നതിൽ മാത്രമായിരിക്കില്ല താല്പര്യം. അത് അവർ വിണ്ണും നികേഷപിക്കുകയും വിണ്ണും ക്രയവിക്രയം ചെയ്യുകയും ചെയ്യും. അതായത് ക്രയവിക്രയത്തിലൂടേയും പ്രചരിക്കുന്ന പണം, അബ്ലൂക്കിൽ അതിന്റെ ഗുണമലം സമൂഹത്തിലെ താഴെക്കിടയിലുള്ള വർക്കും ലഭ്യമാവും. അങ്ങനെ, ഒരു പാത്രത്തിലെ മണൽ ഒരു ദാരമിട്ടാൽ താഴെയുള്ള പാത്രത്തിൽ വന്നു നിറയുന്നതുപോലെ ഒന്നിൽ നിന്ന് മറ്റാനും സമൂഹവിഭാഗത്തിലേക്ക് സമ്പത്തും ആസ്തകളും പുനർവിതരണം ചെയ്യപ്പെടും എന്നുള്ളതാണ്. പക്ഷേ ഈ നടപ്പിലാക്കണമെങ്കിൽ അതിനുമുമ്പ് ഈ പാത്രങ്ങൾ തമിലുള്ള തുല്യത ഒരു പരിധിവരെ കൈവരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതായത് താഴെയുള്ള ജനവിഭാഗങ്ങൾ തികച്ചും ദരിദ്രനാരാധാരാധാരിരിക്കുകയും മുകളിലെ വിഭാഗത്തിലുള്ള ആളുകൾ വലിയ ധനവാന്നാരാധാരിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നോൾ ഈ അസ്ത്രൂലിതാവസ്ഥയെന്ന, ഇത്തരമുള്ള ഒരു സംക്രമണത്തിന്, തന്നെ

സ്ഥമായിത്തീരും എന്നും വാദിക്കുന്നു. ഈ വാദഗതികൾ രണ്ടുമാണ് നമ്മുടെ മുന്നിലുള്ളത്. ഇതിനൊരു ഉത്തരം കണ്ണുപിടിക്കുന്നതിന്, അമാർത്ഥമസ്തിത്വയെക്കുറിച്ചുള്ള (Emperical testing) അനുഭവസില്ലപ്പെരിക്കശണത്തിലും മാത്രമേ സാധിക്കു. ഈ പരീക്കശണം ഇന്നുവരെ ഇന്ത്യയിൽ വേണ്ടവിധത്തിൽ നടന്നിട്ടുണ്ട് എന്ന് ഞാൻ വിശദിക്കുന്നില്ല. ചില പ്രദേശങ്ങളിൽ നടന്ന പഠനങ്ങൾ വിരുദ്ധമായ ഫലങ്ങൾ ആണ് കാണിക്കുന്നത്. പദ്ധതിയാന തുടങ്ങിയ സ്ഥലങ്ങളിൽ, ദാരിദ്ര്യം കൂടിയതായി കാണുന്നു. തത്ക്കു ഇന്ത്യയിൽ ദാരിദ്ര്യത്തിൽ കുറവുവന്നതായിട്ടും കാണുന്നുണ്ട്. അപ്പോൾ ഇതേക്കുറിച്ച് ഒരു അവസാനവാക്കു പറയാൻ സാങ്കേതിക അർത്ഥത്തിൽ ഇന്ത്യയിൽ സാധ്യമല്ല എന്നർത്ഥമാണ്.

ചില നിർദ്ദേശങ്ങൾ വേണ്ടെയുമുണ്ട്. ഉദാഹരണത്തിന് ജർമ്മനിയിലെ ഗൊംവാലി പ്രദേശത്ത് വികസിച്ചു വന്നിരിക്കുന്ന മുതലാളിത്ത് സംവിധാനം-അമ്ഭവാ, സ്വതന്ത്ര കമ്പോളിത്ത് സ്വന്നദായം ആദ്ദോ അമേരിക്കൻ മുതലാളിത്ത് സംവിധാനത്തിൽ നിന്നു തികച്ചും വ്യത്യസ്ത മാണസനും, ഇതിൽ Co-Operative സംഘടനകളുടെ സ്വഭാവം അനുർല്ലിനമാണെന്നും പുനർവ്വിജ്ഞനത്തെ സഹായിക്കുന്നരിതിയിലാണ് ഇത് രൂപപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതെന്നും വാദികൾപ്പെടുന്നു. ആ രിതിയിലുള്ള ഒരു സമാർപ്പണതന്ത്രാണ് ഇന്ത്യയെപ്പോലുള്ള രാജ്യങ്ങൾ അവലംബിക്കേണ്ടത് എന്നും ഒരു വാദഗതിയുണ്ട്. ഇതിനേക്കാളാക്കേ പ്രധാനം, ഈ സ്വതന്ത്ര കമ്പോളിത്തെ പിന്തുണയ്ക്കുന്ന ആളുകൾ തന്നെ പറയുന്ന മറ്റാരു വാദഗതിയാണ്. സാമ്പത്തികരംഗത്ത് ഈ ഉദാരവൽക്കരണവും ആഗോളവൽക്കരണവും കാര്യമായ നേട്ടങ്ങളുണ്ടാക്കും എന്നാണവരുടെ വിശാസം. പകേഷ ഇത് സമ്പത്തിന്റെ പുനർവ്വിജ്ഞനത്തിൽ ചെന്നവസാനിക്കും- എന്ന് പ്രതീക്ഷിച്ചിട്ട് കാര്യമില്ല. സ്വന്തത്തിന്റെ പുനർവ്വിതരണം ഉണ്ടാകാതിരിക്കുന്നതിനാൽ, അത് പ്രതികുലമായി ബാധിക്കുന്ന ജനവിഭാഗങ്ങളെ കൂടി കണക്കിലെടുത്ത്, അവർക്കുവേണ്ടി ഒരു സാമൂഹികസുസ്ഥിതി വല (Social Welfare Net), രൂപപ്പെടുത്തണം. കൂടുതൽ വിപുലവും കൂടുതൽ ശക്തവും ആക്കണം അത് എന്നതാണ് അവരുടെ ആവശ്യം. ഈ വാദഗതിയിൽ ഒരു സത്യമുണ്ട്. ആഗോളവൽക്കരണവും ഉദാരവൽക്കരണവും ഇന്ത്യയിൽ ഇന്ന് അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വസ്തുതകളായിമാറി. ഇതിനേതിരായി നേരിട്ട് യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതിനു പകരം എതിർക്കുന്നവരുടെ എതിർപ്പിന്റെ കുന്നമുന്ന തിരിച്ചു വിടാവുന്നത് സാമൂഹികസുസ്ഥിതവല ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നതിൽ ആയിരിക്കാം. അതായത് തൊഴിൽ മാറണ്ടിവരുന്ന

வர்க்காவஸுமாய தொഴில் பரிசீலனை கொடுக்குக, ஸரிகரிக்காவுடன் ஸபாதிக்கானுதூண் அவசரணங்கள் கூடுதல் ஸுஷ்டிக்குக, விதரளை செழுநூதூண் காருண்யங்கள் கூடுதல் ரக்கமாக்குகிறது கூடுதல் வழாபக்கமாக்கிறது செழுக ஏனுதூண் தான் ப்ராயோஸிக்கமாய ஒரு நிருபேஶம். பகேச ஹூ ரங்கத்து நக்குள் காருண்யங்கள் பரிஶோயிசூல் ஹந்திலை ஸமிதி அதேகேமமொனுமலூ ஏன் நமச் அங்கீகரி கேள்விவரும். பலரும் பல ப்ரஸாங்வேளிகளிலும் அவர்த்திச்சிடுதூண் தான், ஹத். நமுட ப்ரயாங்மக்கியாயிருள் ராஜீவ் ஸாஸியான் ஹதாத்து பரிணத்த ஏனாளைந்தீர்த் தாற்று. ஒரு ரூப ஹந்திலை ஸ்ராமிளை ஜனனங்களாயி செலவஶிக்குபோல் 16 பெப்ஸயே அவர்க்கு நேரிடுதூணுதூண்; ஸ்வாக்கி பளை பல வியத்தில் சோர்னு போகுளு ஏனுதேபோல் ரிக்கத் பரியுக்கியுள்ளாயி. அபோசு ஹு சோர்சு அவசானிப்பிக்குக ஏனாத் ஒரு ப்ரயாங்மபூட் ஸஂகதியாயி ததிருளும். ஹு சோர்சுயுட மார்ஶம் பரிஶோயிசூல் அதிலை ஏற்றுவும் விழுநாயி நமச் காளுளத் ஹவிடத்தை கேட்டிக்குத் தெள ஸஂவியாநமான். ஹந்தியுட பாரப்புத்திலேய்க்க, சரித்ததி லேய்க்க ப்ரவேஶிசூல், ஸுத்தக்கும் லலிக்குளத்துவரை ஏதான் 200 வர்ஷங்கள் ஹவிட நிலநினத் கொலோனியல் ரெளாஸாங்வியாந மாயிருளும். அதிநேக்கால் கேட்டிக்குத்தமாய ஒரு ரெளாஸாங்வியாந தத்தக்குறிச்சு அஞ்சுவு ஸகல்பிக்கால் போலும் பரிலீ. அதிகுமுடியு ள்ளாயிருளத் மஹாராஜாக்கணாருடேயும் மரும் கேட்டிக்குத்தஸாங்வியா நமாயிருளும். ஸுத்தக்குமேஹங் ஹந்திலைவு விகேட்டிக் களை உள்ளாக்களை ஏனாத் மஹாதாஶாஸியைபோலுதூண் அஞ்சுக்கள் நிருபேஶிசூலுவகிலும் அத் வேள்வியத்தில் ஹவிட நகப்பிலாயில். அபோசு கேட்டிக்குத்தமாய ஒரு ஸஂவியாநத்திலுட விதரளை செழுப்புக்கால் ஹு ஸாமுஹுக்கேசம பரிபாடிக்கல் ஏதேனுமெரித்தில் ஏற்றென்னிடுத்துக்கிழவு. ஹு வாத஗தியுட வெளிச்சுத்தில் அயி கார விகேட்டிக்கரளை அவசுமாயித்திரும். அயிகார விகேட்டிக் களைதொகொபும் விகேட்டிக்குத்தமாய அஸுத்தளவும் நகப்புகளை. அதாயத் ஸ்ராமிளைனங்கள்க்க, தன்னுட ஸாமுஹுக்கேசமபரிபாடி க்கல் ஸுத்தமாயி திருமானிக்கானுதூண் அவகாஶம் வேளை. அவர் அவருடை பளை குடி காருக்கஷமதயோடும் ஶஹயோடும் குடி செல வஶிக்கும். அவருடை காருப்பாப்தி வரல்பிப்பிக்கானுதூண் பரிபாடிக்குடி வேளை. அது குடி உள்ளென்கிட அநேரால்வத்கரளை ப்ரகியக்க வியே தமாகுள ஒரு விகஸுர ராஸுத்தில் ஏற்றுவும் காருமாயி ஸ்ரீக்கி

ക്കാവുന്നത് വികേന്ദ്രിക്യതമായ ഒരു ആസൃത്തണ പദ്ധതിയാണ്. നേര തെന്നസുചിപ്പിച്ചപോലെ, ഈ അധ്യാഗതിയുടെ സ്വഭാവം സാമ്പത്തികം മാത്രമല്ല സാംസ്കാരികവുമാണ്. ഈനും നാല്പത്തുശതമാനത്തോളം ആൾക്കാർ നിരക്ഷരായ ഒരു സമൂഹത്തിലാണ് നമ്മൾ ജീവിക്കുന്നത്. ഈ സമൂഹത്തിന്റെ മാറ്റം സാമ്പത്തികം മാത്രമായാൽപ്പോരും, സാംസ്കാരികം കുടിയാവണം. തെക്കെ ഇന്ത്യയ്ക്ക് ചരിത്രപരമായ കാരണങ്ങളാൽ, ഈ തലത്തിൽ അല്പപം മുൻതുകം ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതായി കാണാം. ചട്ടപിസ്യാമികളും, വകം അബ്സൂർഖ് വാദരും, വാർഡോന്നസ്യാമികളും, ശ്രീനാരാധാനഗരവും, വി.ടി. ടെക്നിക്കിപ്പാടുമൊക്കെ എത്താണ്ട് ഒരേകാലത്ത് ജീവിച്ചിരുന്നതായും ഈ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് നേതൃത്വം കൊടുത്തതായും നാം കാണുന്നു. അവർ ഈ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് രൂപം കൊടുത്ത കാലത്ത്, സ്വാതന്ത്ര്യസമരങ്ങൾ ശക്തിപ്പെട്ടുകൂടിയും, ഇന്ത്യയ്ക്ക് ഉടനെ സ്വാതന്ത്ര്യം ലഭിക്കും എന്ന പ്രതീക്ഷ ഇല്ലായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെ അവരുടെ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് അതിന്റെ രാഷ്ട്രീയ വശം വളരെ നിശ്ചിതമായിരുന്നു. പക്ഷേ ഈന് ഉത്തരേന്ത്യയിൽ ഈതേ രീതിയിലുള്ള സാമൂഹ്യപരിഷ്കരണ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ രൂപപ്പെടുന്നോൾ അവയുടെ സ്വഭാവം തികച്ചും രാഷ്ട്രീയമാവുന്നു. ഈന് രാഷ്ട്രീയമായ അധികാരം ഇന്ത്യക്കാർക്ക് ലഭ്യമാണ്. അതിനാൽ, രാഷ്ട്രീയമായിട്ടുകൂടി ഇതിനെ കൈകാര്യം ചെയ്യാനാണ് ഇപ്പോഴത്തെ പ്രവണത. ഈന് P.P. റിലും ബീഹാറിലും, മദ്യപ്രദേശിലും മൊക്കെ രാഷ്ട്രീയ നേതാക്കന്നാരെ സാമൂഹ്യപരിഷ്കരണപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ നേതാക്കന്നാരായി കാണാൻ നമുക്കു വിഷമമുണ്ട്. നമുക്ക് പരിചയമുള്ള സാമൂഹ്യപരിഷ്കർത്താക്കൾ മറ്റാരു രീതിയിലുള്ളവരാണ്. ഈന് മണ്ണയ്ക്കുമീ ഷനുവേണ്ടി വാദിക്കുന്നവരും അവരവരുടേതായ രീതികളിൽ ചെയ്യുന്നത് സാമൂഹ്യപരിഷ്കരണത്തിന്റെ ഭാഗമായെന്നാണ്. പക്ഷേ ആ പരിഷ്കരണ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ ഈന് വളരെ വികേതമാണ്. അതായത് വിരുദ്ധതയുടെ മുർഖുന്നയിലാണ് ഈ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ നിലനിൽക്കുന്നത്. ഈതാണ് നമ്മൾ അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു പ്രശ്നം. വികേന്ദ്രികരണത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള വാദഗതികൾ, വികേന്ദ്രികരണത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള അപ്രായങ്ങൾ പദ്ധതികൾ എല്ലാം ഇന്ത്യയിൽ ഈന് ശക്തമാകുന്നുണ്ട്. കേരളത്തിൽ അത് ജനകീയാസൃത്തണത്തിന്റെ പേരിൽ, വികേന്ദ്രികൃതാസൃതണത്തിന്റെ പേരിൽ, അഭ്യൂക്തിൽ അതുപോലെയുള്ള സാമ്പത്തികവും ആസൃതണപരവുമായ രൂപങ്ങളിൽ കൂടുതൽ ശക്തമാവുന്നു. അത് ചരിത്രത്തിന്റെ മറ്റാരു റല്ക്കത്തിലാണ് രൂപപ്പെട്ടത് എന്നാണ്ടിനു കാരണം. അതേ സമയം ഉത്തരേന്ത്യയിൽ

അത് ജാതിപ്പാർട്ടികളുടെ വാഗ്യാദങ്ങളിലായിരിക്കും. ഏതായാലും ജനസമൂഹത്തിന്റെ വലിയൊരുഭാഗം, ഈ വികേറൈക്രാന്റിലൂടെ ഈ പ്രശ്നം പരിഹരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നുണ്ട് എന്ന വാസ്തവം നമുക്ക് നിശ്ചയിക്കാനാവില്ല. അതിനെത്തിരായി ഇന്ത്യയിൽ വളർന്നു വരുന്ന മറ്റാരുവാദഗതിയുണ്ട് ഈ സാമ്പത്തിക പരിഷ്കരണങ്ങൾക്കു വേണ്ടി വാദിക്കുന്നവർക്ക് മതപരവും ജാതിപരവുമായിട്ടുള്ള വിഭാഗീയത ഒരിക്കലും അംഗീകരിക്കാനാവില്ല. അവർക്കു വേണ്ടത് ഒരോറു കമ്പോളത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ ജാതിക്കും മതത്തിനും മറ്റും എല്ലാവിഭാഗീയതകൾക്കും എതിരായി ചിന്തിക്കുന്നവരായിരിക്കണം. ഒരുക്കാമൺ മാർക്കറ്റ്, എന്ന അടിസ്ഥാനത്തിൽ ചിന്തിക്കുന്ന നവഉദാര (Neoliberal) ചിന്തകൾ ഇന്ത്യയിലുണ്ട്. യോ. മന്മോഹൻ സിങ്കിനെ പ്ല്യാലെയുള്ള അള്ളകൾ ഉദാഹരണം. അതേസമയം, ഇവരുടെ പരിപാടികൾ നടപ്പാക്കുന്നതുവഴി, ഇന്ത്യ മുഴുവൻ ഒരു മാർക്കറ്റായി പരിവർത്തിപ്പിക്കാൻ സാധ്യമല്ല എന്നുവിശദിക്കുന്നവരുമുണ്ട്. അവരുടെ ദേശാന്തരിക്കാനും അനുഭവാനും എങ്കിൽ, അസംഘടിത വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ടവരുൾപ്പെടെ ഉള്ളവരെ ഒരുമിച്ച്, ഒരു നേതൃത്വത്തിന് കീഴിൽ ഇതിനെ തിരായി ശക്തമായ പ്രതിഷ്ഠപ്രകടനങ്ങൾ നയിക്കാൻ സാധ്യതയുള്ള ഒരു നേതാവ് എത്തുനിമിഷ്ടത്തിലും ഇന്ത്യയുടെ ഏതു സംസ്ഥാനത്തുനിന്നും ഉയർന്നുവരാം. അങ്ങനെയുള്ള ഒരു ഐക്യം ഉണ്ടാവാതിരിക്കാൻ നടപടികൾ ആവശ്യമാണ്. അതിനായി ജാതിയുടേയും, മതത്തിന്റെയും ഒക്കെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ജനങ്ങളെ വിഭജിച്ചു നിർത്തുന്നത് ഇത്തരം സാമ്പത്തിക പരിഷ്കാരങ്ങൾ നടപ്പിലാക്കുന്നതിന് അനിവാര്യമാണ് എന്നുവിശദിക്കുന്നവരും ഉണ്ട്. അതായത്, കേന്ദ്രീകൃത ഒരണസംവിധാനം തന്നെ നിലനിർത്താനാഗ്രഹിക്കുന്ന രണ്ട് വിഭാഗമാണുകളാണുള്ളത്. ഒന്ന്, ഈ കേന്ദ്രീകൃതസംവിധാനത്തിന്റെ പഴയ ചട്ടകൂടുതലെന്ന വേണമെന്ന്, വാദിക്കുന്നവർ, മറ്റാൻ, ജനങ്ങളുടെ ഈ ത്രിക്കിലനിൽക്കുന്ന മതവെവരവും, ജാതിവെവരവും, ഭാഷാവെവരവും മൊക്കെ കുറേക്കുടി ആളിക്കാതിച്ചീ, ഇന്ത്യയിൽ ഉണ്ടാകാവുന്ന ജനങ്ങളുടെ ഐക്യം ഉണ്ടാവാതിരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നവർ. പക്ഷേ, വികേറൈകൃതമായിട്ടുള്ള ഒരു അധികാരസംവിധാനത്തിൽ വികേറൈകൃതമായ ആസൂത്രണ സംവിധാനത്തിലും ഈ ആഗോളവൽക്കരണത്തിന്റെ തിക്തഹമലങ്ങളെ ചെറുത്തു നിൽക്കാൻ സാധിക്കും എന്നുവിശദിക്കുന്നവരും ഇന്ത്യയിലുണ്ട്. ഗൗരവ പൂർണ്ണമായ ചിന്തയ്ക്ക് വിഷയമാക്കണം കാര്യമാണിത്.

വ്യവസായ രംഗത്തെ

പ്രത്യാജ്വാതങ്ങൾ

ഡോ. ആർ. വി. ജി. മേനോൻ

ആഗോളവൽക്കരണം എന്ന പ്രയോഗം കൊണ്ടുദ്ദേശിക്കുന്നത്. പ്രധാനമായും വിപണിയുടെ ആഗോളവൽക്കരണമാണ്. ഭാർഷനിക മായ തലത്തിൽ ലോകം മുഴുവൻ ഒരു ആഗോളശാമമാക്കുന്നതും എല്ലാ ജനങ്ങളും ഏകോഭരസഹോദരങ്ങളാക്കുന്നതും സാപ്പനും കണ്ടവരുടെ ഏകലോക സങ്കല്പവും ഇന്നത്തെ ആഗോളവൽക്കരണവും തമിൽ യാതൊരു ബന്ധവുമില്ല. ആഗോളവൽക്കരണം, ഉദാരീകരണം, സ്വകാര്യവൽക്കരണം എന്നി മുന്നു റിതികൾ ചേർന്ന് ഒരു പ്രക്രിയ (Process) ആണ് നാം ഇന്നു കാണുന്ന ആഗോളവൽക്കരണം. അതുകൊണ്ടു തന്നെ, കേരളം പണ്ടുമുതലേ ആഗോളവൽക്കരിക്കപ്പെട്ടതായിരുന്നു എന്നും, നമുക്ക് രോമക്കാരും, ചൈനക്കാരും അറബിക്കളും അയിട്ടും

കച്ചവടബന്ധങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നും ഈന്നു കേരളത്തിൽ എന്നുപറയുന്ന പലതും നമുക്കു പുറമെന്നിനു കിട്ടിയതാണ് എന്നും മറ്റും പറഞ്ഞ നമുക്കിതിനെ നിസ്സാരമാക്കാനാവില്ല. ലോകമെങ്ങും നടന്നിരുന്ന ഒരു പക്ഷേ സാധാരണയിൽ കൂടുതലായി കേരളത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന കൊടുക്കൽ വാങ്ങലുകളും ഈന്നത്തെ ആഗോളവൽക്കരണവും തമിൽ യാത്രാരു ബന്ധവും ഇല്ല. അതുപോലെതന്നെ, ഈ പ്രക്രിയയെ എതിർക്കുമ്പോൾ, ഗാട്ടുകരാർ പുതുക്കപ്പെടുന്നതിനു മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന സമതസ്വന്നരമായ ലോകത്തയാണ് വിവക്ഷിക്കുന്നതെന്നോ അങ്ങാട്ടുകൂതിരിച്ചു പോകണമെന്നോ മാറ്റങ്ങൾ പാടിക്കേണ്ട അല്ല പറയുന്നത്. ഒരു പാടു മാറ്റങ്ങൾ ഈന്ന് ലോകത്തിൽ സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയാണ്. മാറ്റങ്ങൾ വേണമെന്ന് ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നവരാണ് നമ്മൾല്ലാം. പക്ഷേ, ഈന്നത്തെ മാറ്റങ്ങളുടെ ശത്രി, നാം ആഗ്രഹിച്ചിരുന്ന ലക്ഷ്യങ്ങൾക്ക് നേരെ വിപരിതമായ ദിശയിലാണ്. ഈന്ന്, വിപണിയുടെ ആഗോളവൽക്കരണത്തിൽ, ചരകുകളുടെ സർവ്വത്രെ സ്വത്ക്രമായ കൈമാറ്റം മാത്രമല്ല, മുലധനത്തിൽനിന്ന് സേച്ചുപരമായ വരവും, പോക്കും അതിനേക്കാൾ പ്രധാനമാണ്. ചരകുകളുടെ വൈള്ളപ്പാക്കം വരുന്നതുപോലെതന്നെ മുലധനത്തിന് പോവാനുള്ള സ്വാത്ക്രമവും അവർ ആവശ്യപ്പെടുന്നുണ്ട്. നാന്നാവ്യവസ്ഥകളെ ഉംഗക്കച്ചവടത്തിന് തുറന്നുകൊടുക്കുന്നില്ല എന്നുള്ളതായിരുന്നു നമ്മെല്ലപ്പറ്റിയുള്ള പരാതി. പക്ഷേ, പുരീവേഷ്യൻ കടവകളുടെ അനുഭവത്തിൽ നിന്ന് നാം പരിച്ച പാഠം, നമുക്ക് കുറച്ചുകൊണ്ടും പിടിച്ചു നിൽക്കാണ് കഴിയുന്നത്, ഈത്തുപെട്ടെന്നുമായും തുറന്നുകൊടുക്കാത്തതുകൊണ്ടാണ് എന്നതത്രെ. തൊഴിൽ സേനയുടെ ചാലകത്തം ഇതിന്റെ ഭാഗവുമല്ല. വളരെ വൃത്തം സ്തതമായ സമീപനം അകാര്യത്തിലുണ്ട്. അതോടൊപ്പം നമ്മുടെ വ്യവസായരംഗത്തെ ബാധിക്കുന്ന ഒരു പ്രധാനപ്പെട്ട ഘടകങ്കൂടി ഇവിടെ സുചിപ്പിക്കേണ്ടത്. വികസരരാജ്യങ്ങളും മുന്നാംലോകരാജ്യങ്ങളുടെ വിപണികളും സേവനരംഗവും ബഹുരാജ്യകമ്പനികൾക്ക് തുറന്നുകിട്ടുന്നു; അതോടൊപ്പം വികസര രാജ്യങ്ങളിലെ അസംസ്കൃതവസ്തുക്കളെ, കഴുത്തിറപ്പൻ മത്സരത്തിലും ഏറ്റവും കുറഞ്ഞ വിലയിൽ പിടിച്ചു നിർത്താണ് കഴിയുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈത്തു മഹാരാജ്യത്തിന്റെ വിപണി എന്നത് നമ്മുടെ 16-20 ശതമാനം വരുന്ന ഉപഭിമദ്ധ്യം എന്നുപറയാവുന്ന സമൂഹമാണ്. ഈത്തു പടിഞ്ഞാറൻ യുറോപ്പിന്റെ അല്ലെങ്കിൽ യൂറോപ്പിന്റെ വിപണിയോട് തുല്യമാണ്. നമ്മുടെ നുറുക്കാടിയുടെ 20% ശതമാനം എന്നുപറയുന്നത്. 20 കോടി ജനങ്ങളാണ്. ഈ ഇരുപതുകോടി ജനങ്ങൾക്ക് കമ്പ്യൂട്ടറും, പ്രോഡ്യൂസും, ടെലിഫോൺും, ടെലിവിഷൻും മറ്റ് ആധുനിക വസ്തുകളും വാങ്ങാനുള്ള

കഴിവ് ഉണ്ടായാൽ, ബഹുരാഷ്ട്രക സന്നി കലെ സംബന്ധിച്ചു തന്ത്രഭംഗം, ഒരു പുതിയ അമേരിക്ക, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു പുതിയ യുറോപ്പ് തുറന്നുകീടുന്നതിന് തുല്യമാണ്. ഇതാണ് ധമാർത്ഥത്തിൽ അവർ ലക്ഷ്യമാക്കുന്നത്. ഇതരത്തിലുള്ള തുറന്ന വിപണി, അമ്പാ നിയന്ത്രണമില്ലാതെയുള്ള കച്ചവടസ്വാത്രത്ര്യം കോളനിവൽക്കരണത്തിന്റെ കാലത്തും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഓരോ കോളനിഞ്ചിപ്പൊർക്കും ഉണ്ടായിരുന്നു അവരുടേതായ പോക്രൂകൾ അമ്പാ, സംവൃതമേഖലകൾ. അസംസ്കൃത വസ്തുകൾ ലഭ്യമാക്കുന്നതിനും സംസ്കൃത മുല്യ വർദ്ധിത വസ്തുകൾ വിൽക്കുന്നതിനുമുള്ള കോളനികൾ, ഓരോരു തത്രം വളഞ്ഞുവെച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ അതരം കോളനികളേക്കാൾ കുറിച്ചുകൂടി മെച്ചപ്പെട്ട ഒരു അവസരമാണ് അവർക്കിപ്പോൾ ലഭിക്കുന്നത്. എത്തന്നാൽ മുൻപ് കോളനികൾ ദരിക്കുക എന്ന ചുമതലകൂടി അവർക്കുണ്ടായിരുന്നു. ക്രമസമാധാനം പാലിക്കുക, വലിയക്ഷാമം വന്നാൽ കൂടുതൽ ആളുകൾ ചത്തുപോകാതെ സുക്ഷിക്കുക തുടങ്ങിയ ബാധ്യതകളുണ്ടായിരുന്നു അന്. എന്നാൽ അതരം ബാധ്യതകളോ നുമില്ലാതെ തന്നെ സാമ്പത്തികമായ ചുഡാന്തത്തിന് സകല അവസരങ്ങളും കിട്ടുകയാണ് ഈ നവകോളനിവൽക്കരണത്തിൽ. ക്രമസമാധാനം പാലിച്ചുകൊണ്ട് ജനങ്ങളെ ഈ തരത്തിലുള്ള ചുഡാന്തത്തിനു സജ്ജരാക്കി കൊടുക്കുക എന്നുള്ള കർത്തവ്യം പ്രാദേശിക സർക്കാരുകളുടേതാണ്. പക്ഷേ, ക്രമസമാധാനം ഒരു പ്രശ്നമായി വരുന്നതിലെ, സാമ്പത്തികസാഹചര്യങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കാനുള്ള അധികാരവും അതിനുള്ള ശേഷിയും, അവർക്ക് നഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതോടൊപ്പം, ബഹുരാഷ്ട്ര കമ്പനികളുടെ ഉൽപ്പന്നങ്ങൾക്ക് നമ്മുടെ വിപണിയിൽ സാത്രത്ര്യം കിട്ടുമ്പോൾ നമുക്കും ഒരു തുറന്ന മത്സരത്തിനുള്ള അവസരം ലഭിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ഉൽപ്പന്നങ്ങൾക്ക് വിദേശവിപണികൾ തുറന്നുകിട്ടുകയാണ്. എത്തുകൊണ്ട് നിങ്ങൾക്ക് അവരുമായി മത്സരിച്ചുകൂടാ എന്ന് വളരെ ലളിതവൽക്കരിച്ചാണ് ഇതവർത്തിപ്പിക്കപ്പെടുന്നത്. പക്ഷേ, ഒരുക്കാരും നമുക്ക് ആലോചിച്ചാൽ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതേ യുള്ളൂ. ഈ രംഗത്ത് അവരുമായി മത്സരിച്ച് ജയിക്കാനുള്ള സാഹചര്യം നമുക്കിനില്ല. ഈ മത്സരത്തിൽ സാമ്പത്തികശേഷി ഒരു വലിയ ഘടകമാണ്. സാങ്കേതികവിദ്യയും അതുപോലെതന്നെ. ഏറ്റവും ആധുനികമായ സാങ്കേതികവിദ്യകൾ ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടാണ് ബഹുരാഷ്ട്ര കമ്പനികളുടെ ഉൽപ്പാദനം നടക്കുന്നത്. ലോകത്തവിഭ്യേം കിട്ടുന്ന ഏറ്റവും മെച്ചപ്പെട്ട വസ്തുകൾ ഏറ്റവും കുറഞ്ഞ വിലയ്ക്ക് ലഭ്യമാക്കാനും, ഉല്പാദനം അവരുടേതായ വികേന്ദ്രിക്കുതരിതിയിൽ നടത്തി, ഉല്പന്നങ്ങൾ എവിടെയും എത്തിക്കാനുമുള്ള സാഹചര്യങ്ങളാണ്

അവർ ഒരുക്കിയെടുത്തിരിക്കുന്നത്. ഒരു കാറുണ്ടാക്കുമ്പോൾ, ആവശ്യമായ ആയിരക്കണക്കിന് വസ്തുകൾ പലപ്പോഴും അസ്വത്തോ അരുപ്പത്തോ രാജ്യങ്ങളിൽ നിന്നായിരിക്കും വന്നതുന്നത്. ഓരോന്നും ഏറ്റവും കുറഞ്ഞതവിലക്ക് എവിടെ ഉൽപ്പാദിപ്പിച്ചുകാം എന്നുനേരാക്കി, അതിനെ ഒരു കേന്ദ്രീകൃത സ്ഥലത്ത് എത്തിച്ച് സംയോജിപ്പിച്ച് കാറുണ്ടാക്കി വിൽക്കാൻ കഴിയുന്ന ഒരു ഉൽപ്പാദന പ്രക്രിയയ്ക്കാണ് അവർ രൂപം കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്. ഈ സാങ്കേതികവിദ്യകൾ വികസിച്ചുവരുന്നത് തീർച്ചയായും ഗവേഷണത്തിലൂടെയാണ്. അതിനെ സഹായിക്കുന്നത് സാമ്പത്തികശേഷിയും, ആധുനിക ശാസ്ത്രത്തിൽ, സർവ്വപ്രധാനം ഗവേഷണം തന്നെ. എന്നാൽ, നമ്മൾ പണ്ട് സി.വി. രാമനേ പൂറിയും, ജഗദീഷ് ചന്ദ്രബോസിനെപറ്റിയും ഒക്കെ പഠിച്ചതുപോലെ തുള്ള ഗവേഷണത്തിന് ഈന്ന് വലിയ പ്രസക്തിയില്ല. ഗവേഷണരംഗത്ത് ഇപ്പോഴെത്തെ പ്രസക്തി പ്രയുക്തിഗവേഷണത്തിനാണ്, ഉൽപ്പാദനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഗവേഷണം. പുതിയ മേഖലകൾ കണ്ടതുന്നതുപോലും അതിന്റെ സാമ്പത്തിക സാധ്യതകൾ കാരണമാണ്. അത്തരം ഗവേഷണങ്ങളുടെ പിന്നിൽ ശതകോടി കണക്കിന് ഡോളർ നിന്നും മുലധനനിക്ഷേപം ആവശ്യമാണ്. ഈ ചില ബഹുരാഷ്ട്രക്കൂനികളുടെ ഗവേഷണബജറ്റ് എന്നുപറയുന്നത് പല സ്വത്രൈ രാജ്യങ്ങളുടെയും മൊത്തം ബജറ്റിനേക്കാൾ വലുതാണ്. ലോകത്തിലെ ശക്തമായ നൂറ്റാം സമ്പദവസ്ഥകൾ എടുക്കുകയാണെങ്കിൽ അതിൽ 51 ഐണ്ണം അന്താരാഷ്ട്രക്കൂനികളാണ്. രാജ്യങ്ങളിലും, G-89 തുടങ്ങിയ രാജ്യങ്ങൾ മാറ്റിവെച്ചാൽ മിക്ക ബഹുരാഷ്ട്ര കമ്പനികളും രാജ്യങ്ങളുടെക്കാൾ സമ്പന്നങ്ങളാണ്. ഈ സമ്പത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമാണ് അവർ ഗവേഷണവികസനഗ്രാമങ്ങൾക്കായി മാറ്റിവെക്കുന്നത്. അത്തരം കമ്പനികളുടെ ഗവേഷണഗ്രാമങ്ങളുമായി മത്സരിക്കാൻ ഇന്ത്യക്കുപോലും സാധിക്കില്ല. ജൈവസാങ്കേതികവിദ്യ തുടങ്ങിയ വിഭാഗങ്ങളിൽ, എല്ലാവരും എല്ലാഞ്ഞക്കുമ്പോൾ നമ്മളും എന്നെങ്കിലും ചെയ്യുന്നു എന്നെന്നുള്ളതു. രാത്രെന്നുള്ള ഉപജീവനഗവേഷണം എന്നുപറയാം. അതുകൊണ്ട് കുറേയധികം ആളുകൾക്ക് ഗവേഷണ സഹായയന്ന കിട്ടും, ജീവിക്കാം, ലാബറട്ടികൾ നടത്താം ഡയറക്ടറാക്കാം എന്നല്ലാതെ, ഇതുകൊണ്ടാനും ജൈവസാങ്കേതികവിദ്യയുടെ രംഗത്ത് ധാരാളാരു ചലനവും ഉണ്ടാക്കാൻ നമുക്ക് സാധിക്കില്ല. നമുക്കരിയാം ശ്രീ. രാജീവ് ഗാന്ധിയുടെ കാലത്ത് ഒരു സയൻസ് മിഷൻ തന്നെ ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നു. ഏത് മേഖലകളിലാണ് നമുക്ക് സാധിക്കാം ഉണ്ടാക്കാൻ കഴിയുക എന്ന Dr. C.V.R.റാവു വിനേപ്പാലെയുള്ളവർ ചേരൻ്ന് ആലോചിച്ച് നാലു മേഖലകൾ അന്ന് വേറിട്ടുകൂട്ടകയുണ്ടായി. അവിടെ നിർണ്ണായകമായ നിക്ഷേപം നട

തന്നെ എന്നും ആലോചിക്കുകയുണ്ടായി. അന്ന് തിരഞ്ഞെടുത്ത ഒരു മേഖല High temperature Super Conductivity ആണ്. 10-15 വർഷം കഴിഞ്ഞിട്ടും ഈ മേഖലയിൽ ഇന്ത്യയുടെ സാമ്പിയും എന്നത് വെറും ആലക്കാരികം മാത്രമാണ്. എല്ലാം നിരപ്പുകളിലേതും (Leue Playing field) ആണ്, നിങ്ങൾക്കും മത്സരിക്കാം എന്നുപറയുന്നത്, ഭാഗിവാക്കാണ് ഈവിടെ അതേറുപിടിക്കുന്നവർ അതിൽ സ്വകാര്യതാൽപ്പര്യാദാളുടെ പൂർത്തീകരണം സ്വപ്നം കാണുന്നവർ മാത്രമാണ്. ആല്ലാതെ അതാരാച്ചുകൂട്ടുമായി മത്സരിച്ച് കളിത്തിൽ അവരെ തോൽപ്പിക്കാം എന്നുള്ള പ്രതീക്ഷ വെറും വ്യാമോഹരമാണ്. എന്നുതന്നെയുമല്ല ചില കാര്യങ്ങളിൽ താരതമ്യാനുകൂല്യം (Comparative advantage) ഉണ്ട് എന്ന് നമുക്കറിയാം. അത് ചെലവുകുറഞ്ഞ തൊഴിൽക്കാണ്ട് നമുകൾ നോക്കുന്ന ആനുകൂല്യം ആണ്. അത്തരം മേഖലകളിൽ അവർ, ചില പ്രതിബന്ധങ്ങൾ ഉയർത്തും. വസ്ത്രവിപണി (Textiles) ആണ് ഇന്ത്യയേപ്പോലെയുള്ള രാജ്യങ്ങൾക്ക് വളരെ സാധ്യതയുണ്ട് എന്ന് കൊട്ടിയോലാഷിക്കപ്പെട്ടുന്ന ഒരു മേഖല. ഈ മേഖലയിൽ നമ്മൾ പിടിച്ചു കയറാൻ ശ്രമിക്കുന്നോരുക്കെ എന്നെന്തുകിലും തടസ്സം ഉയർന്നു വന്നിട്ടുണ്ട്. ഓരോക്കൽ വന്ന ആരോപണം, നമ്മുടെ വസ്ത്രങ്ങൾ എല്ലാപ്പത്തിൽ തീ പിടിക്കുന്നവയാണെന്നായിരുന്നു. ആകാരണം പറഞ്ഞ് നമ്മുടെ വസ്ത്രങ്ങൾ ജർമ്മിനിയിൽ നിന്നോയിച്ചത് നമുക്കറിയാം. മറ്റാരു കാരണം പറഞ്ഞത് വിക്രമാദിത്യൻ കമകളെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. ഈ വസ്ത്രമുണ്ടാക്കാൻ ഉപയോഗിച്ച പരുത്തി നടപിലങ്ങളിൽ കീടനാശിനികൾ അടിച്ചിരുന്നുവെതെ, ആകീടനാശിനിയുടെ അവശിഷ്ടം ഈ വസ്ത്രങ്ങളിൽ ഉണ്ടുപോലും. അത്തരം ചിലകാരണങ്ങൾ ഉന്നയിച്ച്, നീയല്ലേക്കിൽ നിന്നേക്കും കാരണവർ എന്നുപറിഞ്ഞപോലെ നമ്മളെ അയോഗ്യരാക്കാനുള്ള വഴികളും അവർക്കണ്ടത്തിവെച്ചിട്ടുണ്ട്. മാത്രമല്ല, W.T.O. വിഭേദ ഏതെങ്കിലും നിയമങ്ങൾ തങ്ങളുടെ നിയമങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധമാവുകയാണെങ്കിൽ അമേരിക്കൻ നിയമങ്ങളായിരിക്കും പാലിക്കപ്പെട്ടുക, മറ്റത് തങ്ങൾക്ക് ബാധകമാവുകയില്ല. അത്തരം രേഖപരമായ നമ്മളേപ്പോലെയുള്ള രാജ്യങ്ങൾക്ക് നിശ്ചയിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇവിടെയാണ് തുറന്ന വിപണി എന്നുപറയുന്നത് സാക്ഷ്യപ്പിക്കലോകത്തിലെ ആദർശവൽക്കൃതമത്സരമാണ് എന്ന് പറയുന്നത്. ഹംഗായിലെ മെക്കാനിസം പറിക്കുന്നോൾ പ്രവാഗിയൽ ഹംഗായിലെ സിനെപ്പറ്റി പരാമർശമുണ്ട്. പ്രിക്ഷൻ ഹംഗാത്ത ഹംഗായിലെ അഞ്ചെന്നെയാരു സാധനം

ഇല്ല, ഇല്ലാത്തതിനാൽ അതിനെ എറ്റവിധിയൽ എന്നു വിളിക്കുന്നു. അതു പോലെ ധമാർത്ഥത്തിൽ സത്രപ്രവിപണി എന്നു പറയുന്ന ഒരു സംഗ തിയില്ല. വിപണി പല രീതിയിലും നിയന്ത്രിക്കപ്പെടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. സാമ്പത്തിക തലത്തിലുള്ള നിയന്ത്രണം പോരാതെ വരുമ്പോ ശാശ്വത അസാരം കൈകെടിയ കൂടി ആകാം എന്നവാദം. ഈ ധമാർത്ഥമു അദ്ദേഹ വിജണിച്ചുകൊണ്ടാണ് ആഗോളവത്കരണത്തെപ്പറ്റിയും അതു തുറന്നു തരുന്ന അവസരങ്ങളെപ്പറ്റിയുമെല്ലാം, നമ്മൾ ബഹുമാനിക്കുന്ന ആളുകൾ തന്നെ, പത്രത്തിൽ എഴുതാറുള്ളത്. അതുരം ഒരു സകലപ്പ ലോകമല്ല നിലവിലുള്ളത് എന്ന് നാം മനസ്സിലാക്കണം. ഫലത്തിൽ ഏകദേശം 18-20 ശതമാനം വരുന്ന ഉപരി മധ്യ വർഗ്ഗവും സമ്പന്ന വർഗ്ഗവും ഉൾപ്പെടുന്ന നമ്മുടെ വിപണി തുറന്നു കൊടുക്കപ്പെടുന്നു; അതുമുലം നമ്മുടെ പ്രോധകടിവ് ഇന്റർസ്ട്രി പോലും ഭേദണി നേരിടുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിന്റെ ഫലമായി തൊണ്ടുറുകളിൽ ഉദാരവത്തുക രണ്ടം ശക്തിയാർജിച്ചതിനു ശേഷം, എൻപതുകളിൽ ഉണ്ടായതിനെ കാർഡ് സാമ്പത്തിക വളർച്ചയുടെ തോത് കുറഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. ഇല്ലാ മേഖലകളിലുമുള്ള ഉല്പാദനം ഏറ്റവും ഒടുവിൽ വന്ന ആർട്ടിക്കൾനേ റീവ് ഇക്കോസാമിക് സർവേ (Alternative economic survey) യന്നു സിച്ച നിർമ്മാണമേഖലാ വ്യവസായം എൻപതുകളിൽ 7-6 ശതമാനം കണ്ണു വളർന്നെന്നുള്ളിൽ തൊണ്ടുറുകളിൽ 6-3 ശതമാനമായി കുറഞ്ഞു. വന്നും 8-4 ശതമാനത്തിൽ നിന്ന് 3.3 ശതമാനമായി കുറഞ്ഞു. വെദ്യുതി ഉല്പ്പാദനം 9 ശതമാനത്തിൽ നിന്ന് 6.6 ശതമാനമായി കുറഞ്ഞു. പൊതുവായിട്ടുള്ള വ്യവസായ ഉല്പ്പാദനം 7.8 ശതമാന ത്തിൽ നിന്ന് 6 ശതമാനമായി കുറഞ്ഞു. ഇന്നുമേഖലകളിലെല്ലാം നമ്മുടെ വ്യവസായങ്ങൾ കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഹോമിയോപതി മരുന്ന് കഴിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നോരും അസുഖം ആകും കുറച്ചു കുടും എന്നാണ് സാധാരണ ആളുകൾ സമാധാനിക്കുക. രോഗം കുടുന്നത് മരുന്ന് ഫലിക്കാത്തത് കൊണ്ടാണെന്നും, അത് ദേഹ മാകാനുള്ള ലക്ഷണമാണ് എന്നുമുള്ള ശാസ്ത്രം ശരിയായിരിക്കാം. എന്നാൽ രോഗി അതുവരെ ജീവിച്ചിരിക്കുമോ എന്നതാണ് സംശയം.

ചരിത്രത്തിലാദ്യമായി കഴിഞ്ഞവർഷം ഇന്റർസ്യൂട്ടു ആസു ത്രിതമേഖലയിൽ (Organized sector) ലുള്ള മൊത്തം തൊഴിലവസരം കുറഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. നികേഷധാർമ്മക വളർച്ചാനിരക്ക് ആണ് ഉണ്ടായിരിക്കുന്നത് തൊഴിൽ മേഖലയിൽ. നമ്മുടെ ജനസംഖ്യയിൽ 10 ശതമാനം ആണ് ആസുത്രിതമേഖലയിൽ തൊഴിൽ, ചെയ്തിരുന്നത്. ഇത് കഴിഞ്ഞ വർഷം 7 ശതമാനമായിട്ട് കുറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതിലെട്ടും അതു തമില്ല. കാരണം എങ്ങിനെ തൊഴിലാളികളെ പിരിച്ചു വിടാം എന്നതി

നാണ് ഗവേഷണം നടക്കുന്നത്. ഈത് ഭംഗിയായിട്ട് ചെയ്യുന്നവരും മര്യാദകേടായിട്ട് ചെയ്യുന്നവരും ഉണ്ട്. പക്ഷേ ഇതൊരു സത്യമാണെന്നും അനിവാര്യതയാണെന്നും അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. തൊഴിലിന് ആളുകൾ ആവശ്യമില്ലെങ്കിൽ പിരിച്ചുവിടുന്നതിൽ തെറ്റാനുമില്ല. പക്ഷേ തൊഴിലെടുക്കാൻ ആളുകൾ ആവശ്യമില്ലാത്ത ഒരു മാതൃകയാണ് സാമ്പത്തിക വികസനത്തിന് ഉപയോഗിക്കുന്നതെങ്കിൽ അതായത് തൊഴിൽ രഹിത വളർച്ച (Jobless Growth) എന്നതാണ് നമ്മുടെ മാതൃകയെങ്കിൽ സുക്ഷിക്കേണ്ടതാണ്. അത്തരം വളർച്ച ആരെയാണ് പിന്തുണയ്ക്കുന്നത്? വെള്ളമെത്ര പൊങ്ങിയാലും തോണി അതിനു മീതെ എന്നു പറയുന്ന ഒരു വിഭാഗം ഇവിടെയുണ്ടാവും. സുരക്ഷിതമേഖല അമവാ പൊതുമേഖല ഉൾപ്പെടെയുള്ളവിഭാഗത്തിനാണ് എല്ലാ പ്രയോജനവും ലഭിക്കുക. അവരുടെ ശമ്പളം ഒന്നാം തീയതി, വെള്ളപ്പൊക്കമായാലും വരശ്ചയായാലും, പകർച്ച വ്യാധിയായാലും, തുഡി മായാലും കിട്ടുമെന്നതുറിപ്പാണ്. അങ്ങനെയുള്ള വിഭാഗത്തെ താലോലിക്കുന്നു; അവരുടെ താല്പര്യമനുസരിച്ച് സാമ്പത്തികനയം രൂപവത്കരിക്കുന്നു. നാമടങ്ങുന്ന സുരക്ഷിതമേഖലകളിലുള്ളവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇതിനെക്കാൾ ഭംഗിയായി ഇനി കാര്യങ്ങൾ ഉണ്ടാവാനില്ല. സുരക്ഷിതമായ ശമ്പളം, പണ്ട് തലയിൽ മുണ്ടിട്ടു പോയിവാങ്ങിച്ചിരുന്ന കള്ളകടത്ത് സാധനങ്ങളും ഇപ്പോൾ സ്കൂട്ടി ഫ്രീ ഷോപ്പുകളിൽ നിന്ന് വാങ്ങിക്കാം, ഇതിൽ കൂടുതൽ എന്നാണ് വേണ്ടത്, ഇതെല്ലാം ഇങ്ങനെ അങ്ങനെ പോയാൽ മതി എന്നാണ് നാം വിചാരിക്കുന്നത്. പക്ഷേ ഇതെല്ലാം ഇങ്ങനെയങ്ങൾ പോകുമോ? മാത്രമല്ല, 20 ശതമാനം ആളുകൾ ഇങ്ങനെയങ്ങൾ പോകുന്നോൾ ബാക്കി 80 ശതമാനത്തിന് എന്ന് സംഭവിക്കുന്നു. ഈ ഒന്നാം കോളനിയുഗത്തിൽ, ഇവർക്ക് എന്തു സംഭവിക്കുന്നു എന്നതിൽ കുറച്ചു ഉൽക്കണ്ഠം രാജ്യം ഭരിക്കുന്നവർക്കുണ്ട്. അവരെ ശ്രദ്ധിച്ചില്ലെങ്കിൽ, ആയുധം എടുക്കുകയോ ബോംബു വെക്കുകയോ ഒക്കെ ചെയ്യുന്നത് അവരായിരിക്കാം. ലോകവ്യാപാരസംഘടന (W.T.O.) യോക്കാ അന്താരാഷ്ട്രക്കമ്പനികൾക്കോ ഇതൊരു പ്രശ്നമല്ല. ആദ്യംയുടെ നല്ലാരുഭാഗം നക്സലെല്ലുകളുടെ നിയന്ത്രണത്തിലാണ് എന്നുപറയുന്നോൾ അത്യും ഭാഗം എഴുതിത്തള്ളിയാലും, ബാക്കി ഭാഗമുണ്ടല്ലോ കച്ചവടത്തിന്. 20 ശതമാനത്തിനെ നമുക്ക് ഏക്കി കിട്ടിയാൽ മതി, ബാക്കി എൻപതു ശതമാനത്തിന് എന്തു സംഭവിക്കുന്നു എന്നത് ആഗോളവൽക്കരണത്തിൽ പ്രശ്നമല്ല. തുറന്നവിപണി (Open Market) അംഗീകരിക്കാത്ത പദ്മാണം, സമാനത. വിപണിയുടെ സമാർപ്പണമയിൽ അതിന് സ്ഥാനമില്ല. തുല്യത എന്നത് ഒരു രാഷ്ട്രിയ ആശയമാണ്. അത് സാമു

ഹ്യനീതിയുടെ ആവശ്യമാണ്. വിപണിയുടെ പരിധിയിൽ അത് വരുന്നില്ല. തുല്യത പാലിക്കുക എന്നതും എറ്റവും അവസാനത്തെ തലത്തിലുള്ളവരെ സംരക്ഷിക്കുകയെന്നതും സർക്കാറിൻ്റെ ചുമതലയാണ്. എങ്കിൽ അത് നടപ്പാക്കാൻ ആ സർക്കാറിന് ചില അധികാരങ്ങളും സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളും വേണം. ആ സ്വാതന്ത്ര്യമാണ് ഇവിടെ, അടിയറവച്ചിരിക്കുന്നത്. കേന്ദ്രമന്ത്രിയന്ത്രജയകുമാർ, ഇന്ത്യിടെ കോഴിക്കോട് വെച്ച് ഒരു പത്രസമ്മേളനത്തെ അഭിമുഖികൾച്ചപ്പോൾ ചോദിച്ച് ഒരു ചോദ്യം ഉണ്ട്. കേരളത്തിന്റെ പ്രത്യേകിച്ചും കാർഷിക സമ്പദവും വസ്തുക്കൾ നടവെച്ചിക്കുന്ന റബ്ബർ ഹരക്കുമതിയും പാമോയിൽ ഈ കുമതിയും എന്തുകൊണ്ട് ലോകവ്യാപാരസംഘടന അനുവദിക്കുന്ന അധികാരം പോലും ഉപയോഗിച്ച് തടയുന്നില്ല? ഭക്ഷ്യാഭ്യാസംക്കൂൾ ഒരു പരിധിവരെ നികുതി ചുമതതുന്നതിനുള്ള അധികാരമുണ്ട്. അതു പോലും നമ്മൾ ഉപയോഗിക്കുന്നില്ല. എന്തുകൊണ്ട്? അദ്ദേഹം പരിഞ്ഞു, ഇതിന്റെയൊക്കെ കാരണങ്ങൾ തങ്ങളുടെ നിയന്ത്രണത്തിന്നുപുറത്താണ്. എന്തോ ദുർബലനിമിഷത്തിൽ അദ്ദേഹം സത്യം പറഞ്ഞതാണ്. ഇന്ത്യാഗവർമ്മമെന്തിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിന്നുപുറമുള്ള കാരണങ്ങളാലാണ് ഇതു സംഭവിക്കുന്നത് എന്നുപറയാൻ യാതൊരു മടിയുമില്ലാത്തവരാണ് നമ്മുടെ മന്ത്രിമാർ അമവാ മടിച്ചാൽ തന്നെയും അതൊരു സത്യമാണ്. അപ്പോൾ എങ്ങനെ, ഇരു നിയന്ത്രണങ്ങൾ വരുന്നു? ഇതിനുപിനിലുള്ള എറ്റവും പ്രധാനമായ തത്ത്വം, കച്ചവടമാണ് പരമോധരമം എന്നതാണ്. കച്ചവടത്തിനു വിലാതമാകുന്ന ധാതൊന്നും ഉണ്ടാക്കാൻ പാടില്ല. ഇപ്പോൾ ലോകവ്യാപാരസംഘടനയ്ക്ക് ചെറിയ ഒരു തിരിച്ചടി ഉണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു. ബാലവേല തുടങ്ങിയവയും പാരിസ്ഥിത ഉൽക്കണ്ഠംകളും കച്ചവടത്തിൽ കൊണ്ടുവരുവാൻ പാടില്ല എന്ന് ഒരു ചെറിയ ഇളവ് ഇപ്പോൾ കിട്ടിയിട്ടുണ്ടല്ലോ. എന്നാണ് ഇന്ത്യയിലെ ബാലവേലയെക്കുറിച്ച് ഉൽക്കണ്ഠം ഉണ്ടാവാൻ കാരണം? ബാലമാർ അശ്ലൈക്കിൽ ബാലികമാർ പട്ടിണിക്കിടന്ന് ചതുരാൽ അവർക്കുൽക്കണ്ഠംയില്ല. പക്ഷേ, അവരെക്കൊണ്ട് ജോലി ചെയ്തിക്കുന്ന തുകാണാണ് നമുക്കു ചില മേഖലകളിൽ മേൽക്കൊ ഉള്ളത്. അവരുടെ ചില ഉൽപ്പന്നങ്ങളുമായി മത്സരിക്കാനുള്ള കഴിവുകേക്കവരുന്നത്. അത് അനുച്ചിതമായ മത്സരമാണ്. മുളയിലേ നൃജീവനങ്ങളുമാണ്. അതുകൊണ്ട് ബാലവേല ഒരു നിർബ്ലായകൾപടകം ആയി ഉന്നയിക്കുന്നു. അതെല്ലാക്കിൽ പാരിസ്ഥിതിക ആശാതം. നിങ്ങളുപയോഗിക്കുന്ന ഉൽപ്പാദന സാങ്കേതികവിദ്യ പാരിസ്ഥിതിക സഹപാർഡം ഉള്ളതാണോ? നമ്മുടെ പരിസ്ഥിതിയെപ്പറ്റി അവർക്കിട്ടു ഉൽക്കണ്ഠം ഉള്ളതിൽ നമുക്ക് സന്തോഷിക്കാം. പക്ഷേ, അതല്ല അവരുടെ ഉൽക്കണ്ഠം. നമ്മൾ വേണ്ടതു

പാരിസ്ഥിതിക മുൻകരുതലുകളില്ലാതെ അതു പഴയുന്നായ സാങ്കേതികവിദ്യ ഉപയോഗിക്കുന്നതുകൊണ്ട് നമ്മുടെ ഉൽപ്പാദനചെച്ച ലവു കുറയുന്നു; അതേസമയം ഇതെ ഉൽപ്പാദനപ്രകീയ അമേരിക്ക യിലോ യൂറോപ്പിലോ നടക്കുന്നോൾ അവർ ചെലവാക്കേണ്ടിവരുന്ന ത്രയും പണം നമ്മുടെ വ്യവസായിക്ക് ചെലവാക്കേണ്ടിവരുന്നില്ല. അതോടു അനുച്ഛിതമത്സരം ആണ്. അതുപോലെ തന്നെയാണ് നമ്മുടെ ആരോഗ്യത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഉൽക്കണ്ഠംയും. ഒരിക്കൽ നമ്മുടെ മത്സ്യം കയറ്റുമതിയെ ബാധിച്ച ഒരു റൂളിങ്ങ് (ruling) വരുകയുണ്ടായി. നമ്മൾ കടലിൽ നിന്നുപിടിക്കുന്ന മീൻ കരയിൽ കഴുകാനുപയോഗിക്കുന്ന വെള്ളം അവരുടെ നിലവാരം അനുസരിച്ചുള്ള ശുദ്ധിയില്ലാത്തതാണ്. അതിനേക്കാൾ അശുദ്ധമായ വെള്ളം കൂടിച്ചിട്ടുണ്ട് മനുഷ്യരിവിടെ ജീവിക്കുന്നത്. അതിനെപ്പറ്റി അവർക്ക് ഉൽക്കണ്ഠംയില്ല. പക്ഷെ, അവർക്കു തിന്നാൻ ഉള്ള മീൻ കഴുകാൻ നാം ഉപയോഗിക്കുന്ന വെള്ള തത്തിന് അന്താരാഷ്ട്രനിലവാരം ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ട് നമ്മുടെ മീൻ അശുദ്ധമാവുന്നു. ഇത്തരം കാരണങ്ങൾ കണ്ണുപിടിക്കാനുള്ള അവരുടെ കഴിവു വർദ്ധിക്കുന്നതോറും നമ്മുടെ ഉൽപ്പന്നങ്ങളെ തളളാനുള്ള അവരുടെ കഴിവും വർദ്ധിക്കുകയാണ്. ഇത്തരത്തിലുള്ള വിവിധ പ്രകീയ കൾ കൊണ്ട് രണ്ടു കാര്യം സംഭവിക്കുന്നു. ഒന്ന് അവരുടെ സാങ്കേതികമേൽക്കൈയ്യമയും സാമ്പത്തിക മേധാവിത്വവും നിലനിർത്താൻ കഴിയുന്നു. രണ്ട് അതേസമയം, അവരുടെ ഉൽപ്പന്നങ്ങൾ വാങ്ങാനുള്ള ഒരു കണ്ണോളമായി, നമ്മളിൽ ഒരുവിഭാഗത്തെ പരിപാലിക്കുന്നു. നമ്മളെ കൊണ്ടവർക്ക് ആവശ്യമുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസ നിലവാരം ഉയരേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അക്ഷരജ്ഞാനമില്ലാത്തവർക്ക് കമ്പ്യൂട്ടർ വാങ്ങിക്കുന്നതെന്നെന്ന്? അവരുടെ കമ്പ്യൂട്ടറുകളും അവരുടെ സോഫ്റ്റ്‌വെയർക്ക് ആവശ്യമുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസം കമ്പ്യൂട്ടർവത്കരിക്കാതെ പറ്റില്ല. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ മിക്കവർക്കും സ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്നും പോകാൻ പറ്റുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് ആ തലത്തിൽ തന്നെ ഒരു വിപണി ഇവിടെ സ്വീകരിക്കുക, അതിനാവശ്യമായ അറിവ് നൽകും. പക്ഷെ, അതിന്നും നമാധാരി ശല്യമാണ്; മത്സരം ആവാൻ പാടില്ല. ഉപഭോക്താവ് ആവാനുള്ള അറിവ് ഇവിടെ ഉണ്ടാകണം. അവർക്ക് നമേം ഈ തരത്തിൽ ചുപ്പണം ചെയ്യാൻ സാധിക്കുന്നത്, നേരത്തെ പരിഞ്ഞ, നമ്മളിലെ 20 ശതമാനം മാനസികമായി അവരോടൊപ്പമായതുകൊണ്ടാണ്. സുരക്ഷിതമേഖലയിലുള്ള ഉപരിമല്ല വിഭാഗത്തിന്, വാസ്തവത്തിൽ, ഇതിങ്ങനെതന്നെ തുടരണമെന്നാണാഗ്രഹം. ക്രയശേഷി (Purchasing Power) ഉള്ളിടത്തോളം കാലം ഒരു ഉപഭോക്താവ് എന്നനിലയിൽ

തനിക്ക് ഏറ്റവും കുറഞ്ഞ വിലയ്ക്ക് ഏറ്റവും മെച്ചപ്പെട്ട ഉൽപ്പന്നം കിട്ടാനുള്ള അവകാശം ഉണ്ട് എന്ന് ഇവർ വിശദിക്കുന്നു. ഇന്ത്യയിലെ നശിച്ച അസാധിയർ കാർ, എന്ന് പലരും പറയുന്നത് കേട്ടിട്ടുണ്ട്, പക്ഷേ, ഇപ്പോൾ ഏതെല്ലാം കാറുകളുണ്ട്. നമുക്കൊക്കെ കണ്ണാന്തി കാനേ പറ്റു. എന്നാലിപ്പോൾ വാങ്ങാൻ കാശുള്ളവർക്ക് ഇതുവേണ്ട വേരാനന്തരുകൾ എന്നുപറയാനുള്ള അവസരം കിട്ടിയിരിക്കയാണ്. പണ്ട്, ബുക്ക് ചെയ്ത്, എടുത്തു പത്തും കൊല്ലും കാത്തിരുന്നാണ് കാശുള്ളവർ തന്നെ കാറു വാങ്ങിയിരുന്നത്. ഇപ്പോൾ അതൊന്നും ആവശ്യമില്ല. കാറും കമ്പ്യൂട്ടറും മറ്റ് എന്തുപകരണവും അമേരിക്കയിലിരിഞ്ഞി ദിവസങ്ങൾക്കും ഇന്ത്യയിലും എത്തും. ഇതിൽപ്പുരം എന്തുവേണ്ടം? ഇങ്ങനെ ചിന്തിക്കുന്നവരുടെ എല്ലാം കുറേയെല്ലാം കുറേയെല്ലാം വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുവന്നാലും ഒരു 20ശതമാനത്തിൽ കുടുതലാക്കാൻ പറ്റില്ല. എന്തുകൊണ്ട് പറ്റില്ല? അവിടെയാണ് സാങ്കേതികവിദ്യയുടെ പ്രശ്നം വരുന്നത്. ഈ തരത്തിലുള്ള ഒരു ഉപഭോഗസംസ്കാരം അമേരിക്ക യിലും, പട്ടണങ്ങൾ യുറോപ്പിലും, ജപ്പാനിലുമെല്ലാം നിലനിർത്താൻ കഴിയുന്നത് ഈ ലോകത്തെ 80ശതമാനം വിഭവങ്ങൾ അവരുപയോഗിക്കുന്നതിനാലാണ്. ലോകത്തിലുണ്ടാക്കുന്ന മൊത്തം വാണി ജോർജ്ജത്തിന്റെ (Commercial Energy) 80ശതമാനവും, 20 ശതമാനത്തിന്റെ ജിവിതരീതി നിലനിർത്തുന്നതിനാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്. ഇതാണ് ബാക്കി എല്ലാ രാജ്യങ്ങളുടെയും ലക്ഷ്യമെങ്കിൽ, ലോകത്തിന്റെ ഗതി ഇരുട്ടിലേക്കാണ്. ചെചനയും കൂടി ഈ മാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കുന്നോൾ, നാം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സോവിയറ്റ് യൂണിയനിൽ ജനാധിപത്യവർക്കരണത്തിന് ഗ്രാർബച്ചേവ് ശമിച്ചതാണ് തെറ്റിയതെന്നാണ് ഇപ്പോൾ പറയുന്നത്. അദ്ദേഹം, ചെചനകാർ നടത്തിയതുപോലെ സാമ്പത്തിക ഉദാരവൽക്കരണം നടത്തുകയും ഏകാധിപത്യം പിടിച്ചുനിർത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നുകിൽ ഒരു കുഴപ്പവുമില്ല, ഇങ്ങനെ തന്നെന്ന കുറേനാളുകൾ പോവുമായിരുന്നു. ശരി എങ്കിൽ ചെചനയിൽ ഇപ്പോൾ, സോഷ്യലിസ്റ്റിന്റെ ഏതെങ്കിലും ബാക്കിയുള്ളത്? അമേരിക്കക്കാർക്ക് പട്ടാള ഭരണങ്ങളെ ഇഷ്ടമാവാൻ കാരണമെന്നോണ്? വ്യക്തമാണ്; അവിടെ ഒരു പട്ടാളത്തലവനെ വശത്താക്കിയാൽ മതി. ഒരുപാടു മന്ത്രിമാരരെയാണും സ്വാധീനിക്കേണ്ട. ഒരാളെ കൈയിലെടുത്താൽ എന്തും നടക്കും. ഇപ്പോൾ ചെചനയിൽ സംഭവിക്കുന്നതും അതാണ്. അവരുടെ കയറ്റുമതി വികസനം പോലുള്ള മേഖലകളിൽ എന്തുതോന്തി വാസവും ആവാം. ഒരു ദിവസം കാലത്ത് വരുന്നോൾ ഫാക്ടറി പുട്ടിയതായി നോട്ടീസ്. നമ്മുടെ നാട്ടിലാണെങ്കിൽ ഫാക്ടറി പുട്ടിയാൽ എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടതെന്നതിന് ചില ചിട്ടവട്ടങ്ങളെല്ലാക്കെ

യുണ്ട്. സമരം ചെയ്യാനുള്ള സാധ്യതയുമുണ്ട്. അവിടെ അങ്ങനെന്നെല്ലാരു സമരം ആർക്കും പരിചയമില്ല. ആളുകൾ എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടത് എന്ന റിയാതെ അലയു കയാണ്. സകലവിധത്തിലുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യവുമുണ്ട്. യാതൊരു തൊഴിലാളിനിയമവും അവിടെ ബാധകമല്ല. ഇതല്ലാം കയറ്റുമതിക്കുവേണ്ടിയുള്ള വ്യവസായമാണ്. അക്കത്തുവരാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യപോലും ആളുകൾക്കില്ല. ചെചനയിൽ നിന്ന് എത്തുന്ന സന്ദർശകരോട് സംസാരിക്കുമ്പോൾ കിട്ടുന്ന ചിത്രം ഒട്ടും വിശദസി കാൻ പറുന്നതല്ല. ഇതെങ്ങനെന്നും ഒരു രാജ്യത്തിന്റെ സാമ്പത്തിക വളർച്ചയുള്ള മാതൃകയാവുക? ഇതെങ്ങനെന്നും നമുക്കൊരു മാതൃകയാവുക?

ഇവിടെ മറ്റാരു കാര്യം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഈ ലോകവ്യാപാരസംഘടനയ്ക്ക് പുറത്തൊരു ജീവിതം സാധ്യമല്ല എന്നാണ് നമ്മു യരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. മാത്രമല്ല, ഇപ്പോഴും പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ചെചനപോലും സംഘടനയുടെ അക്കത്തു കയറാൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട് എന്ന്. പത്തുകൊല്ലുമായി ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെങ്കെതു. എന്താണിതിനർത്ഥം? പത്തുകൊല്ലും പുറത്തുനിന്നിട്ടും അവർക്കൊരു കൂഴപ്പവുമില്ല. ബാക്കിയുള്ളവരെ എങ്ങനെ അക്കത്താക്കാം എന്നാണ് വർഗ്ഗോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. അക്കത്താക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ചില വിലപേശല്ലുകൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. അപ്പോൾ അങ്ങനെന്നും ഒരു സാധ്യത ഉണ്ട് എന്നാക്കില്ലും നാം മനസ്സിലാക്കണം. ഇതല്ലാതെ വേരു ഒരു വഴിയില്ല എന്ന് 10 കൊല്ലും മുമ്പേ നമ്മൾ തീരുമാനിച്ചു. മരിച്ച ഇതിനുപുറത്തും ഒരു ജീവിതം സാധ്യമാണ് എന്ന് നാം തിരിച്ചറിയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ രാഷ്ട്രീയ നേതൃത്വത്തിന് നേരത്തെത്തന്നെ ഉദാരവത്തുകരണം സമ്മതമായിരുന്നു; ഉദ്യോഗസ്ഥതലത്തിലായിരുന്നു വിസമ്മതം എന്നും ചിലർക്കും പ്രായമുണ്ട്. ഞാനതിനോട് വിയോജിക്കുന്നു. റിസർവ് ബാങ്ക് ഗവർണ്ണർ ആയി സോഷ്യലിസം പ്രസംഗിച്ചിരുന്ന മന്മോഹൻ സിങ്കും ധനകാര്യമന്ത്രിയായിരുന്ന മന്മോഹൻസിങ്കും തമിലുള്ള വ്യത്യാസം ലോകബാങ്കിൽ ഒരു ജോലിയായി പോയി തിരിച്ചുവന്നതാണ്. മന്മോഹൻസിങ്കും മാത്രമല്ല, നമ്മുടെ സാമ്പത്തികകാര്യം തീരുമാനിക്കുന്ന മുകളിലുള്ള എല്ലാവരും ലോകബാങ്കിൽ നിന്ന് പിരിഞ്ഞുവന്നവരോ, ആ കസേരയിൽ കണ്ണും വെച്ചിരിക്കുന്ന വരോ ആണ്. മുൻകാലങ്ങളിൽ നമ്മുടെ ധനകാര്യമന്ത്രി രാഷ്ട്രീയക്കാരൻ ആയിരുന്നു. അവർക്ക് ജനങ്ങളോട് ഉത്തരം പറയേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നു. മന്മോഹൻസിങ്കും മന്ത്രികുടിയായപ്പോൾ കളള്ളന് താങ്കോ ലേൽപ്പിച്ചതുപോലെയായി. പിനെ അതിൽ രാഷ്ട്രീയമായ വിധിനിർണ്ണയത്തിന്റെ പ്രശ്നം ഉദിക്കുന്നില്ല. ഈ സാമ്പത്തികനയം ദീർഘകാല

മായുണ്ടായ ഒരു പരിപാടിയായിരിക്കാം. അതായത്, ലോകവാക്കിൽ ഒരു ജോലിയും ഡോളറിൽ പെൻഷനും ആൺ നമ്മുടെ ഉദ്ദേശ്യാഗ്രഹം നാരുടെ സ്വപ്നം. ഇപ്പോഴത്തെ അവസ്ഥയെന്നാണെന്നു. വെച്ചാൽ, ഉപഭോക്താവ് എന്ന നിലയ്ക്ക് നിങ്ങൾക്ക് സർബ്ബമാൺ പക്ഷെ, മറ്റു പുറവുമുണ്ടാണ്ടോ. ഇതൊക്കെ വാങ്ങാനുള്ള ശേഷി ആളുകൾക്ക് എങ്ങനെയുണ്ടാവും? തൊഴിലില്ലെന്നെന്നാണെന്നെന്നും. 20 ശതമാനത്തിന് സർക്കാരുടേദ്യാഗ്രഹവും അല്ലെങ്കിൽ സംഘടിത മേഖലയിൽ എങ്ങൻസി പ്ലാനിയും കക്കാണിപ്പിണിയും ഒക്കെയായി കഴിയാൻ പറ്റും. എത്രു സമു ഹത്തിലും അങ്ങനെയൊരു ക്രീമിലെയെല്ലാം ഉണ്ടാവും. പക്ഷെ ബഹുഭൂ റിപ്പക്ഷം എന്നുപറയുന്നത് അഭ്യാനിച്ച് തൊഴിലെടുത്ത് ജീവിക്കേണ്ട വരാണ്. അവർക്ക് തൊഴിൽ ചെയ്ത് ജീവിക്കാനുള്ള സാഹചര്യങ്ങളാണ്. ഇല്ലാതായിട്ടുംകാണിക്കുന്നത്. ഈ ധാമാർത്ഥ്യം മനസ്സിലാക്കേണ്ടത് രാഷ്ട്രീയ നേതൃത്വമാണ്.

20 ശതമാനം എന്നുള്ളത്, 25-30, 30-35 എന്നിങ്ങനെ ക്രമേണ എല്ലാ ഇന്ത്യക്കാരും ഇതിൽപ്പെട്ടും എന്ന് വിശ്വസിക്കാൻ മാത്രം മണം നാരാണ്, പൊതുജനം എന്ന കഴുതകൾ. കഴുതയുടെ മുമ്പിൽ കാര്ദ്ദ് കെട്ടി നടത്തുന്ന ഒരു വിദ്യയുണ്ടാണോ- കഴുതയുടെ വിചാരം രണ്ടി കുട്ടി നടന്നാൽ കാര്ദ്ദ് തിന്നാം എന്നാണ്. നമുക്കുണ്ടാക്കിൽ നമ്മുടെ കുട്ടികൾക്കുണ്ടും എന്തെങ്കിലും ഒരു മർട്ടി നാഷണൽ കമ്പനിയിൽ ജോലിയോ അല്ലെങ്കിൽ ഗൾഫിൽ പോകാനുള്ള അവസരമോ, ഇതാണ് കഴുതയുടെ മുമ്പിൽ കെട്ടിയ കാര്ദ്ദ്. ഇപ്പോൾ ഗവർണ്ണേണ്ട തന്നെ ഇത് ഒരുപ്പോഴിക്കാനുള്ള രക്ഷപ്പെട്ട് പോയ്ക്കോട്ടു. നമുക്കു ചോദിക്കുന്ന വർക്കേല്ലാം എന്നിനീയിരിക്കുന്ന കോളേജും മെഡിക്കൽ കോളേജും കൊടുക്കാം. എന്നാണുള്ള മുഖ്യമന്ത്രിയുടെ മൊഴി. ഈ നാട് ഒരു കാലത്തും നന്നാവാൻ പോകുന്നില്ല. അതുറപ്പ്. പിള്ളേളരങ്ങനെന്നെയ കിലും ഒരു എന്നിനീയിരിക്കുന്ന ഡിഗ്രിയോ മെഡിക്കൽ ഡിഗ്രിയോ എടുത്ത് എവിടെയെങ്കിലും പോയി രക്ഷപ്പെട്ടോടു; തെറ്റില്ല. പണ്ട് സാമുതിരി ഒരുവാഴ്ച കൊടുത്തിട്ട് ചത്തുംകൊന്നും ജീവിച്ചും എന്നു പറഞ്ഞതുപോലെ ഒരു ഡിഗ്രിയും കൊടുത്തിട്ട് തട്ടിച്ചും വെട്ടിച്ചും ജീവിക്കുക എന്നുപറിഞ്ഞ് പിള്ളേളരെ വിടുന്ന പരിപാടി. ഇതാണോ ഒരു രാജ്യ ത്തിന്റെ വികസനത്തെന്നും അല്ലെങ്കിൽ ദർശനം എന്നുപറയുന്നത്?

നമുക്ക് തൊഴിൽ ലഭിക്കേണ്ടത് ഈ രാജ്യത്തെ വിഭവങ്ങൾ ആസ്പദമായിട്ടുള്ള, അതിൽ മുല്ലുവർഖനയുള്ള, നമുക്കുപയോഗിക്കാൻ പറ്റുന്ന ഉൽപ്പന്നങ്ങളാക്കി മാറ്റുക എന്ന പ്രക്രിയയിലുംനെന്നും. അതിനുവേണ്ട നെപുണികളാണ് നമുക്ക് വിദ്യാഭ്യാസത്തിലും കിട്ടു

ഈത്. നമുക്ക് ലജ്ജ തോന്നേണ്ട കാര്യങ്ങളുണ്ട്. തേങ്ങാവെള്ളുള്ളതും കുപ്പിയിലാക്കുന്ന വിദ്യ പറിക്കാനായി തേങ്ങാവെള്ളുള്ളതെപ്പറ്റി ഒന്നും അറിഞ്ഞു കുടാതെ മന്ത്രിമാരും മറ്റും തായ്ക്കാണ്ടിൽ പോയി. പക്ഷെ, തേങ്ങാവെള്ളുള്ളതും സംസ്കാരിക്കേണ്ട സാക്ഷേതിക വിദഗ്ദ്ധരോ? തെങ്ങിന്റെ പലഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നും മുല്യവർദ്ധനയുള്ള പല വസ്തുകളും മറ്റുരാജ്യങ്ങൾ വികസിപ്പിച്ചട്ടതിട്ടുണ്ട്. ആ സാക്ഷേതികവിദ്യ സ്വാധത്തമാക്കാൻ പോലും നമുക്കു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. അതുപോലെ രഘു. റബ്ബിയിഷ്ടിത വ്യവസായങ്ങളുടെ വളരെ ചെറിയ ഭാഗമേ കേരളത്തിലുള്ളു. ബാക്കി മുല്യവർദ്ധിത പ്രക്രിയകൾ നടക്കുന്നതെല്ലാം കേരളത്തിന്നും വെളിയിലാണ്. നമ്മുടെ ലോഹമണ്ണിന്റെ കാര്യമോ? നമ്മൾ അതിനെ ടെട്ടാനിയം ഓക്സേസിഡ് പോലുമാക്കാതെ ലോഹമണ്ണാഡായിട്ടുതന്നെ ആസ്ത്രേലിയയിലേയ്ക്ക് കയറ്റുമതി ചെയ്യാനുള്ള കരാറിലേപ്പുട്ടിരിക്കുന്നു. അസംസ്കൃതവസ്തുവായിട്ടുതന്നെ കയറ്റുമതി ചെയ്യുന്നതിനുപകരം ഇത്തരം പ്രകൃതി വിഭവങ്ങളെ- നമുക്കു വളരെ ക്രൂച്ച പ്രകൃതി വിഭവങ്ങളുള്ള- ഏറ്റവും മികച്ച മുല്യവർദ്ധിത ഉൽപ്പന്നങ്ങളാക്കിമാറ്റി ആ പ്രക്രിയയിലുടെ നമുക്കിവിടെ തൊഴിലവു സരങ്ങളുണ്ടാക്കാം. പക്ഷെ, നാം ഇള്ളതുതന്നെ ഉപയോഗിക്കുന്നില്ല. നമ്മുടെ ഒരു തെങ്ങിൽ നിന്നുള്ള ശരാശരി വാർഷിക ഉല്പ്പാദനം കഞ്ചിച്ച് 50, 60 തേങ്ങയാണ്. തമിഴനാട്ടിലുള്ളതിന്റെ 25%മാണ് ഈത്. ഒരു വ്യവസായത്തിലാണെങ്കിൽ അതിന്റെ സാധിത്തേഷിയുടെ 25 ശതമാനം മാത്രം ഉപയോഗിച്ചാണ് അത് പ്രവർത്തിക്കുന്നതെങ്കിൽ, അധികം വൈകാതെ അതക്കു പുട്ടേണ്ടിവരും. പക്ഷെ നമ്മുടെ കാർഷിക മേഖലയിലെ ഒരു പ്രധാനപ്പെട്ട ഉൽപ്പാദനരംഗമായ നാളികേരത്തിന്റെ ഉല്പാദനക്ഷമത, 25 ശതമാനം മാത്രം ആണ്. ഈത് അൻപതോ എഴുപതോ ശതമാനം ആക്കുകയാണെങ്കിൽ എത്രപേരുകൾ കൂടുതൽ തൊഴിലവു സരങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കാൻ സാധിക്കും? പക്ഷെ അതിനുള്ള സാധ്യതകളാണ് നാളികേരത്തിന്റെ വിലയിടിവിലുടെ നഷ്ടപ്പെട്ടത്. ഇപ്പോൾ കേരളത്തിന്റെ പലഭാഗത്തും, ടാപ്പർക്ക് കുലി കൊടുക്കാൻ തികയില്ല എന്നതുകൊണ്ട്, റബ്ബർ തോട്ടങ്ങൾ ടാപ്പ് ചെയ്യാതെ ഇടുന്നു. റബ്ബറിന് അർഹിക്കുന്നതിൽ കവിൽത വിലയാണോ നമുക്ക് കിട്ടിക്കാണ്ടിരുന്നത്, അല്ലെങ്കിൽ നാളികേരത്തിന് അർഹിക്കുന്നതിലേറെ വിലയാണോ കിട്ടിക്കാണ്ടിരുന്നത് എന്ന ചോദ്യത്തിന് അർത്ഥമില്ല. ഒരു രാജ്യത്തിന് ഇത്തരം കാര്യങ്ങളിൽ തീരുമാനമെടുക്കാനുള്ള പരമാധികാരമുണ്ട്. അതുകൊണ്ടാണ് ആ രാജ്യത്തിനെ പരമാധികാര രാജ്യമെന്നു പറയുന്നത്. നമ്മുടെ കർഷകർക്ക് ഏതുതരത്തിലുള്ള ജീവിതത്തിന് അർഹതയുണ്ട്? നമ്മുടെ നാളികേരത്തിന് ഏതുവില കർഷകർക്ക് കിട്ടണം? അവിടെയാണ് ഒരു

സ്ക്രീന്റ് സ്വാധീനത്തിന്റെ പ്രസക്തി? ഉദാഹരണമായി പറയുമ്പോൾ ജപ്പാനിൽ അരിയുടെ വില വളരെ കുടുതലാണ്. അവരുടെ നേരീക്കു ചിത്യുടെ ഉയർന്ന ഉൽപ്പാദനചേലവാണ് കാരണം. ഉൽപ്പാദനക്ഷമതയും വളരെ കുടുതലാണ്. എന്നിട്ടും വില കുടുതൽ. എന്നിരിക്കിലും, കുടിയ വിലക്ക് സ്വന്തം അരി തന്നെ വാങ്ങി അവർ അവരുടെ ഭക്ഷ്യ സുരക്ഷ കാത്തു പോരുക എന്നത് ദേശീയ നയമായി കണക്കാക്കുന്നു. അതിനു അവകാശം ജപ്പാനുണ്ട്. പക്ഷേ ആ അവകാശത്തെയും ഇപ്പോൾ ലോക വ്യാപാര സംഘടന (UTO) ചോദ്യം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഭക്ഷ്യവസ്തു കള്ളുടെ മുന്നു ശതമാനം നിർബന്ധമായും ഇരക്കുമതി ചെയ്തിരിക്കുന്നുണ്ട്. അവരുടെ നിബന്ധന. കച്ചവടത്തേക്കാൾ വലിയ ഭക്ഷ്യ കൂഷിയൊന്നുമില്ല. ഏറ്റവും വലിയ ധർമ്മം കച്ചവടമാണ്. പക്ഷേ ജപ്പാൻ സംഭവിച്ചത് എന്തെന്നോ? ഇരക്കുമതി ചെയ്ത അരി, വിദേശ അരി എന്ന ഒട്ടപേരുമായാണ് കടയിൽ വെച്ചത്. നമ്മുടെ നാട്ടിലാണെങ്കിൽ 'ഫോറിൻ' എന്നുകണാൻ ലഭ്യ പാലകാടൻ മട്ട വേണ്ട എന്നുപറയും. പക്ഷേ ജപ്പാൻകാർ ഇള വിദേശ അരിവാങ്ങാൻ വിസമ്മതിച്ചു; വില കുറി വായിരുന്നിട്ടുപോലും അങ്ങനെ ഇള ഇരക്കുമതിനീകരിക്കുന്നുണ്ട്. അവർ പരാ ജയപ്പെടുത്തി. ഇത് ജപ്പാനിൽ പോയി പരിക്കേണ്ട പാഠമാനുമല്ല. ഗാന്ധിജി പണ്ണേം പരിഞ്ഞുതന്നിട്ടുള്ളതാണ്. വ്യവസായരംഗത്തെ ഇത്തരത്തിലുള്ള കടന്നുകയറ്റങ്ങളെ ചെറുത്തുതോൽപ്പിക്കാൻ ദേശസ്ഥേ ഹംകൊണേം കഴിയു. വിദേശക്കമ്പനികളുടെ ഉല്പന്നങ്ങൾക്ക് എന്തു കൊണ്ടാണ് വിലകുറവാകുന്നത്? അതിന് പല കാരണങ്ങളുമുണ്ട്. ഉല്പാദനക്ഷമത ഒരു കാരണമാണ് തീർച്ചയായിട്ടും. സാങ്കേതികവിദ്യയുടെ പ്രയോഗവും പ്രധാനമാണ്. പിനെ തൊഴിൽ ഘടകവും. ചില അവസരങ്ങളിലെക്കിലും വിലകുറച്ചുള്ള മത്സരക്കച്ചവടം (bumping) നടക്കുന്നുണ്ട്. നമ്മുടെ ഉൽപ്പന്നങ്ങളെ മുടിക്കാനായിട്ട് ബോധപൂർവ്വം വില കുറച്ചു, വിദേശ ഉൽപ്പന്നങ്ങൾ ഇവിടെ വരാറുണ്ട്. ശ്രീ ചിത്തിര കേന്ദ്രം വികസിപ്പിച്ചെടുത്ത് ഉല്പന്നബിപ്പിച്ച കുതിമഹുദയം (Boro Transmission Bag) നല്ല ഉദാഹരണമാണ്. അത് വിപണിയിൽ വന്നതോടുകൂടി ജപ്പാൻ നിൽ നിന്ന് ഇരക്കുമതി ചെയ്ത ഉപകരണത്തിന്റെ വില പകുതിയായി കുറച്ചു. താമസിയാതെ നമ്മുടെ സ്ഥാപനം പുട്ടി. പുട്ടാതെ പറ്റില്ലല്ലോ. പുട്ടിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, ജപ്പാൻ ഉല്പന്നത്തിന്റെ വില ഇരട്ടിയായി കുടുകയും ചെയ്തു.

ഇതരരത്തിലുള്ള സംഗതികൾ നടക്കുന്നുണ്ട്. ഇതിനെതിരായിട്ട് ലോകവ്യാപാരസംഘടനയിൽ കേസു കൊടുക്കാമെന്ന് പറയുന്നു. എന്നാൽ അവിടെ പോയി ഒരു കേസ് നടത്താനുള്ള ചെലവ് ആലോചിക്കുമ്പോൾ അത് മറ്റാരു ചുംബനമായിത്തന്നെ കണക്കാക്കേണ്ടി

വരും. നമ്മുടെ മന്തള്ളും വേപ്പുമൊക്കെ സംരക്ഷിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്ന തിന്ന് വേണ്ടിവന്ന ചെലവ് അനുഹ്യമാണ്. ഈതിന്റെ പുറകേ നടക്കാനേ, ഇങ്ങനെയായാൽ മനുഷ്യന് നേരമുണ്ടാവും. അമേരിക്കയിൽ ഏറ്റവും ആകർഷകമായ സേവനമേഖല നമ്മുടെ ഇവിടത്തെപ്പോലെ മെഡിസിനും എഞ്ചിനീയറിങ്ങു മൊന്തുമല്ല, നിയമം (Law) ആണ്. ഏറ്റവും അധികം സന്ധാര്യമുള്ള വിഭാഗം അവിടെയാണ്.

ഞാൻ തിരിച്ചുവരുടെ, മേൽപ്പറഞ്ഞതരതരതിലുള്ള അനിയന്ത്രിത മായ ഇറക്കുമതി നമ്മുടെ വ്യവസായങ്ങളുടെ നടപടിക്കും എന്നുള്ളത് ഉറപ്പാണ്. കഴിഞ്ഞവർഷം, 3.6 ലക്ഷം ചെറുകിട വ്യവസായ യൂണിറ്റുകൾ പീഡിതമായിട്ട് കിടക്കുകയാണ്. ഈതിൽ 4300 ലധികം കോടി രൂപയാണ് വായ്പായി കൊടുത്ത് തിരിച്ചുകിട്ടാതെ കിടക്കുന്നത്. ഈത് അതെ അധികമാനുമില്ല. 60000 കോടി രൂപയാണല്ലോ വൻകിട വ്യവസായികൾക്ക് കൊടുത്തിരിക്കുന്ന വായ്പ്. "Non Performing asset" എന്ന് അമന്ത്രപ്പേരിട്ട് എഴുതിത്തള്ളിയിരിക്കുന്നു, ഈ തുക. ഈങ്ങനെ ചെറുകിടവ്യവസായ മേഖല തകരുന്നു; FACT പോലെയുള്ള നമ്മുടെ വൻവ്യവസായങ്ങളുടെ പോലും നിലനിൽപ്പ് അപകടത്തിലാവുന്നു; ആരോഗ്യത്തോടുകൂടി നിൽക്കുന്ന N.T.P.C., B.H.E.L. തുടങ്ങിയ നമ്മുടെ അഭിമാനസ്ഥാനങ്ങളെ എങ്ങനെ സ്വകാര്യവൽക്കരിക്കണം അല്ലെങ്കിൽ എങ്ങനെ നശിപ്പിക്കണം എന്നതിനെപ്പറ്റിയുള്ള ആലോചനകളാണ് മറ്റാരുളാഗത്ത് നടക്കുന്നത്. Modern Bread തുടങ്ങിയ കമ്പനികളുടെ സ്വകാര്യവൽക്കരണം നോക്കുക. സ്വകാര്യവൽക്കരണമനും പരിയുന്നോൾ അതിന് മര്യാദയായിട്ടുള്ള ഒരു രിതിയുണ്ട്. ദുരുപത കളുമുണ്ട്. സുതാരാത്യയില്ലാതെ ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടാണിതോക്കെ നടക്കുന്നത്. ആസ്തിയേക്കാൾ വളരെ കുറഞ്ഞ വിലയ്ക്ക് അവയുടെ നിയന്ത്രണം കൈമാറുന്നു.

ഈ തരത്തിലുള്ള പലതരം ഭീഷണികളാണ് നമ്മുടെ വ്യവസായരംഗത്തെ അഭിമുഖിക്കിക്കുന്നത്. അതിലേറ്റവും അപകടകരമായ സംഗതി, ഈ വ്യവസായങ്ങളില്ലാതെയും, തൊഴിലവസരങ്ങളില്ലാതെയും നമ്മുടെ രാജ്യത്തിനു പുരോഗമിക്കാം എന്നാരു മിഡ്യാസ്യാരണ ഈ തീരുമാനങ്ങളെടുക്കുന്നവരുടെ മനസ്സിലുണ്ടായിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതാണ്. അതിന് പ്രചോദനം നൽകുന്നത് ഈ ഉൽപ്പാദനവുമായി ബന്ധമില്ലാത്തവർ തീരുമാനങ്ങളെടുക്കുന്ന തലത്തിലെത്തിയിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ എന്നുള്ളതാണ്.

ഈത് അനിവാര്യമായ ഒരു ചരിത്രഗതിയാണ് എന്ന് കരുതി, അതിനകത്ത് നമുക്കിരിക്കാനിടം കണ്ണടത്തുകയാണോ വേണ്ടത്?, അതോ,

അതിനെതിരെ പൊരുതുകയും പ്രതിരോധിക്കുകയും ബദലുകൾ ഇല്ല കിൽ ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുകയോ? അനീതിക്കൈതിരെ പൊരുതി മരിക്കുന്നതാണ് അഭിമാനകരം. മനുഷ്യസാധ്യമായിട്ടുള്ള ഒന്ന് ചെയ്യാതിരുന്നു എന്നുള്ളതാണ് നാമിനേറ്റവും ഡേപ്പുടേണ്ട അപബ്രാതി. അത് വരും തലമുറക്കോടു ചെയ്യുന്ന വലിയൊരു ദ്രോഹമായിരിക്കും. മുട്ടോ വാക്കും വിളിയും ജാമയും കൊണ്ട് ഇതെല്ലാം തടുക്കാൻ കഴിയില്ല എന്ന് നമുക്കും അറിയാം, പറയുന്നവർക്കും അറിയാം. പക്ഷേ നമുക്കൊരോരുത്തർക്കും ചെയ്യാവുന്ന ഒരു കാര്യമുണ്ട് : ഉപഭോഗം ആയു ധമാക്കുക. കച്ചവടക്കാർക്ക് മനസ്സിലാവുന്ന ഒരേ ഒരു ഭാഷയേ ഉള്ളൂ. അത് ബഹിഷ്കരണത്തിന്റെ ഭാഷയാണ്. ഗാധിജി നമേ പറിപ്പിച്ച ഭാഷ. നേരത്തെ സുചിപ്പിച്ച, ജപ്പാൻകാരൻ എടുത്തുപയോഗിച്ച ഭാഷ. നമുക്ക് സ്വയം തിരുമാനിക്കാവുന്നതാണ്. അത്. അന്ന് ഗാധിജി, ഉപ്പാണ് പറഞ്ഞത്. ഇന്ന് നമുക്ക്, സോപ്പിൽ നിന്ന് തുടങ്ങാം. കേരളത്തിൽ ഒരു വർഷം ഏകദേശം 300 കോടി രൂപയുടെ സോപ്പ് വിൽക്കുന്നുണ്ട്. ഇതിൽ 85 ശതമാനം ഒരോറു ബഹുരാശ്ച കമ്പനിയുടെ ഉൽപ്പന്നങ്ങളാണ്. നമ്മുടെ നാടൻ ഭീമമാരായിരുന്ന ടാറ്റായേയും ഗ്രോറേജിനേയും വിശുദ്ധിക്കഴിഞ്ഞ ബഹുരാശ്ചകമ്പനി. നിങ്ങൾ കടയിൽ പോകുന്നോയാൽ നോക്കു. പത്രതാരു സാധാരണാവിട്ടുമയ്ക്കും, പറിക്കാവുന്ന, വളരെ ലഭിതമായ, സാങ്കേതികവിദ്യയാണ്. പക്ഷേ, ഇതിനെ വളരെ നിശ്ചയവൽക്കരിച്ച്, ഭോയ്ലറ്റ് സോപ്പുണ്ടാക്കണമെങ്കിൽ ലെപസൻസ് വേണം എന്ന് നിയമം ഉണ്ടാക്കി വെച്ചിട്ടുണ്ട്. മുൻപുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഏതാണ്ട് 15 വർഷം മുമ്പാണ് ഈ നിയമം കൊണ്ടുവന്നത്, ഒരുംധന നിയന്ത്രണനിയമം (Drugs Control ACT) ത്തെപ്പട്ടത്തി. നമ്മുടെ ആരോഗ്യത്തിൽ വളരെയേറെ ഉൽക്കണ്ണംയുള്ളതുകൊണ്ട്, ബഹുരാശ്ചകമനികളുടെ ഉപദേശമനുസരിച്ച്, ഇന്ത്യാഗവർമ്മങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്ന നിയമമാണിത്. ഈ നിയമം ലംഗലിക്കാതെ പറ്റില്ല. ഉപുനിയമം ലംഗലിച്ചതു പോലെ സോപ്പുനിയമവും ലംഗലിക്കാൻ നാം പറിക്കണം. പക്ഷേ, അത് തുറന്ന ലംഗലനത്തിലേക്കും തുറന്ന ഏറ്റവുമുട്ടലിലേക്കും പോവുന്നതിനുമുമ്പ്, പതിനായിരം പേരെങ്കിലും കേരളത്തിൽ സോപ്പുണ്ടാക്കി വിറ്റ് ജീവിക്കുന്ന അവസ്ഥയാണെന്ന്. അഡ്ഡാതെ, കുറച്ചു പരിഷത്തുകാരോ കുറച്ചുണ്ടുകാരോ സോപ്പുണ്ടാക്കി അറസ്സുവരിച്ചതുകൊണ്ടായില്ല. പതിനായിരക്കണക്കിനാളുകൾ സോപ്പുണ്ടാക്കി, ഇത് നേങ്ങളുടെ ഉപജീവനമാർഗ്ഗമാണ് എന്നു പറയാൻ മുന്നോട്ടുവരണം. തീർച്ചയായും കേരളത്തിലുപയോഗിക്കുന്ന സോപ്പ് പുർണ്ണമായും ഇങ്ങനെ

കുടിൽ വ്യവാസായത്തിൽ ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ, ചുരൂങ്ങിയത് പതിനായിരം പേരുകൾ മാസം തോറും ആയിരമോ ആയിരത്തണ്ടുരോ രൂപ വരുമാനം ഉണ്ടാക്കി ജീവിക്കാൻ സാധിക്കും. സോപ്പ് ഗുണനില വാരംപെടുത്തുന്നതിനും മറ്റൊരുള്ള സാങ്കേതികവിദ്യ ശാസ്ത്രസാഹി തൃപരിഷ്ഠയ്ക്ക് വികസിപ്പിച്ച് പരിശീലനം കൊടുക്കുന്നുണ്ട്. ഏറ്റവും ഗുണമേന്മയുള്ള സോപ്പുണ്ടാക്കാൻ പറ്റിയത് വെളിച്ചെല്ലായാണ്. വെളിച്ചെല്ലായും കാസ്റ്റിക് സോധയും ആവശ്യമായ അനുപാതത്തിലുള്ള സോപ്പ് കിട്ടുകൾ വിതരണം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ഈത്, പാമോയിൽ ഇരക്കു മതി മുലം വെളിച്ചെല്ലായുള്ള കുണ്ടായിട്ടുള്ള ദുർഘട്ടിക്കെതിരായ സമരം കുടിയാണ്. ഹിന്ദുസ്ഥാൻ ലിവറിനെതിരായിട്ടുള്ള സമരം മാത്രമല്ല. വെളിച്ചെല്ലാക്ക് ഇന്ന് മാർക്കറ്റിൽ 35 രൂപ കിട്ടുന്നു. നമ്മുടെ നാളികേരം, അഞ്ചുക്കിൽ അയൽപ്പക്കെത്തെ നാളികേരം വിൽക്കുന്നതിനു പകരം, അതിനെ ഉണക്കി കൊപ്പറിയാക്കി, വെളിച്ചെല്ലായാക്കി ആ വെളിച്ചെല്ലാ കൊണ്ട് സോപ്പുണ്ടാക്കി വിൽക്കുകയാണെങ്കിൽ ഒരു ദിവസം 60 രൂപ, മുതൽ 120 രൂപ വരെ വരുമാനമുണ്ടാക്കാൻ സാധിക്കും. വെളിച്ചെല്ലായും Notional Price 40-45 രൂപ കിട്ടുകയും ചെയ്യും. ഈത് ഒരു ചെറു തുനിൽപ്പാണ്. സോപ്പുണ്ടാക്കാൻ പറിക്കുന്നോൾ സോപ്പിന്റെ ശാസ്ത്രവും സാങ്കേതിക വിദ്യയും മാത്രമല്ല സോപ്പിന്റെ രാശ്ചീയവും കുടി പറിക്കണം. സോപ്പിലും രാശ്ചീയമോ എന്ന് സംശയിക്കാം. യമാർത്ഥം രാശ്ചീയം ഇതാണ്, നമ്മുടെ ഉപജീവനമാർഗ്ഗം ആരാണ് തീരുമാനിക്കുന്നത്? നാം സോപ്പു വാങ്ങുന്നോൾ പണം പോകുന്നത് എങ്ങാട്ടാണ്? ബഹുരാശ്ചക്കപ്പനിയുടെ ഭണ്ഡാരത്തിലേയ്ക്കോ, അതോ, അയൽപ്പക്കെത്തെ സഹോദരിയുടെ അത്താഴത്തിനോ? ഇതാണ് ശരിയായ രാഷ്ട്രീയം പക്ഷേ, അത്തരം രാശ്ചീയ മൊന്തും ചിന്തിയ്ക്കാതെ, ഇന്നലെ ടി.വി.യിൽ കണ്ട സോപ്പ് പരസ്യത്തിലെ സൗന്ദര്യത്തിനിലെ വരേണ്ടത്, സോപ്പു വാങ്ങിക്കാൻ പോകുന്നോൾ? യമാർത്ഥരാശ്ചീയം എന്നുപറയുന്നത് സമൂഹത്തിന്റെ ഇന്ന് അധികാരമാണ്. സാമ്പത്തിക മേഖാവിത്വം തീരുമാനിക്കുന്ന പ്രക്രിയ. അതിൽ നാം പകാളികളായേ തീരു. ഇന്ന് സമരത്തിലെ പോരാളികളാണ് നാം എന്ന വിചാരത്തോടുകൂടി നമ്മുടെ ഉപഭോഗം, ക്രമീകരിക്കണം. ഓരോ സാധനം വാങ്ങിക്കുന്നോഴും, ഇതെന്നാണ്, എന്നു ചോദിക്കുന്നതുപോലെ ഇതാരുണ്ടാക്കിയതാണ്, കൊടുക്കുന്ന പണം എങ്ങാട്ടാണ് പോകുന്നത് എന്നുകൂടി ചോദിക്കാൻ പറിക്കുന്നോൾ നാം ഇന്ന് യുഖത്തിലെ പോരാളികളാവുന്നു. അതിലുണ്ടാക്കിയ നാം മറ്റൊള്ളവരെ കുറ്റം പറഞ്ഞ്, ബഷിറിന്റെ ഭാഷയിൽ വരട്ടുചൊറി ചൊറിഞ്ഞ് സുവികുന്നവരായിമാറും. വരട്ടു ചൊറിക്കാരൻ ചൊറി മാറണമെന്നില്ല.

ചൊറിയുന്നതാണാർക്ക് സുവം. അതുപോലെ നമ്മൾ അമേരിക്കയെ കുറ്റം പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഇരിക്കുക. അമേരിക്കയെ കുറ്റം പറയുകയാണ് സുരക്ഷിതം. അബ്ലൈറ്റ് ഡൽഹിയിലിരിക്കുന്ന വരെയും കുറ്റം പറയാം. തിരുവനന്തപുരത്തിരിക്കുന്നവരെ കുറ്റം പറയുവോൾ അല്ലോ കുടി സുക്ഷിക്കണം. അത് അതെതന്നെ സുരക്ഷിതമാവണമെന്നില്ല.

മറ്റൊള്ളവരെ കുറ്റം പറഞ്ഞ് സുവിക്കുന്നതിനുപകരം തനിക്ക് ചെയ്യാൻ പറ്റുന്നത് ചെയ്യുന്നുവോ? ആ ചോദ്യം നാം നമ്മോടുതന്നെ ചോദിച്ചു തുടങ്ങണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വിദേശത്തുനിന്ന് ഇറക്കുമതി ചെയ്ത ഉടപ്പുധരിച്ചുകൊണ്ട്, എഞ്ചിനീയർ സുരേഷി വ്യവസായത്തപ്പറ്റി പ്രസംഗിച്ചു നടന്നാലോ? വാക്കും പ്രവർത്തിയും തമിൽ പൊരുത്ത പ്രസ്തുതാൻ കഴിയുമാർ, നമ്മൾ ഈ യുദ്ധത്തിലെ പോരാളികളായി മാറുകയാണ്. യുദ്ധംജയിക്കുമോ ഇല്ലയോ എന്നുള്ളതല്ല പ്രശ്നം. ജയിക്കും എന്നമുന്നുറപ്പോട് (ഗാരൻ്റി) കുടി ആരും ഒരു യുദ്ധത്തിനും പോയിട്ടില്ല. യുദ്ധത്തിൽ പങ്കടക്കുകയെന്നുള്ളതാണ് ധർമ്മം എന്നുതിരിച്ചറിയുകയും, യുദ്ധത്തിൽ പങ്കടക്കുന്നതിലൂടെ അതിന്റെ സന്ദേശം മറ്റൊരിലേക്കുത്തിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നുള്ളതാണ് നമുക്ക് ചെയ്യാവുന്നത്. അതെയുമായാൽ ആഗോളവർക്കരണം അനിവാര്യമാണോ അല്ലയോ എന്നു തിരുമാനിക്കാൻ വിഷമമില്ല.

സംഘവേദത്തിൽ നിന്ന് ഒരു കമകുടി. കുറൈ വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ്, അമേരിക്കയിൽ പഠിച്ചിരുന്ന കാലത്ത് ഞങ്ങൾ എൻക്റീക്കീം തിനാൻ പോകും. പത്തുനും തരം എൻക്റീക്കീം ഒരുക്കി ബെച്ചിരിക്കുന്നത് കാണുവോൾ കൊതിയാവും. എൻക്റീക്കീം തിന്ന് അജീർണ്ണം പിടിക്കും ആദ്യ മൊക്കെ. എൻ്റെ സുഹൃത്ത് ഒരു ലാറ്റിനമേരിക്കൻ പയ്യൻ, ഫ്രിം ജിറോഫ്റ്റ്. കൊളംഗിയകാരൻ. കുടെ വന്നാല്ലോ അയാൾ എൻക്റീക്കീം തിനില്ല. കാരണമനേഷിച്ചപ്പോൾ, ബ്ലാറ്റിൻ റോബിൻസിന്റെതാണ് എൻക്റീക്കീം ഉണ്ടാക്കുന്ന കമ്പനി എന്നാണുത്തരം. ബ്ലാറ്റിൻ റോബിൻസിൻ എന്നുപറയുന്നത്, യുണൈറ്റഡ് ഫ്രൂട്ട്സ് എന്നുപേരുള്ളതു, തെക്കെ അമേരിക്കയിലെ ഗവർമ്മെന്റുകളെ വാങ്ങാനും വിൽക്കാനും കഴിയുന്ന, ഒരു കുറ്റൻ കമ്പനിയുടെ കീഴിലുള്ള കമ്പനിയാണ്. പണ്ട് കൊളബിയാറിൽ, ഒരു ചായത്തോടുത്തിൽ ഒരു കുട്ടക്കലാല നടക്കുകയുണ്ടായി എകാന്തതയുടെ നുറുവർഷം (Hundred Years of Solitude) എന്ന പുസ്തകത്തിൽ നിഞ്ഞെതിനെക്കുറിച്ച് വായിച്ചീരിക്കും. ആ കുട്ടക്കലാല നടത്തിയ കമ്പനിയാണ്. യുണൈറ്റഡ് ഫ്രൂട്ട്സ്. ആ ചായത്തോടുത്തിൻ്റെ അടുത്തുള്ള 'കാലി' എന്ന പട്ടണമാണ് ഫ്രിം ജിറോഫ്റ്റ് ജനസ്ഥലം. ഫ്രിം പറഞ്ഞു 'ഞങ്ങൾ കാലിയിലെ ചെറുപ്പക്കാരുടെ തിരുമാനമാണ്, യുണൈറ്റഡ് ഫ്രൂട്ട്സിന്റെ യാതൊരുല്പന്നവും

തിന്നില്ല'. അയാൾ കൊള്ളംബിയായിൽ നിന്നു പോന്ന്, അമേരിക്കയിൽ എത്തി എത്രയോ വർഷം കഴിഞ്ഞു. ഈ പ്ലാറ്റും ബാസ് കിൽ റോബിൻസിൻസ് എസ്കൈറ്റിം തിന്നാതിരിക്കുന്നോൾ അയാളുന്നുഭവിക്കുന്ന സംശ്വപ്തി ഏത് എസ്കൈറ്റിം എത്രതിന്നുനോച്ചും കിട്ടാത്തതാണ്, അതോരു സംസ്കാരമാണ്.

ചിലത് മനസ്സിലെത്ത് വേണ്ടയെന്നുവെയ്ക്കുന്നോൾ അനുഭവിക്കുന്ന സന്ദോഹം എല്ലാവർക്കും മനസ്സിലായി ഫൈന്നുവരില്ല. എന്നാൽ കൂട്ടികൾക്കുകൂടി മനസ്സിലാവുന്ന ഒരുഭാഹരണം പറയാം. ഒരു ബന്ധീൽ ഇടിച്ചുകയറി സീറ്റുപിടിച്ച് ഇരിയ്ക്കുന്നോൾ, നമ്മുൾപ്പിടിച്ച് ഒരു സാർ അപ്പുറത്ത് തുണിപ്പിടിച്ച് നിൽക്കുന്നു. പിന്നെ നമ്മൾ ചെയ്യുന്ന തെന്നാണ്? തലപുറത്തിട്ട്, പ്രകൃതിദ്വാശ്യങ്ങൾ ആസ്വദിച്ച് തിരുവന്നന്ത പുരം മുതൽ എറണാകുളംവരെ യാത്ര ചെയ്യുക. ബന്ധീലിരിക്കുന്നോച്ചും ഞരംവിലാകെ വലിഞ്ഞുമറുക്കം; ബന്ധീൽ നിന്നിരിങ്ങിയാലും സമാധാനമില്ല. താനിങ്ങനെ ചെയ്തല്ലോ എന്ന നീറ്റം. അതിനുപകരം എഴുന്നേറ്റുന്നിന്, മാഷകൾ ആ സീറ്റ് ഷിഞ്ച്ചുകൊടുത്താൽ നിങ്ങൾക്കുകിട്ടുന്ന സുഖം. ആ മുന്നുമണിക്കൂർ, സീറ്റിലിരുന്ന യാത്ര ചെയ്ത കിട്ടുന്നതിനേക്കാൾ എത്രയോ കൂടുതലാണ്. അത് പിന്നീടും തുടർന്നു നിലനിൽക്കുന്ന ഒരു അനുഭൂതിയാണ്. ചിലകാര്യങ്ങൾ വേണ്ട എന്നുവെക്കുന്നോൾ കിട്ടുന്ന സുഖമാണ്, അത് വിചുങ്ഗന്തരിൽ നിന്നു കിട്ടുന്നതിനേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠതരം. അതാണ് നമ്മുടെ ഏറ്റവും വലിയ പാഠമായ "തേനത്യക്രതനഭേദങ്ങളൊക്കെ" എന്നുപനിഷദ്വാക്യം. ത്രാഗബ്യുദിയോടുകൂടി ആസ്വദിക്കുക എന്നതിലെ ത്രാഗം ഇതാണ്.

ത്രാഗബ്യുദിയോടുകൂടി, നാം പലതും ചെയ്യണമെന്നും. വേണ്ടി കോബാക്ട് ഫ്ലൗറസ്റ്റ് ലാംപ് (Compact Flourecent Lamp) ഉണ്ടാക്കി വിൽക്കുന്നു. അതിനകത്തുപയോഗിക്കുന്ന ട്യൂബ് ഫിലിപ്പസിന്റെയാണ്. മറുനിവൃത്തിയില്ലാത്തതുകൊണ്ട് ഫിലിപ്പസിന്റെ ട്യൂബ് ഉപയോഗിയ്ക്കുന്നു. നിങ്ങളുപയോഗിക്കുന്ന പേര് വിഭേദിയല്ലോ? യാത്രയിൽ കാറിലുപയോഗിച്ച പെട്ടോൾ വിഭേദിയല്ലോ? അങ്ങനെ മുട്ടു ചോദ്യങ്ങളാവാം. അതുകൊണ്ട് കാര്യമില്ല. സാധനങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നോൾ നമ്മുടെ മനോഭാവം എന്ത് എന്നതാണ് പ്രശ്നം. ആ മനോഭാവത്തോടുകൂടി നാം ജീവിക്കുകയാണ് എക്കിൽ ഇതു യുഖം വിജയിക്കും. മനസ്സിനെ കീഴടക്കാനുള്ള ഇഷ്ടാശക്തിയാണ് ഏറ്റവും വലിയ ആയുധം. അത് കൈവശമായാൽ ഒരു യുഖത്തിലും നാം തോൽക്കില്ല.

ആഗോളവൽക്കരണത്തിൽ ഇന്ത്യൻ ഭേദിയത

ഡോ. എം. ജി. എസ്. നാരായണൻ

ആഗോളവൽക്കരണത്തെ ഒരു സാമ്പത്തിക നയത്തിലോ ഭാഗമായി മാത്രം കാണുന്നത് ശരിയാവില്ല. യുറോപ്യൻ നാഗരികതയുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ഏതാണ് 17,18 നൂറ്റാണ്ട് മുതൽ സാമ്പത്തിക ഘടകങ്ങളുടെ പ്രാധാന്യം ചാർത്തനിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. സോഷ്യലിസ്റ്റ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് വ്യവസ്ഥിതിയെ അംഗീകരിക്കുന്നവരും മറിച്ച് വ്യാവസായികമായ മുതലാളിത്തം എന്നുപറയുന്ന വ്യവസ്ഥിതിയെ അംഗീകരിക്കുന്നവരും ഒരുപോലെ, സാമ്പത്തിക ഘടകങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനപ്രമാണത്തെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നില്ല. അതേ സമയം ശാസ്ത്രീയമായിട്ട് അതിനെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുള്ളവർ, ഈ സാമ്പത്തിക ഘടകത്തെ രാഖ്ഷീയ സാമൂഹിക ഘടകങ്ങളിൽ നിന്ന് വേർ തിരിച്ചുകൊണ്ടുന്നത് ശരിയായിരിക്കില്ല എന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നവരാണ്. ആ പക്ഷത്തിലാണ് ഞാൻ നിൽക്കുന്നത്.

ആഗോളവൽക്കരണം എന്നത് തുറന്ന വിപണിയുടെ, സ്വതന്ത്ര വ്യാപാരത്തിന്റെ പരിശീലനമായിട്ടാണ് നാം കാണുന്നത്. അതിന് നേരെ വിപരിതമായ മറ്റാരു ചിന്താഗതിയും നിലവിലുണ്ട്. കേന്ദ്രീകൃത ആസൃതം തത്തിന്റെയും കേന്ദ്രീകൃതമായ സാമ്പത്തിക പ്രവർത്തനങ്ങളുടെയും ആയ ഒരു പാരമ്പര്യം. അത് വളർന്നുവന്നത്, പ്രത്യേകിച്ചും ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ അതിനു സമുർത്തമായ രൂപം കൽപ്പിച്ചത്, സോവിയറ്റ് യൂണിയനിലായിരുന്നു. പിന്നീട് ചെചനയിലും. സോവിയറ്റ് യൂണിയനിൽ ഈ തരത്തിലുള്ള കേന്ദ്രീകൃത പരിശൈലങ്ങളുടെ പരാജയം നാം കണ്ടു. അത് നമ്മുടെ നാട്ടിലും അലകൾ സൃഷ്ടിച്ചു. വഴിമാറി ചിന്തിക്കാൻ നമ്മു, പ്രത്യേകിച്ചും മൻമോഹനി സിഞ്ചിനേപ്പോലെയുള്ള സാമ്പത്തിക വിദഗ്ധരെ അത് പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ ഒരു പട്ടികൂടി കടന്ന ചിന്തിക്കേണ്ടതുണ്ട്. കേന്ദ്രീകൃതമായി പൂനിങ്ങ്, ആസൃതം എന്നതൊക്കെ നമുകൾ കിട്ടിയത് സോവിയറ്റ് യൂണിയനിൽ നിന്നാണ്. നമ്മുടെ ഭരണഘടനയിലും അതിനോടുബന്ധിച്ചുള്ള രാഷ്ട്രീയ ഘടനയിലും ഒക്കെ നാം പാശ്ചാത്യ ജനാധിപത്യ മാതൃകയെയാണ് പിന്ന പറുന്നത്. എന്നാൽ സാമ്പത്തിക രംഗത്ത് സോവിയറ്റ് മാതൃകയാണ് നാം സ്വീകരിച്ചത് എന്നറ്റവിന്റെ ചിന്താഗതിയിലുള്ള ഒരു വൈചിത്ര്യം ആണ് ആത്. സോഷ്യലിറ്റ് കമ്മ്യൂണിറ്റ് ചിന്താഗതിയെയും ജനാധിപത്യ ചിന്താഗതിയെയും സമന്വയിക്കാനുള്ള പരിശൈലത്തിന്റെ ഫലമായി പൊതുമേഖലയും സ്വകാര്യമേഖലയും ഒരുമിച്ച് കൊണ്ടുപോകണം എന്നാശിച്ച ഒരാളാണ് അദ്ദേഹം കഴിഞ്ഞ ചില ദശകങ്ങളിലെ ലോകത്തിന്റെ അനുഭവവും ഇന്ത്യയുടെ അനുഭവവും വിലയിരുത്തുന്നോൾ, പ്രാദേശികമായ അനുഭവങ്ങൾ. ലോകപശ്ചാത്യലഭ്യത്തിൽ കാണണം. സാമ്പത്തിക ഘടകങ്ങളുടെ അപഗ്രഡം രാഷ്ട്രീയ സെസനിക പശ്ചാത്യലഭ്യത്തിൽ വെച്ചുവേണം ചെയ്യാൻ. അതായത് സർവ്വാധിപത്യപരമായ ഏകകക്ഷി ഭരണത്തിൽ പാർട്ടിയുടെയും പട്ടാളത്തിന്റെയും ശക്തിയിലുടെ പൊരാവകാശങ്ങളും പൊതുസാതന്ത്ര്യങ്ങളും അടിച്ചുമർത്തുന്ന ഒരു ഘടനയിൽ, മാത്രമേ കേന്ദ്രീകൃതമായ സാമ്പത്തിക ആസൃതംവും ഭരണവും നടക്കുകയുള്ളൂ. സമീപകാലത്തെ ചരിത്രം, ആവർത്തനിച്ച് തെളിയിച്ചിട്ടുള്ളത്തും ഇതാണ്. പൊതുമേഖല എന്നു പറയുന്നോൾ അതിന്റെ സാധ്യാരണ അർത്ഥത്തിൽ പലരും സ്വീകരിക്കാറുണ്ട്. എക്കിലും പല ചിന്തകമാരും ചുണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു കാര്യം, പൊതുമേഖല എന്നുപറയുന്നത്, വാസ്തവ വത്തിൽ, വേഷം മാറിയ സ്വകാര്യമേഖല തന്നെയാണ് എന്നതെ. നമ്മുടെ അനുഭവം തന്നെ എടുത്തു നോക്കുക. അതാതുകാലത്ത് ദീരുകുന്ന കക്ഷികൾ കോൺഗ്രസ്സായാലും മറ്റ് എത്ത് കക്ഷികളായാലും ശരി അവർക്ക് പ്രിയപ്പെട്ട കുറെ ഉദ്യോഗസ്ഥരാഡരു ഈ വ്യവസായ

അള്ളുടെ തലപ്പ് വെക്കുന്നു. അവർ ബന്ധപ്പെട്ടമേഖലകളിൽ വിദഗ്ദ്ധരായിക്കൊള്ളണമെന്നില്ല. ലാഭമുണ്ടാക്കുക എന്നത്, അവരെ പ്രചോദിപ്പിക്കുന്നുമില്ല. അതുകൊണ്ട് അവർ കുറൈക്കുന്ന നൂറ്റാവും, വസ്തുതാപരവുമായ രിതിയിൽ കൊണ്ടുനടക്കും എന്നാണ് വിശ്വാസം. പക്ഷേ, ഈ "ഇഷ്ടപ്പെട്ട" ആളുകൾ സ്വന്തം 'ഇഷ്ടപ്പെട്ട താൽപര്യങ്ങൾ സംരക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് പ്രവർത്തിക്കു. അതായത്, പൊതുമേഖലയുടെ മരിവിൽ, സ്വകാര്യമേഖലയാണ് ഇന്ത്യയിൽ തശ്ചുവളർന്നിട്ടുള്ളത്. ഈത് പാവപ്പെട്ടവരുടെ ഇടയിൽ കുടുതൽ ഭാരിദ്വേം ഉണ്ടാക്കാനും ധനികർ കുടുതൽ ധനം കുമിഞ്ഞു കൂടാനും വളരെ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്. കുടുതൽ ശക്തമായി പൊതുമേഖലയും ആസൃതിബന്ധവും ഒക്കെ നടത്തിയിട്ടുള്ള സോഡിയറ്റ് യുനിയനേപ്പോലെയുള്ള രാജ്യങ്ങളിലും ഇതൊക്കെത്തന്നെയാണ് സംഭവിച്ചിട്ടുള്ളത്. അവിടെ മരിച്ചുണ്ടിപ്പായം പറിയാൻ പോലും അവസരമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് സഹകരണാടിസ്ഥാനത്തിൽ വിഭാവനം ചെയ്തിട്ടുള്ള കുടുക്കുഷി സംരംഭങ്ങളും അതുമാതിരിയുള്ള മറ്റു വ്യവസായങ്ങളും ഒക്കെത്തന്നെ ആദ്യത്തെ ഒരെടുത്തു ചാട്ടത്തിനുശേഷം പിന്നെ മുരടിച്ചു പോവുകയാണ് ചെയ്തത്. സാധാരണക്കാരായ ആളുകൾക്ക് ആവശ്യമായ കുറേ വസ്തുകൾ, കുറേ ഉപഭോഗ അവസരങ്ങൾ കിട്ടിയിട്ടുണ്ട് എന്നുള്ളത് ശരി. എന്നാൽ ഈ പത്രത്തോ എഴുപത്രതോ വർഷത്തിനുള്ളിൽ, സ്വതന്ത്രവിപണിയുടെ മേഖല ഉത്തരോത്തരം കുതിച്ചുചാടുകയും, വിവരസാങ്കേതികവിദ്യ, ജൈവസാങ്കേതികവിദ്യ മുതലായ മേഖലകളിൽ വലിയ വിസ്തുവങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്ത അതേ കാലഘട്ടത്തിൽ സോഡിയറ്റ് യുണിയൻ കേന്ദ്രീകൃതമായ, ആസൃതിക്കാരായ സാമ്പത്തിക ഘടന മുരടിച്ചു പോവുകയാണുണ്ടായത്. ആ മുരടിപ്പിന്റെ അവസാനത്തിൽ പ്രതിവിസ്തൃവം എന്നു പറയാവുന്ന ഒന്നുനടന്നു. സോഡിയറ്റ് യുണിയൻ തകർന്നുപോവുകയും ചെയ്തു. ഈത് നമുക്കൊരു പാമായിരിക്കണം എന്നെന്നിക്കു തോന്നുന്നു.

ആഗോളവൽക്കരണം, അമുഖം ഉദാരവൽക്കരണം എന്നത്, നമുക്ക് സ്വീകാര്യമാണോ അല്ലയോ, എന്ന ഒരു പ്രശ്നം തന്നെ ഇവിടെ ഉഭിക്കുന്നില്ല എന്നെന്നിക്കുതോന്നുന്നു. കാരണം, കേന്ദ്രീകൃതമായ ഒരാസൃതിബന്ധത്താട്ടം ഭരണസംഖിയാനത്താട്ടം കുടി വ്യവസായീകരണത്തിനു ശമിച്ച സോഡിയറ്റ് യുണിയൻ തകർന്നുപോയി. പക്ഷേ ആ പരീക്ഷണത്തിന്റെ പകുതി എത്തിയിട്ട് പിന്നാറുകയും, ആഗോളവൽക്കരണത്തെയും സത്ത്രവിപണിയെയും സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്ത ചെച്ച ഇന്നും ബാക്കി നിൽക്കുന്നു. അവർ, കേന്ദ്രീകൃതമായ സസ്യഭായം രാശീഡിയ മേഖലയിൽ മാത്രം നിലനിർത്തി. ഇന്നി കാണാനിരിക്കുന്നത് അവർ രാശീഡിയ മേഖലയിലും അതുപേക്ഷിക്കാൻ തയ്യാറാ

വുമോ, അല്ലെങ്കിൽ നിർബന്ധിതരാവുമോ അതോ സോവിയറ്റ് യൂണിയനെപ്പോലെ രാഷ്ട്രീയ സാമ്പത്തിക വ്യവസ്ഥ പാട തകർന്നു പോവുമോ എന്നുള്ളതാണ്. ഏതായാലും ഈ സ്വത്വത്വവിപണിക്കെതിരായിട്ടുള്ള ഒരു വിപണി ലോകത്തിലെങ്ങും നിലനിൽക്കുന്നില്ല. ഒരു നൂറ്റാണ്ടായി ഈ ആംഗ്രോ ഇന്ത്യൻ ചിന്താഗതിക്കെതിരായി ചിന്തിക്കാൻ നാം പ്രേരിതരായിരുന്നു. നെഹ്രുവിനെ പ്രോലൂളംവർ, ദേശസ്വനേഹികളായ നേതാക്കളായിരുന്നു. നമ്മുടെ യജമാനമാർ അന്ന് ബൈട്ടിഷ്കാരായിരുന്നു. ബൈട്ടിഷ്കാരുടെ അന്തിരവന്നാരായിരുന്ന അമേരിക്കക്കാരോടും അഭേദ മനോഭാവം നമ്മൾ തുടർന്നു പോന്നു. അവർക്കെതിരായിട്ട്, അവർ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്ന വ്യവസ്ഥക്കെതിരായിട്ട് മറ്റാരു വ്യവസ്ഥ സൃഷ്ടിക്കാൻ ശ്രമിച്ചവരുടെ നേർക്ക് നമ്മുടെ അനുഭാവം നീണ്ടുപോവുകയും ചെയ്തു? നെഹ്രുവിന്റെ തലമുറ ഡിൽപ്പുട ചിന്തകനാരിൽ ഭൂതിഭാഗവും ഒരു ജയപ്രകാശ നാരായണ നെപ്പോലെ, ഒരു ലോഹ്യദയപ്പോലെയോ ഉള്ള ആളുകളാഴിച്ചാൽ ഇന്ത്യയിലും. മറ്റു മുന്നാം ലോകരാഷ്ട്രങ്ങളിലും ഉള്ള ചിന്തകനാർ, ഈ സോവിയറ്റ് മാതൃകയുടെ സാധിനത്തിൽപ്പെട്ടവരാണ്. വീണ്ടുവിചാരങ്ങളിലുടെ അതിന്റെ പരാജയവും അതിന്റെ പാംഞ്ചലും മനസ്സിലാക്കണം എന്ന അഭിപ്രായമാണ് എനിക്കുള്ളത്. മറ്റാരു സംവിധാനം ഇന്ന് ലോകത്തിലില്ല. മറ്റാന്ന് പരിക്ഷിച്ചവരോകെ തകർന്നുപോവുകയോ, അതിൽ നിന്ന് പിൻമാറുകയോ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. പ്രത്യുക്ഷമായ ഈ പരമാർത്ഥം കാണാതിരുന്നു കുടാ. നെഹ്രു ഇന്ന് ജീവിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ എപ്പോലെപ്പോലെ ഒരു ബഹുമുഖ പ്രതിഭ കേരളത്തിൽ അടുത്തകാലത്തൊന്നുമുണ്ടാകുമെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. കൂഷ്ഠംവാരിയരുടെ ഏതാണ്ട് മിന്തപ്പിണർ പോലെയുള്ള പ്രതിഭയാണ്, സാഹിത്യവും, ചരിത്രവും, സാമ്പത്തികശാസ്ത്രവും, തത്ത്വശാസ്ത്രവും മറ്റെതിരിക്കാനുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലോ? ആജീവനാനം ഒരു സോഷ്യലിറ്റായിരുന്നു, അദ്ദേഹം കമ്മ്യൂണിറ്റി പാർട്ടിയോടും അതിന്റെ ചില തന്ത്രങ്ങളാണും വിജ്ഞാജിപ്പുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽപ്പോലും സോഷ്യലിറ്റിക്കാൻ അടിസ്ഥാനപരമായ ആശയഗതിയിൽ നിന്നെന്നും ഒരിക്കലും പിന്നാറിയിരുന്നു എന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല. ഇന്ന് അദ്ദേഹം ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ എന്നാലോചിച്ചു നോക്കേണ്ടതാണ്. മൻമോഹൻ സിങ്ഗിനെപ്പോലെയുള്ള ആളുകൾ സാമ്പത്തികമേഖലയിൽ നിന്ന് മാറി

കഴിഞ്ഞു. രാഷ്ട്രീയ മേഖലയിൽ നെഹർഗുവിനെപ്പോലെയുള്ള ചിന്ത കമാർ ഇല്ലാതായി. ഈന് ഒരുപക്ഷേ വളരെ കല്പംമായ രീതിയിലാണ് ഇത്തരം ചിന്താഗതികൾ ഇവിടെ നടക്കുന്നത്.

എൻ്റെ എളിയ അഭിപ്രായത്തിൽ, ഈ ആഗോളവൽക്കരണത്തെ തടയാനുള്ള ഒരു ശക്തിയും ഇന്നു നിലവിലില്ല. തടങ്ങുന്നിർത്തും എന്ന് നമ്മൾ പ്രതീക്ഷിച്ച രാജ്യങ്ങളും അതിൽനിന്നുമാറിപ്പോയി. ഇപ്പോൾ, ആഗോളവൽക്കരണവും ഉദാരവൽക്കരണവും ഒക്കെ, കുടിയും കുറങ്ഞും ഉള്ള തോതിൽ അതിവേഗം സംഭവിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കാണ്. അതിനെ ചെറുത്തു നിൽക്കാൻ നമ്മുകൾ കഴിയില്ല എന്നാണ് ഏറ്റിക്കുതോന്നുന്നത്. നമ്മുടെ കിടപ്പറയിലും, നമ്മുടെ കേഷണ മുറിയിലും ഒക്കെ അതിന്റെ അലകൾ എത്തി നിൽക്കുകയാണ്. വിവരസാങ്കേതികവിദ്യയുടെ ശക്തിയും സാധ്യീനവും ഓരോ ദിവസവും വർദ്ധിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അതു സാമ്പത്തികമേഖലയിൽ മാത്രമായി കാണാൻ സാധിക്കുകയില്ല. എൻ്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ പൊതുമേഖല നിലനിൽക്കണമെങ്കിൽ ചില സാത്ര്യങ്ങളെ ഹനിക്കേണ്ടിവരാം. അല്ലെങ്കിൽ ഇന്ത്യയെപ്പോലെ തട്ടിയും തടങ്ങും മെല്ലെമെല്ലു നീങ്ങാനേ കഴിയുകയുള്ളൂ. ടടവിൽ അധികാര കുത്തകകളും അട്ടിമറിച്ചി ലുകളും അശിമതിയും കുടിക്കുടി വരുകയും ചെയ്യും. ഇങ്ങനെയാണ് അനുഭവം. മറിച്ച്, സൈനികമായ ഒരു ചട്ടക്കൂട്ടിൽ പുലരുക, സോവിയറ്റ് യുണിയനെപ്പോലെ, സൈന്യത്തിന്റെ പിൻബലതേതാടുകുടി ഒരൊറ്റ കക്ഷി മാത്രം നിലനിൽക്കുക, അതിനെതിരെയാക്കു മലിപ്പിക്കാൻ കഴിയും. അതാണ് സോവിയറ്റ് യുണിയൻ ചെയ്തത്. കുറേ സാമ്പത്തിക വളർച്ച, വ്യവസായീകരണം വളരെ വേഗത്തിലവിടെ നടക്കുകയുണ്ടായി. പക്ഷേ അതിന്റെ വിലയെന്നായിരുന്നു? എത്രയോ ജനങ്ങളെ ബലി നൽകേണ്ടിവന്നു. ലോകചരിത്രത്തിലുണ്ടായിട്ടുള്ള എല്ലാ യുദ്ധങ്ങളിലും മരിച്ചതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ ആളുകളെ കൊന്നു കൂഴിച്ചിട്ടുണ്ടോ ആണ് ബാക്കിയുള്ളവർക്ക് സാമാന്യം ജീവിക്കാൻ കഴി ന്നത്. ഇത് ഒരു ഭാഗം. മറ്റൊരു ഭാഗം, അങ്ങനെ ജീവിക്കുന്ന ആളുകൾക്കുപോലും സ്വതന്ത്ര വിപണിയുള്ള പാശ്ചാത്യലോകത്തിലുണ്ടായ വൈജ്ഞാനിക വിസ്താരങ്ങളിൽ യാതൊരു പക്കമുണ്ടായിരുന്നില്ല. എ.ടി.യിലും, ബയ്യോടെക്നോളജിയിലും, മറ്റു വലിയ വലിയ പുതിയ ശാസ്ത്രമേഖലകളിലും, സ്പേസ് റിസർച്ച് - അതും സൈനികസ്റ്റരും വമുള്ള സ്പേസ് റിസർച്ച് - ഒഴിച്ച് ഒന്നിലും സോവിയറ്റ് യുണിയനു മുന്നേറാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഈന് ചെപന്നയുടെ ആരാധകരായ പലരും ചുണ്ടിക്കാണിക്കാറുണ്ട്: വ്യവസായവൽക്കരണത്തിലും, ഭൂവിതരണത്തിലും ഒക്കെ അവിടെ കുറെ വിജയം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ശരിയാണ്

പക്ഷേ, അതിന് അവർ കൊടുത്ത വിലയെന്നാണ്, കൊടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വിലയെന്നാണ് എന്ന് പ്രവചിക്കാൻ ആർക്കും കഴിയുകയില്ല. എക്കു കക്ഷി ഭരണം - അതിന് വിപരീതമായിട്ട് ഒരു കക്ഷിയോ, ഒരു മതചിന്തയോ എന്നും ഉടലെടുക്കാൻ സന്മതിച്ചിട്ടില്ല. ഇതെത്തുകാലം നിലനിൽക്കുമെന്നറിഞ്ഞു കൂടാ. പൊതുത്തുകരും എന്നാരാശകയാണ് പലപ്പോഴും എനിക്കുതോനാർ. അവിടെ, സാമ്പത്തിക അഭിവൃദ്ധിയും വ്യാവസായികരണവും നമ്മുക്കാൾ വേഗതയിൽ നടന്നു എന്നുള്ളത് ശരിയാണെങ്കിൽപ്പോലും അതിന്റെ രാഷ്ട്രീയവും, സാമൂഹികവും, സാമ്പാർക്കവുമായ വില വളരെ വളരെ കുടതലാണ്. ഇവിടെ എനിൽ നിന്ന് മറ്റാനിനെ വേർത്തി തിച്ചു കാണാൻ കഴിയില്ല എന്നെന്നിക്കു തോന്നുന്നു. അങ്ങനെ നോക്കുകയാണെങ്കിൽ ആഗോളവർക്കരണത്തിനും ഉദാരീകരണത്തിനു മൊന്നും എതിരില്ല; അത് നമ്മൾ അംഗീകരിച്ചേ കഴിയു. ആഗോളതല ത്തിൽ അതിവിടെ നടന്നു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. നല്ലതോ ചീതയോ എന്നപ്രേഷം, നമുക്കൽ ഒഴിവാക്കാൻ കഴിയുമോ ഇല്ലയോ എന്ന ചോദ്യ മുള്ളപ്പോൾ മാത്രമേ നിലനിൽക്കുന്നുള്ളൂ. അല്ലകിൽ, നല്ലതായാലും ചീതയായാലും, വിധി എന്ന് പഴയ ആളുകൾ പറയുന്ന പോലെ, നമുക്കെതംഗീകരിച്ചേ കഴിയു. ശാസ്ത്രത്തിന്റെ പുരോഗതിയിൽ സാമൂഹ്യമായ മാറ്റങ്ങളുടെ പശ്ചാത്തലവത്തിൽ നമുക്ക് കിട്ടിയിട്ടുള്ളതാണിത്. ഇതിൽ നിന്ന് പിന്നോക്കം പോവാൻ ഒരുവഴി കാണുന്നില്ല. പിന്നോക്കം പോവാൻ, ഗാന്ധിജി തന്റെയിട്ടുള്ള സ്വപ്നങ്ങളും ആദർശങ്ങളും നമ്മുടെ മുന്നിൽ വെച്ചിരുന്നു. ഗാന്ധിയെ നമ്മൾ തശ്ശെതു കളഞ്ഞു. നെഹ്രൂ അടക്കമുള്ള ആളുകൾ, ഗാന്ധിജിയുടെ ശ്രാമസ്വരാജ്ഞ എന്ന ആശയത്തെ തശ്ശെതുകളഞ്ഞത് തെറ്റായിപ്പോയെന്ന് പറയാറുണ്ട്. പക്ഷേ തശ്ശുകയല്ലാതെ എന്നാണൊരു വഴി? അതറിയുന്നില്ല. അങ്ങനെ യുറോപ്പിലും ഏഷ്യയിലും എല്ലാംതന്നെ, ഈ ആഗോളവർക്കരണവും ഉദാരീകരണവും ഒരു യാമാർത്ഥമായി മാറിയിരിക്കയാണ്. കടുത്ത യാമാർത്ഥം. അതിനോട് നമുക്ക് പ്രതിഷ്ഠയമുണ്ടാവാം. എന്നാൽ മുദ്രാവാക്യങ്ങൾ വിളിച്ചതുകൊണ്ട് അതിനെ തകയാൻ കഴിയുമെന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല. രാഷ്ട്രീയമായി സംബന്ധിച്ചതുകൊണ്ടും അതിനെ മുടക്കാൻ കഴിയുകയില്ല. പിന്നെ എന്തു ചെയ്യാൻ കഴിയും? ഒന്നും ചെയ്യാതിരിക്കുകയാണോ നല്ലത്? അല്ല.

1900 നുറ്റാണ്ടിൽ, വളരെ മുന്നോട്ടു ചിന്തിക്കുന്നവർ, വിവിധ വിജ്ഞാന ശാഖകളേയും സമന്വയപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുള്ളവരാണ്. മാർക്സിസ്റ്റുകൾ വിശസിച്ചിരുന്നത്, ദേശീയതയുടെ കാലം കഴിഞ്ഞുപോയി എന്നാണ്. വാസ്തവത്തിൽ ഇന്ത്യയിലും അതിന് അനുകരണങ്ങളായിരുന്നു. ടാഗോറിനെപ്പോലെയുള്ള കവി

കഴി അന്തർ ഭേദിയതകു വേണ്ടി വാദിച്ചവരാണ്. ഭേദിയ സമരത്തിന്റെ മുർഖന്യത്തിൽപ്പോലും അതിന്റെ ആപത്തുകളെ, അതുകൊണ്ടുണ്ടാകാവുന്ന ഫൂട്ടുക്കത്തെ അദ്ദേഹം വിമർശിച്ചു. 'ഭേദിയ തയ്യാറായ അന്തർഭേദിയതയും എന്ന ടാഗോറിന്റെ സുപ്രസിദ്ധമായ ലേവ് നത്തിൽ അന്തർഭേദിയതയെത്തിന്റെ മഹത്ത്വത്തെ വാഴ്ത്തുകയും ചെയ്തു. ആ കാഴ്ചപ്പൂർക്ക് ഭേദിയത നശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്, നശിക്കേണ്ടതാണ് എന്ന കാഴ്ചപ്പൂർക്ക്- ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനത്തോടു കൂടി അപത്യക്ഷപ്പെട്ടു. കാരണം ആ അന്തർഭേദിയത ഒരു ഭീകര ആകാരം പുണ്ട് നമ്മുടെ മുമ്പിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. അതിനെ നുണ്ട് മറുപടി? ഒരു മറുപടി, ഒരുതരത്തിലുള്ള പ്രതിരോധം, ഭേദിയമായ പാരമ്പര്യങ്ങളെ ഉണ്ടിപ്പറയാൻ ശ്രമിക്കുകയെന്നതാണ്.

ജാതിയെക്കുറിച്ചുകൊക്കേ നമ്മൾ പറയാറുണ്ടാലോ. ഉയർന്നജാതിക്കാരന്നേയും താഴന്ന ജാതിക്കാരന്നേയും രക്തത്തിൽ വ്യത്യാസമില്ല. രണ്ടുകുട്ടർക്കും രോഗം ഒരു പോലെയാണ്; സുവഞ്ചുള്ളും അതുപോലെ ഇന്ത്യക്കാരന്നന്നായാലും, ഇംഗ്ലീഷുകാരന്നന്നായാലും, അമേരിക്കക്കാരന്നന്നായാലും, ജീർഘമാർക്കാരന്നന്നായാലും ഭേദിയസ്വഭാവം എന്നത് വളരെ ചണ്ണം ലഭായ ഒന്നാണ്. ഇംഗ്ലീഷുകാരന്റെ ഭേദിയ സ്വഭാവത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമായി പറഞ്ഞിരുന്നത് കൃത്യനിഷ്ഠംയാണ്. എന്നാൽ എന്നെങ്കിലും ജോലിയുണ്ടെങ്കിൽ ഇംഗ്ലീഷുകാരെ ഏൽപ്പിക്കരുത്, കൃത്യനിഷ്ഠം അവർക്കില്ല, എന്ന് ഇംഗ്ലീഷുകാർ തന്നെ പറയുന്നത് താൻ കേട്ടിട്ടുണ്ട്, ഇംഗ്ലീഷുകാർവെച്ച്. അവരെരാറുതരം സ്വപ്നാടനക്കാരാണ്, കറുപ്പു തീനികൾ എന്നാണ് ചെന്നക്കാരക്കുറിച്ചുള്ള പൊതുപരാതി. ഈ കറുപ്പു അവരെക്കാണ്ട് തീറ്റിച്ചതാണ്. അവരിസ്പഭാവം മാറ്റിക്കഴിഞ്ഞു; അവരുണ്ടനു കഴിഞ്ഞു. അവരുടെ ഭേദിയസ്വഭാവം പാടേ മാറിക്കഴിഞ്ഞു. ഇംഗ്ലീഷുകാരന്നേതായാലും, അമേരിക്കക്കാരന്നേതായാലും, ചെന്നക്കാരന്നേതായാലും, ഇന്ത്യക്കാരന്നേതായാലും ഭേദിയ സ്വഭാവങ്ങൾ ചരിത്രഗതിയനുസരിച്ച് മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കും. അത് അംഗീകരിക്കാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അങ്ങനെ അംഗീകരിക്കുന്നതോടൊപ്പം തന്നെ രക്തത്തിലോ അല്ലെങ്കിൽ സ്വഭാവത്തിലോ അടിസ്ഥാനപരമായ വ്യത്യാസങ്ങൾ ഭേദി വ്യത്യാസങ്ങളും ആന്പദ്മാക്കി ഉണ്ടാവുന്നില്ല എന്നും അംഗീകരിക്കണം. എന്നാൽ, ചില വ്യത്യാസങ്ങളും എന്നും നാം മനസ്സിലാക്കണം. അത് ചരിത്രത്തിന്റെ സൃഷ്ടിയാണ്. ഭൂമിശാസ്ത്രത്തിന്റെയും ചരിത്രത്തിന്റെയും സൃഷ്ടികളായിട്ട് ഓരോ രാജ്യത്തിനും ഓരോരോ പാരമ്പര്യങ്ങളുണ്ടായി വന്നിട്ടുണ്ട്. അത് ഇന്ത്യക്കുമുണ്ട്. ഈ പാരമ്പര്യങ്ങളെ ആകാവുന്നതെ ഉൾക്കൊള്ളുകയും അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള ഒരു പൊതു വ്യക്തിത്വം രൂപീകരിക്കുകയും ചെയ്യാനാണ് ഭേദിയ രാഷ്ട്രങ്ങൾ പരിശോമിച്ചു വന്നത്.

1900 നുറ്റാണ്ട് ആധുപ്രോഫേഷൻസും ഈ ദേശീയ രാഷ്ട്രം എന്ന സങ്കൽപ്പം, കാലഹരണപ്പട്ടം കഴിഞ്ഞു; അത് അന്തർദേശീയതയ്ക്ക് വഴിമാറിക്കൊടുക്കുന്നു എന്നൊക്കെ പലരും ചിന്തിക്കുകയുണ്ടായി. ഇന്നതൊക്കെ മാറി ചിന്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പാശ്ചാത്യരാഷ്ട്രങ്ങൾ ആഗോളവൽക്കരണത്തിലൂടെ നേടിയെടുത്ത മുന്നണിസ്ഥാനം നില നിർത്താൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ ആപ്രീകരിയിലും, ഏഷ്യയിലും തെക്കെ മേരിക്കയിലുമൊക്കെയുള്ള രാഷ്ട്രങ്ങളെന്തുചെയ്യും? അമേരിക്കയുടെ ആധിപത്യത്തെ അംഗങ്ങൾ ഒരു കൂക്കുകയാണോ വേണ്ടത്? അതോ താലിബാൻ ചെയ്തതുപോലെ, ചതിച്ചും, അക്രമപ്രയോഗങ്ങൾ നടത്തിയും എതിർക്കുകയോ? അതല്ലാതെത്താരു വഴിയു മുണ്ട്. അമേരിക്കയുടെ ആധിപത്യം ഒരു ധാരാർത്ഥ്യമാണ്. ഇന്ന് പാശ്ചാത്യലോകവും അതിന്റെ മുന്നണിയിൽ നിൽക്കുന്ന അമേരിക്ക യുമാണ് ഈ ആഗോളവൽക്കരണത്തിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ ശുണ്ണഭോക്താകൾ. തീവണ്ടിയിൽ ആദ്യം കേരി ഇരിക്കുന്നവർ പിനെ വരുന്ന വരെ തട്ടുക്കാൻ ശ്രമിക്കും. സൗകര്യങ്ങൾ സ്വന്തമാക്കാനും, മറ്റുള്ളവരെ പുറത്തുനിർത്താനും ശ്രമിക്കും. മനുഷ്യരെ ഈ ഭാർഖല്ലും നിത്യമാണ്. മുന്നണിയിൽ നിൽക്കുന്നത് അമേരിക്കയും മറ്റു പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളുമാണ് എന്ന കാരണം കൊണ്ട് വ്യവസായീകരണത്തെ നമ്മൾ തടങ്കുന്ന നിർത്താനും ശ്രമിച്ചിട്ട് കാര്യമല്ല; ഉദാരവൽക്കരണത്തെയും. അതുവിഹലഗ്രാമമാണ്. ചരിത്രത്തിന്റെ ഒരു ശക്തമായ പ്രവാഹം ആണിത്.

അതിനെതിരായിട്ടും ചിലതൊക്കെ ചെയ്യാൻ കഴിയും. ഇപ്പോൾ അമേരിക്കയിൽത്തന്നെ, ഒരു നഗരവും മറ്ററാരു നഗരവും തമിൽ ധാരതാരു വ്യത്യാസവുമില്ല. കിഴക്കേക്കരയിലും പടിഞ്ഞാറേക്കരയിലും നഗരങ്ങൾ ഒരേ മാതിരിയാണ്. വ്യക്തിത്വമില്ലാത്തവ. അതുകൊണ്ട് അവരെന്തുചെയ്യുന്നു എന്നോ? ധച്ചുകാരായ കൂടിയേറ്റക്കാർ താമസിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ അവരുടെതായ ചെറിയ ചെറിയ സംഘടനകൾ രൂപീകരിക്കുന്നു. പ്രമാണുകാർ അവരുടെതായ സംഘടനകൾ. അങ്ങനെ, ദേശീയതയിൽ പ്രാദേശികതയെ വളർത്തിയെടുക്കുകയാണ്. മനുഷ്യന് അവരെ ജീവിതത്തിൽ, ഉപഭോഗവസ്തുക്കളെല്ലാം ആവശ്യമാണ്; അതുപോലെ അത്യാവശ്യമായ ഒരു വസ്തുവാണ് സ്വാതന്ത്ര്യവും. സ്വന്തം വ്യക്തിത്വം, അതിലുള്ള ഒരഭിമാനം ഇതൊക്കെ മനുഷ്യന് വിലപ്പെട്ടതാണ്. അങ്ങനെന്നെല്ലാം നിലനിർത്തണമെങ്കിൽ, ആഗോളവൽക്കരണവും, ഉദാരവൽക്കരണവും, ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ മേഖലകളേയും ആക്രമിച്ചു കീഴടക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു കാലഘട്ടത്തിൽ, ദേശീയ സഭാവവും സംസ്കാരവും, എല്ലാതന്നിമയോടും കൂടി നിലനിർത്താൻ ശ്രമിക്കേണ്ടിവരും-നല്ലതായാലും ചീതയായാലും.

രണ്ടാം ലോക മഹായുദ്ധം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, ലോകം, സോവിയറ്റ് മേഖലയിലുള്ള രാജ്യങ്ങൾ അമേരിക്കൻ മേഖലയിലുള്ള രാജ്യങ്ങൾ എന്ന് രണ്ടായി പകുക്കപ്പെട്ടു. സ്വതന്ത്രവിപണിയും ജനാധിപത്യസ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളും പുലർന്ന അമേരിക്കയുടെ കിഴിലുള്ള രാജ്യങ്ങളിൽ, ഫ്രാൻസിന്റെ പകുതി, പട്ടണതാറൻ, ജർമ്മനി, ജപ്പാൻ, ഗ്രീസ്, തുടങ്ങിയ രാജ്യങ്ങളിലെവാക്കെ, വ്യവസായീകരണവും എഴുപ്പരുവും വർദ്ധിച്ചു. അതേസമയം സോവിയറ്റ് യൂണിയൻറെ വലയത്തിൽപ്പെട്ട രാജ്യങ്ങൾ വടക്കൻ കൊറിയ, കിഴക്കൻ ജർമ്മനി, ചെക്കോസ്ലാവാകൃ, ഹക്കി, ഹോളണ്ട്, യൂഗോസ്ലാവ്യ അടക്കം ഉള്ള കിഴക്കൻ യൂറോപ്പൻ രാജ്യങ്ങൾ തുടങ്ങിയ സ്ഥലങ്ങളിലെവാക്കെ വ്യവസായം മുരടിച്ചു പോയി; സ്വാതന്ത്ര്യം അംസ്തമിച്ചു; പുതിയ ദേശീയ വിപുവജ്വാലകൾ ആളിക്കേത്തി. ശീതയുദ്ധത്തിന്റെ കാലാലട്ടത്തിൽ, അമേരിക്കയുടെ തണ്ടിൽ നിന്നിരുന്ന രാഷ്ട്രങ്ങൾ കുറേ സ്വാതന്ത്ര്യം നേടി. ജപ്പാനും മറ്റും സ്വാതന്ത്ര്യം നേടിയും വികസിച്ചും അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിച്ചും വന്നു. അതേ പരിത്സമിതിയിൽ, സോവിയറ്റ് യൂണിയൻറെ കേന്ദ്രീകൃത സാമ്പത്തിക, രാഷ്ട്രീയ ഘടനയുടെ തണ്ടിൽ നിന്നുള്ള രാഷ്ട്രങ്ങൾ പട്ടാള രേണ്ടത്തിൽപ്പെട്ട്, സ്വാതന്ത്ര്യമില്ലാതെ എഴുപ്പരുമില്ലാതെ കഷ്ടപ്പെട്ടു കയാണ്ടുണ്ടായത്. മതിലുണ്ടായിരുന്ന കാലത്ത് ഇന്ത്യൻ ജർമ്മനിയിൽ നിന്ന് മതിലുച്ചാടി, ജീവൻ പണയം വെച്ച്, ആയിരക്കണക്കിനാളുകൾ പശ്ചിമ ജർമ്മനിയിലേക്കു പോയിരുന്നു. അതേ സമയം പശ്ചിമ ജർമ്മനിയിൽ നിന്ന് ആരും അവകാശം ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടുപോലും ഇന്ത്യൻ ജർമ്മനിയിലേക്ക് പോയിരുന്നില്ല. പ്രചാരവേലയുടെ ഫലമായിരുന്നു, തുടർച്ചയായ ആ ഒഴുക്ക് ഉണ്ടാകുമായിരുന്നില്ല. അതുപോലെതന്നെ, വടക്കൻ കൊറിയ, ഇന്ന്, തെക്കൻ കൊറിയയെ ആശയിച്ച് വ്യവസായീകരണം നടത്താനുള്ള ശ്രമത്തിലാണ്. അതെന്നും അധികാരിച്ചു പോയി. സോവിയറ്റ് യൂണിയൻറെ അതേ തത്ത്വശാസ്ത്രവും അതേ ചിന്താഗതിയും, അതേ രേണ്ടത്തിയും സ്വീകരിച്ചിരുന്ന ചെന്ന പിന്നീട് സോവിയറ്റ് യൂണിയനോട് യുദ്ധം ചെയ്തേണ്ടാലട്ടം വരെ എത്തി. അപ്പോൾ ആ വ്യവസ്ഥ തികച്ചും പരാജയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മറ്റാരു വ്യവസ്ഥയുടെ ചട്ടക്കൂടിന്റെ ഉള്ളിൽ എന്തു ചെയ്യാൻ കഴിയും എന്നാണ് നമുക്കു ചിന്തിക്കാനുള്ളത്. അങ്ങനെ ചിന്തിക്കുമ്പോൾ ആദ്യമായി മനസ്സിൽ വരുന്നത് മനുഷ്യ സമൂഹത്തിൽ വൈവിധ്യം നിലനിർത്തുക യെന്നാണ് ഒരു ബഹുതായിപ്പാർത്തലോകം (Pluralistic World) ഉണ്ടാക്കണമെങ്കിൽ അതിന്റെ ഒരു ഘടകം ദേശീയതയാണ്. ദേശീയത മാത്രം പോര; പ്രാദേശീകരിക്കുന്ന കൂടി വേണം. ഭാരതത്തിന്റെ ദേശീയ വ്യവസ്ഥയിൽ നിന്നുകൊണ്ട്, കേരളത്തിലും തമിഴ്നാട്ടിലും ഒക്കെ, തന്ത്രായ വ്യക്തിത്വങ്ങൾ വളർന്നുവന്നിട്ടുണ്ട്. ഇവയെല്ലാക്കെ ഇന്ന് അമുല്യമായ

അവകാശങ്ങളായിട്ട് അവശേഷിക്കുന്നു. നാളത്തെ നിരപ്പായ ലോകത്തിൽ മനുഷ്യന് മനുഷ്യനായി ജീവിക്കണമെങ്കിൽ ദേശീയതയിൽ ഉള്ളനിന്നിനേപറ്റു. അതിനന്റെ ദേശീയതമാത്രം സ്വീകരിച്ച്, അതാരാശ്വിയമായിട്ടുള്ള എല്ലാറ്റിനേയും പുറംതളളുക എന്നല്ല. ഓരോ രാജ്യത്തിന്റെയും ചരിത്രവും ഭൂമിശാസ്ത്രവും നിശ്ചയിച്ചതിനുസരിച്ചുള്ള സാംസ്കാരിക വികസനത്തിലെ വ്യക്തിത്വം നിലനിർത്തുകയും പോഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക; അതോടൊപ്പം, സന്തമായ സംഭാവനകളെ ലോകത്തിലേക്ക് കൂടുതൽ പ്രസാരിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുക. അങ്ങനെ ഒരവസ്ഥയാണ് ഞാൻ വിഭാവനം ചെയ്യുന്നത്.

ആഗോളവൽക്കരണവും ഉദാരവൽക്കരണവും കേവലം സാമ്പത്തികം മാത്രമായി കാണുന്നത് ശരിയല്ല. നാമവരയ താലപ്പോലിയെ കൃത്യം സ്വീകരിക്കേണ്ട കാര്യവുമില്ല. നമ്മൾ അതിന്റെ അക്കദാനത്തിൽ കഴിഞ്ഞു. ഇനി, വിമികളിൽ മുദ്രാവാക്യം മുഴക്കി എതിർക്കുന്നതിലും ഒരു കാര്യവുമില്ല. പാശ്ചാത്യലോകത്തിലെ വികസിത രാഷ്ട്രങ്ങൾ, ഇന്നും ലോകരംഗത്ത് പുതിയ സാമാജ്യത്വം, പുതിയ ആധിപത്യം പുലർത്തുന്നു. അതിനുകാരണം, അവരുടെ തന്ത്രങ്ങളും രാഷ്ട്രീയ വ്യവസ്ഥകളും ചരിത്രഗതിയും തന്നെയാണ്. ഇന്ന്, അമേരിക്കയിലും, ജർമ്മനിയിലും, ഇംഗ്ലണ്ടിലും ജപ്പാനിലും, മറ്റു വ്യവസായവൽക്കരാജ്യങ്ങളിലും ആരും ബഹുതൈക്കുന്നില്ല. അവർ നിരന്തരം അധ്യാത്മിക്കുന്നു. ഒരുതരം "വർക്കഹോളിസം" (Workaholism) എന്നുപറയാം. അങ്ങനെയുള്ള അധ്യാത്മത്തിന്റെ ഫലമാണ് അവരുടെ ഏത്രശര്യം. അവർ ആധിപത്യം ചെലുത്തും. നമുകൾ ആധിപത്യത്തെ ചെരുകണ്ണമെക്കിൽ നമ്മുടെതായ വഴിക്കണ്ണത്താണ്. നമ്മുടെതായ പാരമ്പര്യങ്ങളിൽ നിന്ന്, പ്രസക്തമായ എല്ലാ വ്യത്യസ്തതകളേയും ഉറരിയെടുത്ത് അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കാലത്തിനുസരിച്ച വ്യത്യാസങ്ങളോടെ സംവിധാനം ചെയ്ത്, ദേശീയ സംഘടനകളുണ്ടാക്കി, അതിന്റെ വ്യക്തിത്വം നിലനിർത്തിക്കൊണ്ടും വിപുലപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടും മാത്രമേ ഈ വ്യവസ്ഥയിൽ, ആരോഗ്യകരവും സൂഷ്ടിപരവുമായ, എത്രെക്കിലും പ്രവർത്തനം സാധ്യമാവു എന്ന് ണ്ണാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. ഈ പ്രകരണത്തിൽ മാത്രമേ ആഗോളവൽക്കരണത്തിന്റെ ഇന്ത്യൻ പ്രസക്തി വിലയിരുത്താനാവു.

ആഗോളവൽക്കരണവും സാഹിത്യവും

എ. എ. ബേബി

ആഗോളവൽക്കരണം എന്ന വാക്കിനോട് ലോകത്തിലെ മറ്റൊരു രാജ്യത്തിനുമുള്ളതിനേക്കാൾ കുടിയത്തോതില്ലെങ്കിൽ ഒരു മമത ഇന്ത്യക്ക് തോന്നാനിടയുണ്ട്. പുർവസംസ്കൃതിയിൽ തിളങ്ങിനിൽക്കുന്ന ഒരു ഉദാത്ഥസങ്കൽപ്പവുമായി ഈ പദം എത്രൊ തലത്തിൽ ഇണങ്ങി നിൽക്കുന്നു എന്നതുകൊണ്ടാണിത്. 'യൈത്രവിശാംഭവത്യൈകനീഡം' എന്നും 'വസുദൈവകുട്ടംബകൾ' എന്നും ഒക്കെ പാശ്ചാത്യലോകം ഇരുളിലാണ്ടുകഴിഞ്ഞിരുന്ന ഒരു കാലത്ത് തന്നെ സങ്കൽപ്പിച്ചു ശീലിച്ച ഒരു സവിശേഷപ്പെട്ടുകമാത്യുകമാണ് നമുക്കുള്ളത്. 'ആഗോളവൽക്കരണം' എന്നുകേൾക്കുമ്പോൾ ആ മനോഹരസങ്കൽപ്പം മനസ്സിലുണ്ടാക്കണമെന്നത് സ്വാഭാവികമാണ്.

എന്നാൽ, ലോകമെ തരവാട് എന്ന ആ ഉൽക്കുഷ്ടചിന്തയും ആഗോളവൽക്കരണം എന്ന നവീന ആശയവും തമിൽ മാനവികത തിൽ നിന്നു രാക്ഷസിയതയിലേക്കുള്ള അകലമുണ്ട്.

സോവിയറ്റ് യുണിയൻറെ തകർച്ചകുറിച്ച തൊബ്ല്ലുറുകളുടെ ആദ്യ ഘട്ടംവരെ ലോകത്തിന്റെ നിലംഭങ്ങളും ഈ പദ്ധതിനു വലിയ പ്രാധാന്യമോ പ്രസക്തിയോ ഇല്ലായിരുന്നു. മനുഷ്യരാശിക്ക് മുന്നോട്ടുപോകാൻ ഇനി രണ്ടാമതൊരു മാർഗമില്ല എന്ന പ്രതിതി ജനിപ്പിക്കുന്നതിൽ പാശ്ചാത്യമുതലാളിത്തലോകം ആ ഘട്ടത്തിൽ വിജയിച്ചു. നിരാശയുടെ അന്യകാരം നിറഞ്ഞ ആ പ്രത്യേകഘട്ടത്തിലാണ് ‘ആഗോളവൽക്കരണം’ എന്ന പദ്ധതിന് അസാധാരണമായ പ്രസക്തി കൈവന്നത്.

അതിനുതൊടുമുമ്പുള്ള ഘട്ടത്തിൽ മനുഷ്യരാശിക്കുമുന്നിൽ രണ്ടുഡിക്കളുണ്ട് എന്നകാര്യം തർക്കവിഷയമേ ആയിരുന്നില്ല. ഒന്ന്: അമേരിക്കയുടെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള മുതലാളിത്തവികസനപാത. രണ്ട്: സോവിയറ്റ് യുണിയൻ പ്രതിനിധാനം ചെയ്ത സോഷ്യലിറ്റ് പരിക്ഷണങ്ങളുടെ പാത.

സോവിയറ്റ് യുണിയൻലും കിഴക്കൻ യൂറോപ്യൻ നാടുകളിലും സോഷ്യലിസത്തിനുണ്ടായ താൽക്കാലികമായ പിന്നോട്ടടിയും പദ്ധാതലവത്തിൽ എതിർവാക്കംഡാണെളെതും പ്രസക്തമല്ലാത്ത നവീനവിക്കംഡാണ് ആഗോളവൽക്കരണം എന്ന ധാരണ പടർത്താൻ പാശ്ചാത്യവികസിത രാഷ്ട്രങ്ങൾക്കും അവയുടെ രാഷ്ട്രീയ ചിന്തകൾക്കും സാധിച്ചു. സ്വീകരിച്ചാലുമില്ലെങ്കിലും നിങ്ങൾക്ക് ആഗോളവൽക്കരണത്തിന്റെ അന്തരീക്ഷത്തിലല്ലാതെ ഇനി ജീവിതമില്ല എന്ന കാഴ്ച ചൂടാട്ടു ആത്യന്തികസത്യമാണ് എന്ന നിലയിലവത്തിപ്പിക്കുന്നതിന് ഇവർക്ക് കഴിഞ്ഞു.

ദീർഘകാലം നീണ്ടുനിന്നു ഉറുഗോവട്ട് ചർച്ചകൾക്കും തുടർന്നു വന്ന ഡെക്കൻ നിർദ്ദേശങ്ങൾക്കും അതു രൂപപ്പെട്ടത്തിയ ഗാട്ടുകരാറിനും തുടർച്ചയായി ലോകത്തിനാകെ ബാധകമായ ഒരേയൊരു പൊതുതാരിഹ്മ എന്ന വാണിജ്യത്തോ പ്രസ്വലമാവുന്നത് നമുക്കറിയാം. വാണിജ്യരംഗത്ത് ഒരു പൊതുതാരിഹ്മ എന്നത് അശാസ്യമാണോ അല്ലെങ്കിൽ എന്നതു നമ്മുടെ ഇന്നന്തെ ചർച്ചയുടെ വിഷയമല്ല. എന്നാൽ ഇതിനു സമാനരമായി സാഹിത്യത്തിനും ഒരു പൊതുതാരിഹ്മ എന്നത്തോ ആഗോളവൽക്കരണത്തിന്റെ ഭാഗമായി ഇന്നു മുന്നോട്ടുവയ്ക്കപ്പെടുന്നു. ഇതാണ് യമാർത്ഥത്തിൽ നമ്മുടെ ഇന്നന്തെ ചർച്ചാവിഷയം.

‘ആഗോളവൽക്കരണം’ എന്നതിന്റെ പ്രായോഗികതലവത്തിലുള്ള അർത്ഥം മുലധനത്തിന്റെ അതിർത്തികടന്നുള്ള വ്യാപനമാണ്. മുലധനം

അതിന്തികടന്നു മറ്റു രാജ്യങ്ങളിലേക്ക് ചെല്ലുന്നുവെന്നുവരുന്നോൾ അതിനൊപ്പം ചെല്ലുന്നത് ആ മുലയനത്തെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന ആശയ അങ്ങളും അവ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്ന താൽപര്യങ്ങളുമാണ്. ആയും അങ്ങളായും വാൺജ്യവസ്തുകളായും മാത്രമല്ല, ചിന്തകളായും ആശയങ്ങളായും മുലയനം പ്രസരിക്കാം.

ആ വിധത്തിലുള്ള മുലയനപ്രസരണം അതു സ്വീകരിക്കാൻ നിർബന്ധിതമായുണ്ട് രാജ്യത്ത് ഏതുവിധത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കും? ഒരു രാസപരിബന്നാമപ്രകൃതിയിലെന്നപോലെ ഒരു ജനതയുടെ ഭാവുകത്വത്താക്കൽനെ അത് മാറ്റിമറിക്കും. ചരിത്രവും സംസ്കാരവുമായുള്ള ഒരു ജനതയുടെ നാട്ടിനാളിബന്ധങ്ങൾ അത് വിചേദിക്കും. ഒരു ജനത് എന്ത് ആസ്വദിക്കണമെന്നും എന്ത് ആസ്വദിക്കേണ്ടതെന്നും തീരുമാനിക്കാനുള്ള അധികാരം അത് കയ്യടക്കും. ചുരുക്കത്തിൽ ഭാഷാപരവും വംശപരവും സംസ്കൃതിസംബന്ധവുമായ നാട്ടിന്ത്യയും ജനതയുടെയും തനിമയെ അത് ഇല്ലായ്മ ചെയ്യും.

ബഹുവർണ്ണശബളമായ ഈ ലോകത്തെ ഏകവർണ്ണവിരസമായ ഏകതാനത്തയിലേക്ക് അത് ആനയിക്കും. സംസ്കാരങ്ങളുടെ വൈവിധ്യസമ്പൂർണ്ണി ലോകത്തിന്റെ സ്വന്തതാണ്. തങ്ങളുടെ സംസ്കാരം കൊണ്ട് ലോകത്തെ ഇതരസംസ്കാരങ്ങളെയാകെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്യാമെന്നും അങ്ങനെ സാംസ്കാരികമായ തങ്ങളുടെ ഏകചരിത്രാധിപത്യം ഉറപ്പിക്കാമെന്നും ഒരു ഭരണകുടം ശരിച്ചാലോ? അങ്ങനെ ശരിക്കുന്നത് ചില നൂറ്റാണ്ടുകളുടെയും ചരിത്രമോ സംസ്കാരമോ സ്വന്തമായി ഉണ്ടായ് അഭിമാനിക്കാൻ വകയില്ലാത്തവരാണെന്നും വന്നാലോ? ലോകസാഹിത്യ-സാംസ്കാരികരംഗം തരിശുളുമിയാവുകയാവും അതിന്റെ ഫലം.

എറ്റവും ആയുനികമായ മുതലാളിത്തമുഖത്തിന്റെ (Late Capitalism) ഉപഭാവമാണ് തമാർത്ഥത്തിൽ പോന്ത് മോഡേണിസം എന്ന ഉത്തരാന്തരയുനിക്കത്. ഉത്തരാധ്‍യനികത് സാഹിത്യത്തിൽ വ്യാപരിച്ചത് ബൈഹാദാവും അങ്ങളെ (Mega Narratives) നിരാകരിച്ചുകൊണ്ടാണ്. ഉത്തരാധ്‍യനികസാഹിത്യത്തിന് ദൈനന്ദിന നില്ലാരകാര്യങ്ങളായെതെന്നും വിഷയമാവുന്നില്ല. ജീവിതം പോലും അതിന്റെ ആഴത്തിലും പരപ്പിലും വിഷയമാവുന്നില്ല. മനുഷ്യവിമോചനസമരങ്ങൾക്കോ ദർശനത്തെളിമകൾക്കോ, തത്ത്വശാസ്ത്രപരമായ ജീവിതസമീപനങ്ങൾക്കോ അതിലിടമില്ല. ലാലുതയുള്ള മനസ്സുകൾക്ക് മുമ്പിൽ അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന നില്ലാരകകളേ വിഷയമാവുന്നുള്ളൂ. ഗൗരവമേരിയ ചിന്തകൾക്കോ മാറ്റമാവശ്യപ്പെടുന്ന ജീവിതസമീപനങ്ങൾക്കോ

അതിലിടമില്ല. അതുവരെ നിലനിന്ന ജീവിതസത്യങ്ങൾക്കോ അതിനു സമാനമായ ലോകബന്ധിയായ അനുഭവങ്ങൾക്കോ ഇടമില്ല. ഗൈതാത്മകതയ്ക്കോ (Lyricism) കാൽപ്പനികതയ്ക്കോ (Romanticism) ഇടമില്ല. വംശത്തനിമകൾക്കോ ഗോത്രാനുഭവങ്ങൾക്കോ ഇടമില്ല. ആകെയുള്ളത് നിസ്താരതകളിൽ ഗൗരവാവമാരോപിക്കുന്ന ശൈലീപരമായ ഒരു നവസമീപനം മാത്രം.

ആഗോളവൽക്കരണത്തിന്റെ നേർപ്പതിഫലനമാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ സാഹിത്യത്തിൽ പോസ്റ്റ് മോഡേണിസമായി പ്രത്യുക്ഷപ്പെട്ടു നന്നത്. മുലധനം അതിർത്തികടന്നു ചെന്ന് ആഫ്രിക്കൻ-ലാറ്റിനമേരിക്കൻ നാടുകളിലെ തനതു പ്രകൃതിവിഭവങ്ങളെ കീഴടക്കുന്നതിനു സമാനരമായി മുലധനത്തിന്റെ സഹചാരിയായ ആശയം അതിർത്തി കടന്നു ചെന്ന് ആ നാടുകളിലെ ഗോത്ര-വംശ-ഭാഷാ തനിമകളെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നു.

അപ്പൊക്കുടി വിശദികരിച്ചാൽ, മുതലാളിത്തത്തിന്റെ മുർത്തപ്രതീകമായ മുലധനം വിദ്യരഭ്യങ്ങളിൽ ചെന്ന് അവിടത്തെ ജനതയുടെ തനതുഭാവുകത്തിന് പുതുശീലങ്ങൾ നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. തങ്ങളുടെ കാഴ്ചപ്പാട് മറ്റുള്ളവരും സ്വീകരിക്കണമെന്ന് ശറിക്കുന്നു. വൈവിധ്യപൂർണ്ണമായ ഭാഷാ-സംസ്കാര-അനുശീലന രിതികളെല്ലാകെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്ത് ഏകതാനമായ ഒരു വിരസസമിപനത്തിന്റെ പരവതാനിപുത്രപ്പിക്കുന്നു. അതിനുകൂടി ഭാഷാപരവും വംശീയവുമായ സംസ്കൂത്തിയുടെ പുതുമുളകളാകെ വെയിലും വായുവും കിട്ടാതെ ഒടുങ്ങുന്നു. ഓരോ ദേശത്തും സ്വന്തം മണ്ണിൽ നിന്നുയർന്നുവരേണ്ട കമയും കവിതയും ഇല്ലാതാവുകയും മറ്റേതോ ദേശത്തുണ്ടാവേണ്ട സാഹിത്യത്തിന്റെ വികലാനുകരണങ്ങൾ മാത്രമായി ഒരുങ്ങാൻ അവ നിർബന്ധിതമാവുകയും ചെയ്യും. ഈ പ്രക്രിയ കേരളത്തിൽ നടന്നാൽ എഴുത്തച്ചന്നു, കുഞ്ഞുമന്നു, ഉണ്ണായിവാരുരും, ആശാനും, വൈലോപ്പിള്ളിയും, ഇട്ടേരിയും, എൻ.വിയും ഓർമ്മിക്കപ്പടാതാവുകയും പകരമായി എഞ്ചാപ്പാണിന്റെയും എലിയിന്റെയും അനുകരണങ്ങൾ മാത്രം വളർന്നുവരികയും ചെയ്യും. അതായത് മഹലിക്കര എന്ന ഗുണം നിന്മേഷം നീക്കം ചെയ്യപ്പെട്ടും.

ഈ സാംസ്കാരിക കോളനിവൽക്കരണത്തിന്റെ മറ്റാരുവശം നാടിനെയും ജനത്തെയും അവയുടെ തനതുസംസ്കാരത്തിന്റെ കൈവഴികളെയെല്ലാമാടച്ച് അനാർദ്ദമാക്കുന്നു എന്നതാണ്. ഈ പോസ്റ്റ് മോഡേണിസത്തിൽ പ്രതിഫലിക്കുന്നത് ബൈഹദാവ്യാംനങ്ങളുടെ കാലം അവസാനിക്കുന്നതിലുണ്ടായാണ്. പോസ്റ്റ് മോഡേണിസ

തതിൽ ഒരു വാദമീകരിക്കേണ്ട വ്യാസനോ കാളിഭാസനോ ഡോസ്റ്റോ വ്സ്കിക്കേണ്ട, ടോർസ്റ്റോയിക്കേണ്ട ഇടമില്ലാതാവുകയും നെനമിഷിക പ്രസക്തിയുള്ള ക്യാപ്സുൾ ചപനകളുടെ സ്രഷ്ടാക്കൾക്ക് മാത്രം പ്രാധാ ന്യമുണ്ടാവുകയും ചെയ്യും. ഇതിഹാസങ്ങൾക്കും ഇതിഹാസകാര നാർക്കും ഇടമില്ലാത്ത ഒരു കാലം സാഹിത്യത്തിനു മുന്നിൽ ഉറപ്പാക്കുന്നത് ആഗോളവൽക്കരണവും അതിന്റെ സാഹിത്യത്തിലെ പ്രതി ഫലനമായ പോസ്റ്റ് മോഡേണിസവുമാണ്.

പൊതുവേ ലോകസാഹിത്യത്തിൽ വേണ്ടതെ ശ്രദ്ധേയമായ കൃതികളുണ്ടാവാത്ത കാലമാണിത് എന്ന് നിരീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. ഷേക്സ്പീയറുടെയോ വ്യാസരഹ്യങ്ങളോ പ്രഭാവമുള്ള ഒരു കവിയുണ്ടാവുന്നില്ല. സംസ്കൃതിയുടെ ദിർഘചരിത്രമുള്ള ബിട്ടനിലോ ഇന്ത്യയിലോ അവരുടെതുപോലെ കാലാതിവർത്തിയാകുമെന്ന് കരുതാവുന്ന ചപനകൾ ഉണ്ടാവുന്നില്ല. അങ്ങനെയാരു പാരമ്പര്യം അവകാശപ്പെടാനില്ലാത്ത അമേരിക്കയിലുമുണ്ടാവുന്നില്ല. അതേസമയം സ്പാനിഷിലും, പോർച്ചുഗീസ് ഭാഷയിലും മെച്ചപ്പെട്ട സാഹിത്യമുണ്ടാവുന്നു. ചരിത്രവും സംസ്കൃതിയും ഒരുഭാഗത്തും കൊഞ്ജാണിയൽ പശ്ചാത്തലം മറുഭാഗത്തും നിന്ന് ഏറ്റവും നേരുമുട്ടുനോഴുണ്ടാകുന്ന തീപ്പൊരിയാണ്. ആഫ്രിക്കയിൽ നിന്നും ലാറ്റിനമേരിക്കയിൽ നിന്നും നല്ല സാഹിത്യമുണ്ടാകുന്നോൾ 'വൻഡക്കറ്റികളിൽ' നിന്ന് അതുണ്ടാവാതെ പോകുന്നത് ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ സവിശേഷശ്രദ്ധ അർഹിക്കുന്നുണ്ട്. തനതായ ഗ്രോത്ര- വംശസംസ്കൃതിയിൽ നിന്നുള്ള വേരുകൾ നൽകുന്ന കരുതാണിവിടെ പ്രതിഫലിക്കുന്നത്. അതിനെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്ത് തങ്ങളുടെ സംസ്കാരത്തിലുണ്ടാകുന്ന വരൾച്ച ലോകത്തിന്റെ ഏല്ലാഭാഗത്തെക്കും പടർത്തണമെന്ന് ചിലർ ശരിക്കുന്നതാണ് ആഗോളവൽക്കരണവും, അതിന്റെ ഉൽപന്നങ്ങളായ സാഹിത്യരൂപങ്ങളും.

1980 കളുടെ മധ്യംമുതൽ തൊണ്ടാറുകളുടെ മധ്യംവരെ കിഴക്ക്-പടിഞ്ഞാറൻ, വടക്ക്-തെക്കൻ ബന്ധങ്ങളുടെ സാംസ്കാരികപഠനങ്ങളിൽ മേഖാവിത്രം വഹിച്ചിരുന്നത് പോസ്റ്റ് കോളോണിയൽ തിരിയാണെന്നും കരുതണം. ഇതിനെയാണ് 'ആഗോളവൽക്കരണം' എന്ന സിദ്ധാന്തം പകരംവെച്ചത്. ഇത് ഒരു പകരം വയ്പ്പാണെന്നതുകൊണ്ടുതന്നെ പണവും അത് നിയന്ത്രിക്കുന്ന കോർപ്പറേറ്റ് മുല്യങ്ങളും തന്നെ യാണ് മുൻഭട്ടത്തിലെപ്പോലെ ഈ ഘട്ടത്തിലും നിർണ്ണായകമാവുന്നത്. ഫെഡറേറ്റിവ് ജയിംസബം, മാസ്റ്റോ മിയോഷിയും ചേർന്ന് ഏഡിറ്റു ചെയ്തിരിക്കിയ "The Cultures of Globalisation" എന്ന കൃതി ഈ വശം സമഗ്രമായി വിലയിരുത്തുന്നുണ്ട്. ആഗോളവൽക്കരണം എന്ന വാക്കിന്

ജൈവിനസ്സ് സവിശേഷമായ ഒരു അർത്ഥമം നൽകുന്നുണ്ട്. അദ്ദേഹം പറയുന്ന).

"Globalisation is a communicational concept which alternately masks and transmits cultural or economic meanings. It has secretly been transformed into a vision of the world market and its new found interdependence, through commercial use of new communicational technologies."

ആരാധനകളുടെ സാമ്പത്തികതാൽപര്യങ്ങൾ മൂൻറനിർത്തിയുള്ള സംപ്രേഷണം തന്നെയാണ് ആഗ്രഹാളവൽക്കരണമെന്ന കാര്യം ഈ വാക്കുകളിലുടെ വ്യക്തമാവുന്നു. ഇതിന്റെയടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള ബന്ധങ്ങളെക്കുറിച്ചു പറയുന്നിടത്ത് ഫ്രേഡറിക് ജൈയിംസൺ ഇങ്ങനെ വിശദിക്കുന്നു. Such relations are, first and foremost, one of tension and antagonism when not outright exclusion.

പഴയ കോളനിവൽക്കരണാത്തിന്റെ വികസിതമായുക്കരനെയാണ് ഇന്നനെത്തെ ആഗോളവൽക്കരണം. ഒക്കൊബർ സോഷ്യലിസ്റ്റ് വിപ്പവത്തെ തുടർന്ന് ധനശാഖ കണക്കിന് രാജ്യങ്ങൾ സാമാജികതു തിന്റെ നുകം വലിച്ചേറിഞ്ഞ കോളനി എന്ന അവസ്ഥയിൽ നിന്നു മോചനം നേടി എന്നതു ചരിത്രയാധാർമ്മ്യമാണ്. ആ പ്രക്രിയയിൽ ആ നാടുകളിലെ ജനത് അവർക്കുമേൽ അധിക്കരണം സ്ഥാപിച്ചിരുന്ന വൈദോശിക സാമ്പർക്കാരിക വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ കരിവം വലിച്ചേറിഞ്ഞ സ്വന്തം വ്യക്തിത്വസ്വത്ത് ഉണ്ടാക്കിയെടുക്കുകയുടെയിരുന്നു. ആഗോളവൽക്കരണാത്തിന്റെ പുതിയ ലഭ്യം വീണ്ടുമൊരിക്കാൻകൂടി വിമോചിതരാഷ്ട്രങ്ങളുടെ സാമ്പർക്കാരികസ്വത്വത്തെ വികസിപ്പാശ്വാത്യരാശ്വജ്ഞലൂടെ ഏകശിലിാരുപമായ ശാസനങ്ങൾ വന്നു തെരിച്ചുകളിയുമെന്ന ആശങ്കയുണ്ടാക്കുന്നതുകയാണ്. അതാണ് ആഗോളവൽക്കരണമുയർത്തുന്ന വിപത്. ഇതു സാഹിത്യത്വത്വിലാകുമ്പോൾ വ്യതിരിക്കമായ വ്യക്തിത്വങ്ങാടെ തന്ത്രം സംസ്കൃതികളിൽ ഉയർന്നുവരേണ്ട പ്രതിക്കേളെ മുളയിലേ ഇല്ലായ്മ ചെയ്യും. പകരം പടിഞ്ഞാറ് എങ്ഞാ ഉള്ള തിന്റെ നാലാംകിട വാർപ്പ മാതൃകകൾ എല്ലാഭികിൽ നിന്നുമുയർന്നുവരും. വിരസമായ ആ ഏകതാന്തരയിൽ ബഹുമുഖമായ സാഹിത്യസാധ്യതകൾ ഇല്ലാതാകും.

മാർക്കസിസത്തിന്റെ ആവിർഭാവത്രൈബാട് സാമൂഹ്യപുരോഗതിക്കും സംസ്കാരത്തിനും ഒക്കെ ശാസ്ത്രീയമായ ഒരു അടിത്തറ കൈവന്നു. ആ അടിത്തറയെ ആഗോളവൽക്കരണം നിരാകരിക്കുന്നു.

പകരം യാമാർത്ഥ്യത്തിന്റെതായ ലോകത്തെ മിമ്പകളുടേതായ ഒരു അയയ്മാർത്ഥ ലോകം കൊണ്ടു പകരം വയ്ക്കുന്നു. ഒരു വരേണ്ടുന്നു നപക്ഷ വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ട മനുഷ്യർന്നു ഭൗതികനേടങ്ങളിൽ മാത്രം ശ്രദ്ധയുന്നുന്ന മുതലാളിത്തം അവരെന്റെ മനസ്സിന്റെ ആവശ്യങ്ങളെ തീർത്തും വിട്ടുകളിയുന്നു. ഈ പ്രക്രിയയിൽ മുതലാളിത്തം മനുഷ്യർന്നു സാംസ്കാരിക പെട്ടുകത്തയും മാതൃകത്തെയും മാനവികമുല്യസ ഖയത്തെയും ഇല്ലായ്മ ചെയ്യുന്നു. ഇക്കാര്യം കാർമ്മാർക്ക് വ്യക്ത മായി നേരത്തെ തന്നെ പറഞ്ഞുവെച്ചിട്ടുണ്ട്.

For instance capitalist production is hostile to certain branches of spiritual production, for example, art and poetry" (Karl Marx, Theories of surplus value") (Vo.4 of capital Part I).

സർഗ്ഗാത്മകതയോട് ഈ വിഭാഗത്തിനുള്ള ആഭിമുഖ്യമില്ലായ്മ നേരത്തെതന്നെ ഹൈക്ക് സുചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ സുക്ഷ്മവും ശക്ത വുമായ സ്ഥിരീകരണമാണ് മാർക്കസിൻ്റെ വാക്കുകളിലുള്ളത്. പണവും പണത്തിലധിഷ്ഠിതവുമായ മുല്യസിഖാനവും സാമൂഹ്യവീക്ഷണത്തിനടിത്തരിയാവുന്നോൾ മാനുഷികവും സാമൂഹികവുമായ മുല്യങ്ങൾ പിന്തുള്ളപ്പെടാതെ വയ്ക്കുന്നു. മനുഷ്യർന്നു സർഗ്ഗാത്മകമായ കഴിവുകൾ സമ്പർക്കമായി വികാസം പ്രാപിക്കുന്നുവെങ്കിലതാണ് ഏറ്റവും വലിയ സമ്പത്ത് എന്ന വീക്ഷണവും ചുംബന്തിലുടെ, മിച്ചമുല്യം സ്വന്തം സ്വത്തായി ജോലി ചെയ്യാത്തവർക്കു കയറ്റക്കുന്ന സ്വന്ദര്ഭത്തിലുടെ ലാഭം കൊണ്ടുന്നുവെങ്കിലതാണ് ഏറ്റവും വലിയ സമ്പത്ത് എന്ന വീക്ഷണവും പൊരുത്തപ്പെടുകവയ്ക്കുന്നു.

"History is nothing but the activity of man pursuing his aims" എന്ന എംഗൽസിന്റെ പ്രസിദ്ധമായ വാചകം ഇവിടെയാണ് പ്രസക്തമാവുന്നത്. ലാഭമാണ് ആത്യന്തികമായി എന്തിനുമുള്ള ലക്ഷ്യം എന്ന സമ്പത്തിനെക്കുറിച്ചുള്ള രണ്ടാമത്തെ വീക്ഷണം രൂപപ്പെടുത്തിയ നവീനമുതലാളിത്തത്തിന്റെ തന്ത്രമാണ് ആഗോളവൽക്കരണം. ആയുധം കൊണ്ടും ആശയംകൊണ്ടും ലോകത്തെ കീഴടക്കാനുള്ള ഈ വീക്ഷണത്തിനെതിരെ, മനുഷ്യർന്നു സമ്പൂർണ്ണ വികാസമാണ് ലക്ഷ്യം എന്ന ആദ്യത്തെ വീക്ഷണത്തിന്റെ ഭാഗത്ത് നിന്നു പോരാട്ടമുണ്ടാവാതെ വയ്ക്കുന്നു. ഇവിടെയാണ് ആഗോളവൽക്കരണത്തിനും അതിന്റെ സാഹിത്യ-സാംസ്കാരിക രംഗങ്ങളിലെ ഉപശാഖകൾക്കുമെതിരായ പുരോഗമന ശക്തികളുടെ പോരാട്ടം പ്രസക്തമാവുന്നത്.

നമ്മുടെ ചരിത്രത്തിൽ നിന്നും പെപ്പുകത്തിൽ നിന്നും മാതൃകത്തിൽ നിന്നുമുള്ള മുല്യവത്തും പുരോഗമനപരവുമായ ആശയങ്ങൾ ഉത്തരയും സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടും അല്ലാത്തവയെ നിരാകരിച്ചുകൊണ്ടും മാത്രമേ ഒരു നവസംസ്കാരം- മാർക്കസിസത്തിന്റെ ലോകവൈക്ഷണിയിൽ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള നവസംസ്കാരം-രൂപപ്പെട്ടതാനാവു. സംസ്കാരത്തിലേക്കും ചരിത്രത്തിലേക്കുമുള്ള വേരറുക്കുന്ന ആശോളവൽക്കരണത്തെ ഏതുമേഖലയിലായാലും മാർക്കസിസത്തിനു ചെറുക്കാതെ വയ്ക്കുന്നതാണ്.

സംസ്കാരം എന്നത് ഭൗതികവും അമാർത്ഥവും വസ്തുനിഷ്ഠവുമായിരിക്കുന്ന തന്നെ അതിന് മാനസികവും വ്യക്തിനിഷ്ഠവും സാമൂഹികവുമായ ഒരു മാനംകൂടിയുണ്ടാവുന്നു. ഈ മുഖം കാണാതിരുന്നുകൂടാ. ഈ കാണാതിരിക്കുന്നുവെന്നതാണ് ആശോളവൽക്കരണത്തിന്റെ ശുരൂതരമായ മറ്റാരു ഭോഷം.

ബൈബിയുപുർണ്ണമായ ലോകത്ത് വ്യത്യസ്തങ്ങളായ ഓരോ സാഹിത്യത്തിനും സംസ്കാരത്തിനും അവയുടെ തനിമ കൈവിട്ടാതെ തന്നെ വളർന്നു സമ്പൂർണ്ണ വികാസം നേടാനും ആദാനപ്രദാന പ്രക്രിയയിലൂടെ പരമ്പരം ആ സംസ്കാരസ്വത്ത് വിനിമയം ചെയ്യപ്പെടാനും അങ്ങനെ മനുഷ്യരാശിയുടെയാകെ ഉൽക്കർഷ്ണത്തിനു വഴിവയ്ക്കാനും കഴിയണം.

ഇത്തരമൊരു അവസ്ഥയെക്കുറിച്ച് ലെനിൽ സുചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതു നോക്കുക : "Socialism will make it completely international. International culture, which is now already being systematically created by the proletariat of all countries does not absorb 'national culture' (no matter of what national group) as a whole, but accepts from each national culture exclusively those of its elements that are consistently democratic and socialist" (V.I.Lenin, Collected works Vol. 19,246,47).

ദേശീയതകർക്കും ഉപദേശീയതകർക്കും ഒക്കെ സാമ്പദ്യത്തിലേക്കുയരാൻ കഴിയുന്ന ഒരു സാംസ്കാരിക സാർവദേശീയതയാണ് ഉയർന്നുവരേണ്ടത്. അതിനുപകരം ഒരു രാഷ്ട്രത്തിന്റെ അഭിരൂചിയും താൽപര്യവും മറ്റു രാജ്യങ്ങൾക്കുമേൽ അടിച്ചേര്ത്തിപ്പിച്ച് ഏകതാനമായ ഒരു വിരസസാർവദേശീയതയുണ്ടാക്കിയാൽ അതിനുകൂഴിൽ മനുഷ്യർക്ക് മൗലിക പ്രതിക്രിയാകെ മുരടിച്ചുപോവുകയേയുള്ളൂ. അതുകൊണ്ടാണ് ആശോളവൽക്കരണത്തിന്റെ പേരിൽ വരുന്ന

സാഹിത്യ-സാംസ്കാരികരംഗങ്ങളിലെ ചലനങ്ങളെ ജാഗ്രതയോട് വികച്ചിക്കേണ്ടിവരുന്നത്. ഇവിടെ, നമുക്ക് പ്രചോദനമായിത്തീരുന്നുണ്ട് ടാഗോറിന്റെ ശ്രീതാൺജലിയിലെ ഈ ഭാഗം.

"എവിടെ രാഷ്ട്രമതിലുകളും ചെറിയ
ചെറിയ തുണ്ടുകളായ് മുൻപീലയോ
എവിടെ സത്യത്തിനാഴത്തിൽ നിന്നുതാൻ
മൊഴിക്കേണ്ടനുമുറവെടുക്കുന്നുവോ
എവിടെ നിസ്തന്മുദ്യമം പുർണ്ണത
മുകരുവാൻ കരംനീടിനിൽക്കുന്നുവോ
മുക്തിതൻ സ്വർഗരാജ്യമതിക്കലേ
ക്കൈൾ നാബാനുണ്ടനാവു ദൈവമേ !

എത്തോരു മഹാചിന്തകന്റെയും കവിയുടേയും ഓർമ്മയ്ക്കുമുന്നി
ലാഞ്ചാ ഇന്നത്തെ ഈ ചർച്ച സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ
പ്രശസ്തമായ വരികൾ ഇക്കാലത്തെ നമ്മുടെ കടമകൾ വ്യക്തത
യോടെ വിശദീകരിക്കുന്നുണ്ട്.

"എങ്ങു മനുഷ്യനു ചങ്ങലകൈകളി-
ലങ്ങൾ കയ്യുകൾ നൊന്തിട്ടുകയാ-
ണ്ണങ്ങാ മർദ്ദനമവിടെ പ്രഹരം
വീഴുവതെന്തെ പുറത്താകുന്നു"

എന്ന വരികളിലെ സ്വാതന്ത്ര്യവോധവും സാർവ്വദേശീയ പ്രതിബന്ധ
തയ്യാറാക്കിക്കൊണ്ടിരായ പോരാട്ടത്തിന്റെ ആഗോളവർക്കരണ
ത്തിന്റെ ആവശ്യകതയും വിമോചനമുല്യങ്ങൾ സാഹിത്യത്തിൽ സർഭ്ബാ
ത്മകമായി പ്രതിഫലിക്കുന്ന തിന്റെ ഉത്തരമോദാഹരണ വുമായി
ഒരേസമയം പ്രവർത്തിക്കുന്നു.

ആഗോളവർക്കരണത്തിലെ സാമ്പത്തിക പ്രതിസന്ധി

സി. ശ്രദ്ധക്രേം

പലപ്പോഴും വഴിതെറിപ്പോയ ഒരു സംവാദമാണിതെന്ന് തോന്തി യിട്ടുണ്ട് സകീരിബ്ബുമായ ഒരു പ്രമേയത്തെ എറിക്കുവെറ്റു ലളിതവൽക്കരിക്കാനുള്ള ശ്രമമാണ് ഈവിടെ നടന്നിട്ടുള്ളത്. ഒരു ചർച്ചയ്ക്ക് വേണ്ട ആശയ ഭദ്രത പോലും ഇതിനുപലപ്പോഴും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഭാഗികമായ പരമാർത്ഥങ്ങളും തെറ്റിഡിക്കുപെട്ടിരുന്ന ഉദാഹരണങ്ങളും എല്ലാ വശത്തുനിന്നും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ സമനില തെറ്റാതെ എന്തെങ്കിലും പറയുക പ്രയാസമായിരിക്കുന്നു. എല്ലാ അനേകം ഞങ്ങളും സത്യാനേപണാങ്ങളാവണമല്ലോ. അതുതന്നെന്നയല്ലോ ഒരു ഗവേഷകനും പ്രഖ്യാപിക്കാരനും എപ്പോഴും മനസ്സിൽ കരുതേണ്ട വിശ്വാസ പ്രമാണം.

തുടക്കത്തിൽ തന്നെ രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ ശ്രദ്ധയമായി തോന്തി. ഈ 'ആഗോളവർക്കരണം' എന്ന പ്രയോഗം തന്നെ പുതിയതല്ലോ? അന്താരാഷ്ട്രതലം, എക്ലോകം എന്നെന്നേക്കയെല്ലോ നാം ഇതിനുമുമ്പ് കേട്ടിട്ടുള്ളത്. എക്ലോകം എന്ന പേരിൽ Wendelwilkie യുടെ ഒരു ശ്രദ്ധം തന്നെ കൂട്ടിക്കാലത്ത് വായിച്ചതായി ഓർമ്മിക്കുന്നു. അനേകാനും ആഗോളവർക്കരണത്തെപ്പറ്റി കേട്ടിരുന്നില്ല. ഒന്നുകൂടി ആലോചിച്ചാൽ മനസ്സിലാകും. ആഗോളവർക്കരണത്തിൽ സാമ്പത്തികമായ കെട്ടുപാടുകളുടെ ഒരു സുചനയുണ്ട് അന്താരാഷ്ട്രവർക്കരണം എന്നു പറഞ്ഞാൽ ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായോ രാജ്യീയമായോ ഉള്ള ഒരു കാഴ്ചപ്പൂട്ടാവും അതെന്ന ധാരണയിലാണെന്ന് 'ആഗോളവർക്കരണം' എന്ന ഈ പുതിയ പദം പെട്ടെന്നു കയറിവന്നത്. അന്താരാഷ്ട്ര വ്യാപാരവും അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളുമാണ് ആഗോളവർക്കരണത്തിൽ പെടുന്നത് എന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ പ്രയാസമില്ല.

രണ്ട്, പലപ്പോഴും ഈ ചർച്ച ഉൾപ്പെടെ മാത്രം ബന്ധിച്ചാണ് നീങ്ങളിൽക്കൂളിൽ, എന്നാൽ ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ഒരു വലിയ പ്രതിഭാസം മനുഷ്യപ്രവാഹങ്ങളുടെ ആഗോളവൽക്കരണമാണ്. ഇതിന്റെ പലവശങ്ങളും അറിഞ്ഞിട്ടുള്ള ഒരു സമൂഹമാണെല്ലാ കേരളം. ഉൾപ്പെടെള്ളിൽ നിന്ന് മനുഷ്യനിലേയ്ക്കു നീങ്ങുമ്പോൾ ഈ സംവാദത്തിന് ഒരു പുതിയ പരിപ്രേക്ഷ്യം ലഭിക്കുന്നുണ്ട്.

ഈ രണ്ടുകാരുണ്ടും ആമുഖമായി പറഞ്ഞാലും ഇന്നത്തെ ആഗോളവൽക്കരണത്തിന്റെ ആധാരമിലെ ടെക്നോളജി തന്നെയാണെന്ന കാര്യത്തിൽ വലിയ തർക്കമുണ്ടെന്ന് തോന്ത്രമില്ല. ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഇതിഹാസം രചിച്ചത് ടെക്നോളജിയാണെന്ന വിശദാസ ത്തിൽ വലിയൊരു സത്യമുണ്ടെന്ന് സമ്മതിക്കണം. ശാസ്ത്രസാങ്കേതിക വിജ്ഞാനത്തിന്റെ മികച്ച മുന്നേറ്റങ്ങളിൽ വലിയൊരു ഭാഗം ഈ പതാം നൂറ്റാണ്ടിലാണുണ്ടായതെന്ന സ്ഥിരമായി ഹാക്കിഞ്ഞിന്റെ പരാമർശം ഏറ്റെടുക്കുന്ന ശരിയാണ്.

എന്നാൽ ടെക്നോളജിയെ വെറും സാങ്കേതികവിദ്യമാത്രമായാണ് നാം കാണുന്നത്. ടെക്നോളജിയുടെ സാമൂഹ്യപരമായ വശം, സാമൂഹ്യപ്രശ്നങ്ങളോടുള്ള ടെക്നോളജിയുടെ സമീപനം ഇതൊക്കെയാണ് ഈ സംവാദത്തിന്റെ ഏറ്റവും സകീർണ്ണമായ വശങ്ങൾ. ഒരുപശ്ചാദം കൃത്യസമയത്ത് ഭേദംപരമത്തിലെത്തിക്കാൻ ആയുന്നിക്കാസ്ത്രത്തിനു കഴിയും. അതോടു സാങ്കേതികവിദ്യമാത്രമാണ് എന്നാൽ ഭാരിച്ചുവും തൊഴിലില്ലായ്മയും ഇങ്ങനെ ഒരു സമയപരിധിയിൽക്കൂളിൽ തുടച്ചുനിക്കാൻ അമേരിക്കയെപ്പോലെയുള്ള ഒരു വലിയ സാങ്കേതികശക്തിക്കുപോലും കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഈ ടെക്നോളജിയുടെ പരിമിതിയെക്കാൾ സാമൂഹ്യപ്രശ്നങ്ങളുടെ സകീർണ്ണതയെയാണ് കാണിക്കുന്നത്. ഈ സകീർണ്ണതയാണ് ആഗോളവൽക്കരണത്തിന്റെ മുമ്പിലുള്ള ഏറ്റവും വലിയ പ്രതിസന്ധി.

ടെക്നോളജിയും സമൂഹവും തമിലുള്ള ഈ ബന്ധത്തിന്റെ അന്തർഭാരകൾ ഈ സാമൂഹ്യശാസ്ത്രജ്ഞതയും മനസ്സിലാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നുണ്ട്. ലഭിക്കേണ്ട ഓഫീസ് ഇക്ക്ലോഡിംഗ് (London School of Economics) ഇതിനൊരു പഠനക്കേന്ദ്രം തന്നെ തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അവിടെയെന്നും പോകാതെ ഇൻഡ്യയിൽ നിന്നുതന്നെ എത്രയോ ഉദാഹരണങ്ങൾ ഏടുത്തു കാണിക്കാൻ കഴിയും. അശീയും പ്രമിയും ആകാശത്തെയ്ക്ക് വിക്രെപ്പിക്കാൻ കഴിയുന്ന ഭാരതത്തിൽ 60% ഗ്രാമങ്ങളിൽ ഇന്ത്യും കൂടിവെള്ളം കിട്ടുന്നില്ല. ഏതാണ്ട് അറുപതുകളുടെ അവസാനം വരെ ഇൻഡ്യ ഭേദപ്പെട്ടാംപൂർണ്ണത്തിൽ ഒരു വലിയ പ്രതിസന്ധിയെ നേരിട്ടിരുന്നു അറിയും ഗോതമ്പും സാധാരണ

ഞായായി ഇരകുമതി ചെയ്തിരുന്നു. എന്നിട്ടും പല സമലങ്ങളിലും പട്ടിണിമരം ണഞ്ചു ണായിരുന്നു. എന്നാൽ ഈനും സർക്കാറിൽ ഗോധുണ്ണുകളിൽ 61 ദശലക്ഷം ടൺ കേഷ്യയാന്ത്രണൾ കെട്ടിക്കിട്ടുന്നുണ്ട്. എന്നിട്ടും പട്ടിണിമാറ്റാൻ ഈ കേരളത്തിൽ പോലും നമുക്ക് കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ?

ഒക്കേണാളജിയും ഈ സമുഹവും തമിലുള്ള ബന്ധത്തിൽ സങ്കീർണ്ണതയെ മറ്റൊരുതലത്തിൽ നിന്നും നമുക്ക് കാണാം. ഇൻഫർമേഷൻ ഒക്കേണാളജിയുടെ മായാജാലത്തിൽ തിളങ്കിനിൽക്കുകയാണല്ലോ ലോകമിന്. കമ്പ്യൂട്ടറിൽനിന്നും ഇന്ത്രനെറ്റിൽനിന്നും സാധ്യത കളിലും ലോകം ചെറുതാകുന്നു. ഭൂവണിയങ്ങൾ തമിലുള്ള വിടവു കഴി നികത്തപ്പെടണം എന്നാക്കേയുള്ള വിശ്വാസത്തിലാണ് നമ്മളിന്. മതിലുകളില്ലാത്ത ലോകം, ആഗോളഗാമം എന്നാക്കേയുള്ള വിശ്വാഷണങ്ങളും കേൾക്കാറുണ്ട്. എന്നാൽ മതിലുകൾ ഭൂവണിയങ്ങളും രാശ്ശങ്ങളും തമിൽ മാത്രമാണോ നിലനിൽക്കുന്നത്? ഈ ചെറിയ കോട്ടയ്ക്കലിൽ പോലും രണ്ടു ലോകങ്ങളില്ലോ? ആ രണ്ടു ലോകങ്ങളെ തമിൽ ബന്ധിപ്പിക്കാൻ ഈ ഒക്കേണാളജിയ്ക്ക് കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ, ലോകം ചെറുതാവുന്നതിനൊപ്പം മനുഷ്യരെ മനസ്സ് വലുതാവുന്നുണ്ടോ? ആ മനസ്സിൽ വികാസം ഏതെങ്കിലും സ്ഥിതിവിവരക്കണക്കുകളിൽ പകർത്താനാവുമോ?

ഒക്കേണാളജിയുടെ പരിമിതിയാണിതെന്ന് പറഞ്ഞകൂട്. അണ്ണുനുതനെ പറയണം. ഒക്കേണാളജി എപ്പോഴും മുല്യാധിഷ്ഠിതമല്ല. പല പ്ലാറ്റും മുല്യനിരപേക്ഷമാണെന്നുതനെ പറയണം. കമ്പ്യൂട്ടറിൽക്കാരുംതന്നെ എടുക്കുക. ഒരു കാലത്ത് കമ്പ്യൂട്ടറിനോടുള്ള എതിർപ്പ് ഈ കേരളത്തിൽ, മറ്റൊപ്പാലയിടങ്ങളിലുംപോലെ വ്യാപകമായിരുന്നു. കക്ഷിഭേദമനേയു എല്ലാവരും അതിനെ എതിർത്തിരുന്നു. അതിന് കാരണം കമ്പ്യൂട്ടറിനെ വെറും സാങ്കേതികവിദ്യയായി മാത്രം കണ്ടതാണ്. വെറും യന്ത്രവൽക്കരണം. ആ യന്ത്രവൽക്കരണം താഴിലവസരങ്ങൾ ഇല്ലാതാക്കുന്നു, ഇല്ലെങ്കിൽ സാരമായി കുറയ്ക്കുന്നു. ഈ യന്ത്രവൽക്കരണം മുതലാളിത്തവ്യവസ്ഥിതിയുടെ ഭാഗമല്ലോ? ഈനന്തരതെ എതിർപ്പ് അതു പ്രകടമല്ല. അതു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. പുതിയ അറിവുകളുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ പഴയകാഴ്ചപ്പൂട്ടുകൾ നാം തിരുത്തുന്നു എന്നുമാത്രം. അതുതന്നെന്നയല്ല നാം മുമ്പ് പറഞ്ഞ സത്യാനേഷണം.

എന്നാൽ ഈനും സുചി മറ്റൊരുതലയ്ക്കലേയ്ക്ക് നീങ്ങിയിരിക്കുന്നു. പെപേമരി കൂണാസുകളിൽ കൂടി കമ്പ്യൂട്ടർ പഠനം ഏർപ്പെടുത്താനുള്ള ആവേശത്തിലാണ് നമ്മളിന്. കക്ഷിഭേദമനേയു എല്ലാവരും അതിനെ

അനുകൂലിക്കുന്നു. ഇൻധയായിലെ 60%പരം പ്രൈമറി സ്കൂളുകളിലും 1 മുതൽ 5 ക്ലാസ്സുകൾ പറിപ്പിക്കാൻ ഒരുപ്പാപകൻ മാത്രമെന്നുള്ള എന്ന് 'സാധനാമ' പറയുന്നു. ഹതിൽ നല്ലാരുഭാഗം സ്കൂളുകളിൽ ബ്രേക്ക് ബോർഡുകൾ തന്നെയില്ല. ഇൻഡ്യാ ഗവർമ്മെന്റിൽ, 1987-88 ലെ Operation Black board എന്ന പദ്ധതി തുടങ്ങിയത് ഈ വസ്തുതകളുടെ വെളിച്ചത്തിലാണ്. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ എല്ലാവർക്കും വേണ്ടത് കമ്പ്യൂട്ടർ പഠനമാണ്. ചെറിയ കുട്ടികളിൽ ഈ കമ്പ്യൂട്ടർ വിദ്യ എന്നെ കിലും ഗുണം ചെയ്യുമോ എന്നകാര്യം സംശയാസ്പദമാണ്. എന്നാൽ കാര്യം അതല്ല. മാർക്കറ്റിൽ അത്തരം കുട്ടികൾക്കാണ് പ്രിയം. അത്തരം കുട്ടികൾക്കേ ഉയർന്ന ക്ലാസ്സുകളിൽ സുഗമമായി പ്രവേശനം കിട്ടുകയുള്ളൂ. ഈ കമ്പ്യൂട്ടർ ദേശം നമ്മുടെ പ്രൈമറി വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽനിന്ന് സാമ്പത്തികഭാരം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. പലർക്കും അവിടംവരെയെത്താൻ തന്നെ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ട്.

ഈ കമ്പ്യൂട്ടർവൽക്കരണത്തിൽ ഏറ്റവും വലിയ ദുരന്തം അനുഭവിച്ച ഒരു രാഷ്ട്രമാണ് ജപ്പാൻ. അവിടെ വിദ്യാഭ്യാസം ഒരു കോണികയറലാണ്. അതിലെ ആദ്യത്തെപടി പ്രശ്നസ്തമായ ഒരു കിറ്റർഗാർട്ടിനാണ്. അവിടെനിന്നും അറിയപ്പെടുന്ന ഒരു സ്കൂൾ, പിന്നെ അംഗീകൃതമായ ഒരു സർവ്വകലാശാല. അത് പിന്നിട്ടാൽ പിന്നെ എത്തുകബഹുരാഷ്ട്രകമ്പനികളിൽ ഏതെങ്കിലും ഓനിൽ, അല്ലെങ്കിൽ സർക്കാറിന്റെ ഉയർന്ന തലങ്ങളിൽ. അപ്പോൾ ആ കിറ്റർഗാർട്ടിനു പ്രവേശനമാണ് ഒരു ജപ്പാനീസ് ബാലൻഡ്രേ ഭാവി ജീവിതം നിർണ്ണയിക്കുന്നത്. അങ്ങനെ പലജീവിതങ്ങളും അഭ്യുവയസ്സിൽ തന്നെ അവസാനിപ്പിക്കുന്നു. ഈ ചെറിയ വൃത്തത്തിൽ അത്തരംനെ ചെറിയ അടിത്തറയിൽ കെട്ടിയുത്തതിയ ജപ്പാനിലെ സാമ്പത്തിക സൗഖ്യമാണ് ഈയിടെ ഇടിഞ്ഞു പൊളിഞ്ഞ് വിണ്ടത്. അതു നല്കുന്ന പാംജേൾ മനസ്സിലാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ടെക്നോളജിയെന്നോ അതിലും നാം ആശയിക്കുന്ന ആഗോള ബന്ധങ്ങളെന്നോ നിരാകരിക്കുകയല്ല ഇവിടെ ഉദ്ദേശം. ടെക്നോളജിയുടെ സാമൂഹ്യപരമായ വശം എടുത്ത് കാട്ടുകമാത്രമാണ് ഇവിടെ ചെയ്യുന്നത്. ഇടുങ്ങിയ ഇടനാഴികളിലും ദൈഡാളം സാമ്പത്തിക വികാസമാണ് ഇന്നത്തെ രീതിയിലുള്ള ആഗോളവൽക്കരണം സൃഷ്ടിക്കുന്ന ഏറ്റവും വലിയ പ്രതിസന്ധി. അത് നേരിടാൻ വേണ്ടത് ടെക്നോളജി ജനകീയവൽക്കരിക്കപ്പെടുകയാണ്. ടെലഫോൺ പലപ്പോഴും സമ്പന്നരൂപം ഉപകരണമായിട്ടാണ് നാം കാണുന്നത്. എന്നാൽ അത് പൊതുവായ ഉപയോഗത്തിനുള്ള സംവിധാനത്തിലും ജനകീയവൽക്കരിക്കപ്പെടാം നാം ശ്രമിക്കുകയും വിജയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നില്ലോ? കാറും ബന്ധും ഒരേ ടെക്നോളജിയിൽ നിന്നു തന്നെയല്ലോ വരുന്നത്.

ടെക്നോളജിയും സാധാരണജനങ്ങളുമായി അടുപ്പിക്കുക. അതുതെന്നാവണം ലക്ഷ്യം.

ഈ പ്രതിസന്ധിയുടെ, അത്രയൊന്നും ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടാത്ത ഒരു വശം കൂടി ഇവിടെ വിശദമാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ കാലാലട തിലെ യുദ്ധങ്ങളിലും മനുഷ്യർന്നു മനസ്സും ഹൃദയവും പിടിച്ചടക്കാനുള്ള പോരാട്ടങ്ങളാണെന്നു പറയാറുണ്ട്. ആഗോളവൽക്കരണം ഈന്ന സംഭവിക്കുന്നത് വലിയ വലിയ മുന്നേറ്റങ്ങളായല്ല, മനുഷ്യമനസ്സിന്റെ ഉൾത്തലങ്ങളിൽ നടക്കുന്ന ചെറിയ ചെറിയ പോരാട്ടങ്ങളായാണ്. അദ്യ ശ്രമായ ഈ പോരാട്ടത്തിലെ ഏറ്റവും ഒടുവിലരത്ന സമരമുഖം വിദ്യാ ഭ്രാസരംഗമാണ്. നമ്മുടെ ഉന്നത വിദ്യാഭ്രാസ മേഖല ആരും ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടാതെ Corporate ചെയ്യപ്പെടുകയാണ്. Corporate എന്ന വാക്കിന് വ്യക്തമായ ഒരു പരിശോധയുണ്ടോ? വ്യവസായവൽക്കരണം എന്ന പദ്ധതിൽ സുചിപ്പിക്കുന്ന കച്ചവടമനസ്തി മാത്രമല്ല ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. കമ്പനികളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾഡിയിൽ നമ്മുടെ പഠനകേന്ദ്രങ്ങൾ വന്നു നിൽക്കുന്നു എന്നുതന്നെന്നയാണ് പറയുന്നത്. കമ്പനികളുടെ നിലനിൽപ്പിന്റെ അടിസ്ഥാനം Brandകളാണ് അവരുട്ടപ്പാദിക്കുന്ന ഉൽപ്പന്നങ്ങളിൽ കുത്തിയ മുദ്രകൾ. ഈ Brandകളിലൂടെയാണ് ബഹുരാജ്ഞകമ്പനികൾ ലോക വിപണിയിൽ ആയിപത്രം പുലർത്തുന്നത് എന്ന കാര്യം രാജ്ഞങ്ങൾക്ക് പൊതുവെ അറിയില്ല. ഉൽപ്പന്നത്തിന്റെ ഗുണമേന്നയേക്കാൾ Brand നൽകുന്ന ആ പ്രതിപ്രായയിലാണ് ഈ ഉൽപ്പന്നങ്ങൾ വിറ്റഴിക്കുന്നത്. പലപ്പോഴും ഇത്തരം ഉൽപ്പന്നങ്ങൾ ഏഷ്യയിലെ വിയർപ്പുശാലകളിൽ (Sweat Shop)തുച്ഛമായ ശമ്പളം ലഭിക്കുന്ന അർഥ പട്ടണിക്കാരായ തൊഴിലാളികളെ കൊണ്ടാണ് ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കപ്പെടുന്നത്. ലോക ഗൊഡി മെയ്യ് വസ്ത്രവ്യവസായത്തിൽ നില്ക്കാറു ഭാഗം ഇങ്ങനെ ബംഗ്ലാദേശിലെ വിയർപ്പുശാലകളിലാണ് ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കപ്പെടുന്നത്. ഇന്നത്തെ ആഗോള വ്യാപാരത്തിൽ വലിയൊരു ഭാഗം മുന്നാംലോകരാജ്യങ്ങളിൽ ഇത്തരം ഉൽപ്പാദനകരാർ മുവേനയാണ് ബഹുരാജ്ഞകമ്പനികൾ നിർമ്മിക്കുന്നത്.

ഈതൊന്നും പുതിയ അറിവുകളല്ല, എന്നാൽ ഈ ലോകവ്യാപാരത്തിന്റെ പിന്നിലെ അറിയപ്പെടാത്ത ചില സത്യങ്ങൾ ഈയിടെ Naomi Kleen എന്ന സാമ്പത്തിക കാര്യ ലേഖിക No LOGO (മുദ്രകൾ പാടില്ല) എന്ന ശ്രമത്തിലൂടെ പുറത്ത് കൊണ്ട് വന്നപ്പോൾ അത് വളരെയധികം വിവാദവും ചുപ്പാടും സുഷ്ടിക്കുകയുണ്ടായി. ഈ കൂതി ഇൻഡിയയിലെ പുസ്തകശാലകളിൽ ഇനിയും എത്തിയിട്ടില്ല എന്നാണ് തോന്നുന്നത്.

Brand (മുദ്രകൾ)കളുടെ പിന്നിലെ അഴിമതികളും അവ കടന്നാക്കമിക്കുന്ന മുന്നാം ലോകത്തിലെ കമകളുമാണ് kleen പ്രതിപാദിക്കുന്നത്. Brand കൾ സമൂഹത്തിന്റെ പൊതു സ്വത്തായ ചില മേഖലകളെ പതുക്കെ പതുക്കെ കയറ്റകൾ വരുന്ന പ്രവണതയാണ് kleen എടുത്തു പറയുന്ന ഒരു വസ്തുത. ഈതിന് ഏറ്റവും വലിയ ഉദാഹരണം പച്ച വൈള്ളം തന്നെ. മദ്ദരാശിയിൽ ഈന്ന് ഏറ്റവും അധികം വിറ്റഴിയുന്ന സാധനം പച്ചവൈള്ളമാണ്. കുടിക്കാനുള്ള വൈള്ളം, പാചകത്തിനുള്ള വൈള്ളം, കുളിക്കാനുള്ള വൈള്ളം എന്നിങ്ങനെ Marketing വിദ്യയർ എടുത്തു പറയാറുള്ള Segmentation എന്ന ശാസ്ത്രീയമായ ആ വിജേ നന്ദത്താട തന്നെ മദ്ദരാശിയിൽ വൈള്ളം വില്ക്കപ്പെടുന്നു. ഈതു മാത്രമല്ല ഇൻഡ്യയിലെ എല്ലാ പഞ്ചനക്ഷത്ര ഹോട്ടലുകളും പഞ്ചനക്ഷത്ര ആശുപത്രികളും പച്ചവൈള്ളം ഇരക്കുമതി ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്ന കാര്യം ഇത്തിരെ പത്രങ്ങളിൽ വായിച്ചിട്ടുണ്ടാകുമ്പോം.

ഈ പച്ചവൈള്ളം എങ്ങനെ നമ്മുടെ ജീവിതശൈലിയെ മാറ്റി മറിക്കുന്നു എന്നു കൂടി നമുക്ക് നോക്കാം. ഒരു പത്തിരുപതു വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് മിനറൽ വാട്ടർ, ഒരുല്പന്നമായി ആരും കരുതിയിരുന്നില്ല. ഈന്ന് ഒരു കുപ്പിവൈള്ളത്തിനു പത്തും പതിനെണ്ണും രൂപ കൊടുത്ത് വാങ്ങാൻ സാധാരണക്കാർക്കും മടിയില്ല. അത് നമ്മുടെ ജീവിതശൈലിയുടെ ഭാഗമായി കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. യാതൊ സൗകര്യത്തിന്റെയും ആരോഗ്യ സംരക്ഷണത്തിന്റെയും അംഗീകൃത മുദ്രകളായി മാറിയിരിക്കുന്നു ഈ കുപ്പി വൈള്ളം ഈന്ന്.

കമ്പനിവത്കരണവും ബ്രോൺഡുകളും പതുക്കെ പതുക്കെ കയറ്റപ്പെട്ടുന്ന ഏറ്റവും പുതിയ മേഖല സർവ്വകലാശാലാവിദ്യാഭ്യാസ മാണം kleen പറയുന്നു. ഒരു കാലത്ത് പാശ്ചാത്യ സർവ്വകലാശാലകൾ വിജ്ഞാനത്തിന്റെയും ഗവേഷണങ്ങളുടെയും ഉറവിടങ്ങളായി മുന്നു. ലോക വിജ്ഞാനത്തിന്റെ അതിരുകൾ പിരിവിയെടുക്കുന്നത് ഈ സർവ്വകലാശാലകളിൽകൂടിയായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടെന്നെന്ന അവിടുത്ത പ്രവേശനം ഉയർന്ന പരീക്ഷായോഗ്യതയുടെയും ബഹുഭിക്ഷകത്തിയും എന്നതു അംഗീകാരമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഈന്നതെന്ന സ്ഥിതിയോ? ബൈട്ടനിലേയും അമേരിക്കയിലേയും ആസ്ട്രേലിയയിലേയും നിരവധി സർവ്വകലാശാലകൾ വിദ്യാർത്ഥികളെ അനേകിച്ചുടക്കുകയാണ്. ഭാരതീയരുടെ വിദേശവിദ്യാഭ്യാസത്തിനുള്ള കമ്പനം ചുപ്പണം ചെയ്യുകയാണ് ഉദ്ദേശ്യം. ഇൻഡ്യയിലെ പ്രധാന പത്രങ്ങളിലെല്ലാം ഈ സർവ്വകലാശാലകളുടെ പരസ്യങ്ങൾ സാധാരണയായി കാണാറുണ്ട്. കോളേജ് സീറ്റുകൾ വെറും ഉൽപ്പന്നങ്ങളായി മാറിയിരിക്കുന്നു. അത് വിപണിയിൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ വിലയ്ക്ക് വിൽക്കപ്പെട്ടുന്നു.

നമ്മുടെ കാലാവധിയിലെ ഏറ്റവും ശക്തമായ മുന്നേറ്റങ്ങൾ മനുഷ്യമനസ്സിനെ കീഴടക്കാനുള്ള അദ്ദേഹമായ നീക്കങ്ങളാണെന്ന് പറഞ്ഞുവെള്ളോ. ആഗോളവൽക്കരണം ഇതിലെ വലിയൊരു സമരമുഖം തന്നെയാണ്.

കഴിഞ്ഞ ഒരു മാസത്തെ അനുഭവങ്ങൾ തന്നെയെടുക്കുക, സെപ്റ്റംബർ 11 ലോകത്തെ ആകെ മാറ്റി മറിച്ച ദിവസം എന്നാണ് ലോകമാല്യമങ്ങൾ പറയുന്നത്. എന്നാൽ സെപ്റ്റംബർ 11, 2001 മറ്റു പല ദിനങ്ങളിൽ നിന്നും ഭിന്മായതെങ്ങനെ? ഡിസംബർ 2, 1984 ആരെങ്കിലും ഈ സദസ്സിൽ തന്നെ ഓർമ്മിക്കുന്നുണ്ടോ, 17 വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് ഭോപ്പാലിൽ യുണിയൻ കാർബൺവാൾ കമ്പനിയിൽ സംഭവിച്ച വാതകദുരന്തത്തിൽപ്പെട്ട് 30000 പേര് മരിച്ചുവൈണ്ടു. 17 വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം ഈനും നിതി ലഭിക്കാതെ ജീവധൂമങ്ങളായി കഴിയുന്ന കുറെ മനുഷ്യാന്തരക്ഷാക്കൾ അവിടെയുണ്ട്. എത്രുകൊണ്ട്, ഡിസംബർ 2, ലോകത്തെ മാറ്റിമറിച്ച ദിവസമായില്ല? അത് ഭോപ്പാലിലായതുകൊണ്ടാവണം, സെപ്റ്റംബർ നൃയോർക്കിലും. എന്നാൽ ഈ രണ്ടു തിരുത്തികളും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുണ്ടോ? നൃയോർക്കിൽ സംഭവിച്ചത് രാഷ്ട്രീയമായ ഭീകരവാദമാണെങ്കിൽ ഭോപ്പാലിലേത് സാമ്പത്തികമായ ഭീകരവാദം തന്നെയെല്ലോ? ഭോപ്പാൽ തന്നെ ആഗോളവൽക്കരണത്തിലും ലോകം നേരിട്ടുന്ന വലിയൊരു പ്രതിസന്ധിയുടെ പ്രതീകമാണെല്ലോ. പുതിയ ജീവിതശൈലി, അതു സൃഷ്ടിക്കുന്ന ഉപഭോഗസംസ്കാരം, അവിടെ പ്രത്യേകജീവിക്കുന്ന മനുഷ്യ സമൂഹത്തിലെ വിവരകളും അസംത്രാങ്കളും ഈതൊക്കെ കെട്ടുപിണ്ടത് കിടക്കുന്ന യാമാർത്ഥ്യങ്ങളാണ്. ആർ.വി.ജി.യുടെ 1998-ലെ എൻ.വി. സ്മാരക പ്രഭാഷണമായ “സമാനര വികസന സങ്കൽപ്പങ്ങ്”ലീൽ ഈ വിഷയം കൂടുതൽ ദീർഘമായി ചർച്ചചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

ഇപ്പോൾ പറയേണ്ടത് ഈതാണ്. ലോകം ഈനുംനേരിട്ടുന്ന ഏറ്റവും വലിയ പ്രതിസന്ധി പട്ടിണിയും ഭാരിച്ചേരുവും, തൊഴിലില്ലായ്മയുമാണ്. നമ്മുടെ ഓരോ ചലനങ്ങളെല്ലാം കാണേണ്ടത് സമൂഹത്തിന്റെ. പിന്നു സ്വീരിത് നിൽക്കുന്ന ആ അവസാനത്തെ മനുഷ്യനെ, ആ ഭാരിച്ചനാരായണനെ, എങ്ങനെ ബാധിക്കുന്നു എന്ന് നോക്കിയിട്ടാവണം എന്ന്, മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ വാക്കുകൾ ഓർമ്മിക്കുക. നാം ഈനു കാണുന്ന ഭാരിച്ചേരുവും തൊഴിലില്ലായ്മയും ഈല്ലാതാക്കാനുള്ള ടെക്നോളജിയും വിഭവങ്ങളും ലോകത്തിനുണ്ട്. എന്നാൽ അത് എത്രെണ്ടിടത്തെന്തു നില്ല എന്നതാണ് സത്യം. അതിനുംനേരയുള്ള പ്രതിഷ്യയ സ്വരൂപാണ് സിയാറ്റിനില്ലും, ഡാവോസിലും, പ്രാഗിലും, ജനോവയിലും ഈരസ്സിക്ക

യറിയത്. ഡാവോസിൽ വെച്ച് അമേരിക്കൻ പ്രസിദ്ധശിഷ്ട കീസ്റ്റിൻ ഒരു കുറ്റസമയതം നടത്തി.

“മനും ഇന്നത്തെ ഉദാരവൽക്കരണത്തിലും സ്വകാര്യവർക്കൾ രണ്ടിലും “ഒരഭാര്യം കുറവും സ്വകാര്യം കുടുതലുമാണ്” എന്ന്.” അതിന്റെ വ്യക്തമായ ഒരു മലം ലോകം ഇന്ന് സാമൂഹ്യപരമായും സാമ്പത്തികമായും രണ്ടായി വിഭജിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ രണ്ട് ലോക അഞ്ചു തമിൽ കുട്ടിയിണക്കാനുള്ള ടെക്നോളജി നാം ഇനിയും കണ്ണെത്തിയിട്ടില്ല. നവോളി ക്ഷേത്രം അവരുടെ പുസ്തകത്തിൽ ഒരു ഭാഗത്ത് പറയുന്നു. “അമേരിക്കയിലെ വളർന്നുനായകൾക്ക് ചിലവാക്കപ്പെട്ടുന്ന തുകയിൽ എത്രയോ കുറവാണ് ബംഗ്ലാദേശിലെയും ചെചനയിലെയും വിയറ്പുശാലകളിലെ തൊഴിലാളികൾക്ക് കിട്ടുന്നത്.

ഈതു തന്നെയല്ലോ എൻ.വി.യുടെ ശ്രാന്തപ്രഭർഷനത്തിലും മുഴ അഭിക്ഷേർഷക്കുന്നത്? ഒരു വശത്ത് നായകൾ പ്രഭർഷനത്തിനായി അണി എന്താരുങ്ങി നിൽക്കുന്നു.

“ഭക്ഷണം നല്ലത് നിത്യം
കൊടുക്കുക
ശിക്ഷണത്തിനു വിദഗ്ദ്ധര
വെയ്ക്കുക
തേച്ചു കുളിപ്പിച്ചു പഠാർ
പുശ്രിക്കുക
അപ്പോൾ വരുന്നു
ഗവർണ്ണറും പത്തനിയും.
മുഖ്യാതിമികളേ സാഹതം
അപ്പുറത്തകാഴ്ചയോ
ചെത്തിലെ പട്ടികൾ കുടും
ബഹാദൂർ
രോട്ടിൽ നടക്കുവാൻ വയ്ക്കില്ലയോ
കോർപ്പറേഷനോരു
നായ് പിടി സ്കൂളുമോ?”

ഈതുതനെ ഇന്നത്തെ ആഗോളവൽക്കരണത്തിന്റെ ചിത്രം.

28 വർഷങ്ങൾ മുമ്പെഴുതിയ ഈ കവിതയുടെ പ്രസക്തി യാദും ശ്രദ്ധിക്കമാണോ?

അണ്ണു, എൻ.വി.യുടെ ചിന്തയും കവിതയും ഒരുപോലെ കാലാ തീതമായിരുന്നു എന്നുതന്നെന്നാണ് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയത്.

സെണ്ടവാക്യം

മായ ഗോവിന്ദരാജ്

ഞാനാരാധിരുന്നേന്ന്
നിനകൻഡയേണ്ടതില്ലപ്പോ
എനിലെ ഞാൻ
നിനക്ക് അപരിചിതം.
ഈന് ഞാൻ
അടുക്കളെയ്ക്കലക്കാരമാവണം
പഞ്ചരസങ്ങളിൽ
തിളച്ചുതുവണം
ഓർമ്മകളടിച്ചുകൂട്ടി
മറവിയിലിടണം.
ഇല്ലത്തമ കുളിച്ചുവരുന്നേബാൾ
നാലുകുടങ്ങൾ ഒരുക്കേണം
പരിഭ്വമുടി മാറ്റി
പുത്രിരിഞ്ഞാൽ നിറയ്ക്കേണം
സ്വപ്നം നുറുക്കികുട്ടി
വിശ്വപ്പറിഞ്ഞ് ഉംട്ടണം.
അലക്കിയുണക്കി മടക്കേണം
മുഷിരണ്ഞാരിവുകളെ.
മിചികുത്തിയുണർത്തേണം
കാത്തിരിപ്പിൾ നേരത്ത്
പാതിമെഴ്തായ്
വേദനപ്പായ് ചുരുൾ
നിവർത്തേണം.
കന്തത രാത്രികളിൽ
കിടക്കമുട്ടി കരണ്ണതുതീർക്കേണം.
ആരും കാണരുത്,
അറിയരുത്,
നാട്ടുവർത്തമാനത്തിൽ
പടർത്തരുത്.

വഴിനദി

ആർ.ഗോപിനാഥൻ

ഒഴുക്കാണു നദി
ചീറയല്ല
തടാകമല്ല
ഉറവയിൽ നിന്നുറ്റമേരിയ
വഴിക്കണ്ടതലാണ്
പല വഴിക്കണ്ടാകലാണ്

ഈ വഴിവനവരതെ ?
പോയവരെതു ?
പോകാനാണോ വരാനാണോ വഴി ?
വരുന്നവർ തന്നെ പോകുകയല്ല !
അമ്പവാ പോകുന്നവരല്ലോ
വരികയല്ല ചെയ്യുന്നത് ?
'വാ,പോ'.
ഈ അക്ഷരങ്ങളിൽ
വഴിയും വരവും പോക്കും
വരകളിൽ വ്യക്തമാകുന്നില്ലല്ലോ.
ചെറിയ 'റ'യ്ക്കു വലിയ വാലിട്ടുണ്ടാകുന്ന
'പ'യും
വലിയ 'റ'യ്ക്കു ചെറിയ വാലിട്ടുണ്ടാകുന്ന
'വ'യും തമ്മിൽ
വെറ്റും വലുതും ചെറുതുമെന്ന വ്യത്യാസം !
എന്നിട്ടും വരാനാണോ വഴി
പോരാനാണോ വഴി
അതോ പോകാനാണോ എന്നു സംശയം.

വഴിതന്നെ
വഴിയരുകുകൾക്കിടയിലെ
ഒരുവിശ്വാസമല്ല?
വിശ്വാസം രക്ഷിക്കു.

കളികൾ

പി.മയു

സ്വന്തമതയാർന്നിനി മനമേ, നീയീ
മുറ്റത്തൊരുംനോടി നില്ക്കു,
പ്രത്യയശാസ്ത്രക്കണ്ണികൾ കളഞ്ഞീ
ശ്രദ്ധതയിൽ ചുവടുന്നു.
മുറ്റം നിറയെപ്പടർന്നു മുറ്റും
പച്ചക്കളകൾ കണ്ണാ?
പുറത്തിറങ്ങാനാവാതുള്ളിൽ
ചടങ്ങു നീ നീരുമ്പോൾ,
സ്വത്രേമായവ വളർന്നതഞ്ചോ
സപ്പും പലപല വടിവിൽ.
കളിയായവയെക്കാണുവത്യും നിൻ
കളവാം പ്രത്യയശാസ്ത്രം;
അരുപിയാം നിൻ തത്പ്രാടിൻ
വിരുപമാകും സ്വാർത്ഥം.
കറുക,- കുടങ്ങൻ,- തുന്ന,-ചെറുള
തൊട്ടാവാടി,-തകര,
ആനച്ചുവടി,-ചെറുകടലാടി,
മുത്തങ്ങാം,-കയ്യുണ്ണി; .
പേരുകൾ ചാർത്തിത്തരംതിരിക്കും
വേണ്ടുംനേരം പിഴിയും,
വേണ്ടനാകിൽ കളിയായ്ത്തള്ളും
വേറേശാസ്ത്രം പറയും.
പരിശൃംഖലയാൽ തീരുവത്പ്പ്
പരിധിയെഴശാത്തൊരു ഹരിതം.
വെളിച്ചമുണ്ണാൻ മുളച്ചുപടരും
പാരിലെ നേരിൻ ചരിതം.
സുരൂനുരാഗം പകരാൻ സ്വന്തം
പ്രാണനോരുക്കും പ്രമദം,
നിലയും നിലവും കണക്കുകുട്ടി-
പ്ലാശാകാത്തൊരു പ്രണയം.
പരാർത്ഥമല്ല സ്വാർത്ഥമവുമല്ല
തുടരായ്ത്തെളിയും ചിത്തം,
തെളിഞ്ഞുപടരും നേരം ഹർഷം
നുകരും നലമാം സത്യം

ആനവേട്ടം

എസ്. എം. ദിവാകരൻ

തിരുമുസിലോടുവാനാനകൾക്കാക്കയും
കുടമൺികെട്ടിക്കഴിഞ്ഞു
മൺ നാക്കു കുടിയും ഉച്ചതിലാർക്കുന്നു
'നാരായണ'എന്ന നാമം
ഹൃദയത്തിലേല്ലക്കുന്ന വെടിയെച്ചു,ആനക-
ളാരുമിച്ചു മുന്നിലേയ്ക്കാണ്റു.
'ലക്ഷ്മിയും' രശ്മിയും, ബാലഗോപാലനും
മുരളിയും വിളിപ്പാടു മുന്നിൽ !
അടിയിടി, തോട്ടിപ്പിടുത്തങ്ങൾ,കത്തിയാൽ
തുരുതുരെക്കുത്തുകൾ, മണ്ണിൽ
ഉരുക്കുന്ന നട്ടുച്ചു, പതയുന്നുതീകന്നൽ
ചുവടുകൾക്കുന്ന നീളം !
ഹരമേറി നിൽക്കുന്ന ഭേദരുമാനയെ
പ്രഹരിക്കാനുണ്ടായിരുന്നു.
എറിയുവാൻ കൈകളിൽ കല്ലേടുക്കുബന്ധാഴും
'ഹരി ഹരി'എന്നു ജപിച്ചു.
വഴിപാതി പിന്നിട്ടാരാനകൾ പല പാടു
തറപറ്റിയേരെയും തോറ്റു.
തിരുമുസിലാറേ ജയിച്ചതുതർക്കമായ്
'മുരളി'യോ രശ്മിയോ മുന്നിൽ?
ആരുമാഞ്ച, പൊൻതിട്ടേറ്റി നിൽക്കുവാ-
നാസുരത്യാം തന്നെയെന്നും

തിരുവല്ലാ ആറാട്ട്

ആർ. മനോജ് വർമ്മ

കൊടിയിറങ്ങുന്നു, നാളികേരത്തിന്റെ
തിരുമുറികളിൽക്കെത്തുന്നു എയ്തതിരി
ഉടക്കമർപ്പിച്ചു നന്ദിയോ ചൊല്ലുന്നി-
തന്മലഭാഷയിൽത്താന്തികൾ ? കണ്ണട-
'ചുമ്പുതമസ്തു'വെനോതിയെന്നുള്ളവും
അടയുമെൻ മിഴിക്കുടിനു ചുഴവും
ബഹുജനാരവം,
ദിർഘനിശാസനങ്ങളിടകലർന്ന സ്തുതികൾ,
സമർപ്പണം
കരി പടർത്തുന്ന കൽവിളക്കും
നേർത്ത പുക പരതുന്ന ചന്ദനത്തിരികളും
ഒടുവിൽ നേർത്തതാം ഹർഷാംഖുമാത്രമായ
ഉടലെരിഞ്ഞുയരുന്ന കർപ്പുരവും
ഇടയി, ലേതെന്നുമെന്തെന്നു മറിയാതെ
യിവനും- ഏതോ നിമിഷാർഖമാത്രയിൽ
മിഴിയുയർന്നു പോകുന്നു
വിവസ്ത്രമാം കൊടിമരത്തിന്റെ തുംബത്താ
കാണു വിമലബോധമാം കൃഷ്ണപ്പരുന്തിനെ
വിപണികൾ
നുറുവർണ്ണങ്ങൾ മധ്യരങ്ങൾ
ഉടലിനിനും പകരും ചലനങ്ങൾ
ഉയരുമൊച്ചകൾ, താളങ്ങൾ
നാദങ്ങളിച്ചയിലിച്ച ചേർക്കുവോരു
നാഗസരം
മുദിതം, അല്ലിതുഡില്ലിതം ഉത്സവം
ഒടുവിലെല്ലാമൊടുണി
ചുള്ളിണ്ട വെൺവിരിക്കണക്കെ
യീക്ഷ്മൈരാക്കണം
നുറു കടല, കപ്പലണ്ണിപ്പോതിക്കുപ്പയായ
അവമതിക്കപ്പെടുണ്ടാണും
വീണ്ടുമീ മലിനദേഹമാം ക്ഷേത്രം
വിമലമായ
പുതിയ നാളോന്നു ശംഖവിളിക്കില്ലും
ഉയരെ നശമായ നിൽക്കുമിക്കാടിമരം
പുതിയെയാരുത്സവം
കാത്തുനിൽപ്പാകുമോ ?

തിരുവല്ലാ ശ്രീ വല്ലമഹാക്ഷത്രത്തിലെ കൊടിയിറകൾ, ആറാട്ടുചടങ്ങു
കൾ അനുസ്മരിച്ചുകൊണ്ട്.

സുജാരിഞ്ചി

എറൂമാനുർ സോമദാസൻ

എല്ലവറ്റിയ കരി -
 തിരിപോൽ പുകയുന്ന
 വിശ്വിരെ പടിപ്പുര -
 കല്ലിനേൽ സന്യാദിപം.
 വിണ്ണുപൊട്ടിയും കരി -
 സായലു പൊതിഞ്ഞുമു -
 ണ്ണി അതിരുമുറ്റത്താരു
 കൽത്തറ; നെരുപ്പോട്ടിൽ -
 ചെക്കനൽ കുനയ്ക്കുള്ളിൽ
 നിന്നു പൊന്തിട്ടും പുക -
 വള്ളിപോ, ലതിലൊരു
 തുളസിക്കാടി നില്പ്.
ഇലകൾ കതിരുക -
 ഇംഗ്രേഷ്യും കരി, ഞങ്ങൾ -
 വെയിലേറ്റുശ്രക്കാനിലെ
 ആർദ്ദര വഴിടിലും
 ആത്മാവിലപ്പോൾ ഗന്ധം
 സുക്ഷിപ്പോളിവർ; ഭൂത -
 ധാത്രി, യന്നിവേദ്യവും
 കൈക്കണ്ണിവു ദയാപുർവ്വം.
 മൃദുഹാസിനി, മിത -
 ഭാഷിണിയിവർ, ഗന്ധ -
 വതിയാം പുതമിക്കുറ്റ
 നമ്പിനി പുജാരിണി.
 കൈക്കുടനയിൽ അലപം
 അമൃതം വഹിച്ചുവ -
 നെന്തുമാ, നീർക്കണ്ണാഡലെ
 കുന്നാവു കാണ്ണവോൾ, വേന -
 ലറുതിക്കാരു മഴ -
 ചുറ്റലേൽക്കുന്നോൾ കുളി -
 ചുരുങ്ങിനില്ലപോൾ, ഇഷ്ട -
 ദേവനെ നമിക്കുവോൾ
 വെളിച്ചം പൊലിഞ്ഞാലു -
 മിരുട്ടിൽ മറുതീര -
 തെനാളി വിശുന്നുണ്ടുപശ -
 ക്കുന്നുറപ്പുള്ളാൾ, മുറ്റും -
 ഇരുളും വെളിച്ചവും
 ഒന്നന്നുകാണോൾ, ദു:ഖം
 സുവമെന്നരിയുവോൾ
 പൊന്നിനെ മല്ലനോർപ്പോൾ.

മുസല-സ്റ്റോ

സി.പി.സുഭദ്ര

മർത്ത്യയാർഷ്യങ്ങളാർത്ഥു
ഹസിക്കെ യിങ്ങാന്നാംബ-
ഗർഭങ്ങളിനും പെറ്റ-
തായസ മുസലങ്ങൾ !
അടിച്ചു തമ്മിൽത്തമി-
ലായിരുന്നുലയ്ക്കയാൽ
മുടിയും മനുകുല-
മാകെയെന്നാരേ ചൊല്ലീ ?
എത്ര മാമുനിരൈത്ര
കർക്കശം ശപിക്കിലും
നീതിമാനാരീ നമ്മൾ
മാനവർ ! വിപതേതതും
അതിജീവിക്കാൻ കരു-
ത്താർജജിച്ചാരല്ലീ ? പിനെ
വ്യമര്യൈനിനിപ്പോഴീ -

പ്രാം വച്ചിനേച്ചാലി?
 ബുദ്ധി കുർമ്മയേക്കാളും
 കുർപ്പിച്ചാരരത്തിൻ്റെ
 വായ്ത്തല പൊരിപാറി
 രാകിരാകിയാണല്ലോ
 ഇന്നയുരുക്കുലയ്ക്കെ നാം
 പൊടിച്ച, തെല്ലാംവാരി
 നീളവേ വിതരിയ-
 തിവിട പ്രഭാസത്തിൽ !
 വളക്കുറിൽ ചേർത്തും
 മുളച്ചു തഴച്ചതീ-
 യേരകപ്പുള്ളു, നൃണ്ണി-
 കൈയുകളെടുക്കുന്നു.
 ആയുധമല്ലോ വല്ല-
 ഭർക്കുപുല്ലുമീ മനിൽ.
 കാലങ്ങൾ ചെയ്ക്കേകുലം
 തകർത്താർത്തത്തീ, സപ്ത-
 സാഗര തീരം പാദ
 വിചുങ്ഗാ പ്രഭാസങ്ഗൾ !
 മേരുക്കളേയും കവി
 ഞതുയർന്നു പടർന്നേൻ
 യേരക പ്പുള്ളോ മാന-
 തിടിമിനലിൽ കാടായ !
 അസായും, പിന്നീടണ്ണു-
 ബോംബായും, പിളരവേ
 ദയാരുനാൾ പൊടുനേന
 കാരിരുഡുലയ്ക്കയാ-
 യുല്ക പോലതു കൊല്ലി-
 കുടിലിൽ തിരിച്ചുത്തി.
 മാന്ത്രികദണ്ഡായ് മാറ്റി
 കൊല്ലനായുലയ്ക്കയാ-
 ണ്ണതറിവു കരക്കിക്കൊ-
 ണ്ണുലകം കിടുങ്ഗുന്നു!
 തകരാതൊരു ചെറു
 മണ്ണതറി ദയങ്ങാനും നിൻ
 തിരുശേഷിപ്പായെങ്ങാ-
 നുണ്ടാമോ വസുന്ധരേ ?

കോട്ട

പി.കേശവൻ നമ്പുതിരി

തലയിൽക്കെന്നൽ കൃ-
 ടിന്റിയങ്ങളിൽ വന്നു-
 മുഗങ്ങൾ, മനസ്സിലെ
 കഷ്ടങ്ങൾ, ഹൃതി-
 ലടങ്ങാതെല്ലായ്പൊഴും
 ചിറകിടക്കിക്കുന്ന
 കിളികൾ, കാലിൽക്കോർത്തു
 വലിക്കും പാഴ്വേദുകൾ
 മുളച്ചിന്തുനോൽ പൊട്ടി -
 കരച്ചിൽ, കാട്ടാറിന്തേ
 ചിരി, പാറയിൽക്കെന്നം
 വാർന്നൊഴുകിയ ഗന്ധം.
 അമൃതകലയാകു -
 മനിളിക്കലെമറ -
 ചീരുളു പുൽകാ, തരു -
 നിരകൾ, പരസ്പരം
 അകന്നും പിണ്ണഞ്ഞും പോ -
 മോറിടവഴികളിൽ
 കൃടുങ്ങിയറ്റം കാണാ -
 തുഴറും മാർഗ്ഗഡേംശം
 പുകപോൽപ്പൂതിയുന
 മഞ്ഞിലുടിടക്കിട
 അകലെതന്തളിയുന
 തീജാല, ഏകാടുകാറ്റിൽ
 വേരറ്റു വഴിനീളെ
 വിണവമരങ്ങൾ, ഈ
 കാടുരക്ഷിക്കാനിന്നും
 നേട്ടോട്ടമോട്ടുന്നു ഞാൻ

ദേശാടനക്കിളിക്കളോട്

ജമീൽ അഹ്മദ്

കടൽ താണ്ഡുവാൻ നീർത്തു -
കില്ല ഞാൻ ചിറ, കെരളി
പിറനാടിതു വേനൽ -
ചുടിനാൽ പുക്കണ്ണാലും
അനൃദേശത്തിൽ ജീവി -
തം സുവമാവാ മെനാൽ
എൻ്റെ മണ്ണിലെ നീറ്റും
വെയിലാബന്നനിക്കിഷ്ടം.
എന്തുവന്നാലും മുറ്റം
തുർന്നു നിൽക്കുമീ മാവിൻ
പുന്തണ്ണൽക്കാറ്റും തെങ്ങിൻ-
നെഞ്ചിൽ നിന്നുറ്റും തേനും
നിത്യശുഭിയായമുഖ
കരകും പാൽപ്പുണ്ണവും
ചിത്തസാന്നന സുവാ-
സിതമാം തുളസിയും
ആദിനാദമായ വിശ-
ജാലയായുശ്രക്കണ്ണിൻ്റെ
വേദമന്ത്രങ്ങൾ ചുഴ്നു
നിൽക്കുന്ന വെളിച്ചവും
ഇമ്മണ്ണിലുപോക്കിച്ചി-
ചീട്ടക്കര മരീചിക-
പ്പൂന്മണി തേടിപ്പാറാൻ
ഞാനില്ല;
എൻ കവിതയും.

ശാപം, ശാപമോക്ഷം ! കളിയച്ചരന്ത് രണ്ടാംവായന

വി.സുകുമാരൻ

'കളിയച്ചൻ' ഒരു ശാപത്തിന്റെയും ശാപമോക്ഷത്തിന്റെയും കാവ്യവിസ്താരമാണെന്നത് ഒരു ലളിതവർക്കരണമാണ്. ചെയ്യരുതാ തത്ത്വം ചെയ്തവരന്തെ, നീഡൈനന്തെ തളളല്ലെങ്കിലും തന്മുരാനെ എന്ന വൈകിയ പ്രാർത്ഥന, മാത്രമായി ഈ സക്കിർണ്ണവും, അസ്പഷ്ടവുമായ ആത്മപരിശോധനയെ ലാഡുകരിക്കാനാവില്ല, ഈ കരജുരുക്കിക്കരജുരുക്കിക്കര യുകയും കരയിച്ചിട്ടുകയും ചെയ്യുന്ന കുറസമ്മതകവിതയിൽ (Confessional Poem)

പ്രപബ്ലേറംഗക്ലിയിൽ കെട്ടിയാടുന്ന നടന്തു, തിരുള്ളിലക്കു പിന്നിൽ കാണിക്കു മുഖം കൊടുക്കാതെ നിൽക്കുന്ന അവബന്ധി നട്ടു വന്നും തമിലുള്ള റത്തിംഗഹവും, അടുപ്പവും അകർച്ചയും അവ യോക് ബന്ധപ്പെട്ട വികാരവിക്ഷാജ്ഞാളും ഈ വിക്ഷാജ്ഞാളുടെ കൊട്ടിക്കലാശത്തിനുശേഷം പ്രത്യുക്ഷമാവുന്ന പുനർസമാഗമത്തിന്റെ പ്രത്യാഗ്രയും വിഷയമാവുന്നുണ്ട്. കുഞ്ഞിരാമൻ നായർക്കുതന്നെ അപരിചിതമായ ഭാർശനിക തലങ്ങളിലേക്കാണ് 'കളിയച്ചുന്ന്' അദ്ദേഹത്തെ നടത്തുന്നത്. കവിതയുടെ കയ്യിൽ കവി ഒരുപക്കരണം മാത്രമാകുന്നു.

'ലോര ഗൃഹശാപകാമില ബാധ' യാണല്ലോ കവിയെ ഉരുക്കുകയും മിചിനിരിലിട്ട് മുക്കുകയും ചെയ്യുന്നത്. ഇതൊരുന്നാഭമായി, ഈ ടായി, വിമുഖതയായി, എന്നരാശ്യമായി, കവിയെ ഗ്രസിക്കുന്നു. പ്രകൃതിയുടെ പ്രേരണകൾക്കുപോലും അഭിനേതാവിന്റെ, കൈമോഗം വന്ന ആത്മവിശ്വാസത്തെ പുനരാനയിക്കാനാവുന്നില്ല. കളിക്കോപ്പുപുതുക്കാൻ ഹേമന്ത സന്ധ്യകൾ, കളി വിണ്ണുമരഞ്ഞരാൻ വിണ്ണലമേറിയതാരകൾ, തെന്നൽകുറിപ്പുകളോടെ 'പൊന്നിൻ മലരു തരിക' എന്ന ഉഷ്ണസ്ത്രം, ഈ നിർബ്ബന്ധങ്ങൾക്കാനും കലാകാരന്റെ നിഷ്ക്രിയത്വത്തെ പുറംതള്ളാൻ പറ്റുന്നില്ല. കളിവട്ടത്തിലോത്തു കളിക്കാൻ എനിക്കാവിശ്വനു ശാപഗ്രസ്തനായ നടൻ കേഴുന്നു. സഭാക്കവം മുലം അവബന്ധി മെയ് വിയർക്കുകയും തുട വിറയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അരങ്ങിൽ നിന്ന് ചുട്ടിയടക്കന്, കിരീടം ചരിഞ്ഞു പിൻമടങ്ങുന്നോൾ ആയാളുടെ ജാരതപ്തമായ മനസ്സിൽ സ്മരണയുടെ പതിഞ്ഞാട്ടം. സുന്ദരമായ ഉഷ്ണസ്ത്രം മലരിനെന്നെന്നവെണ്ണും ഈ തിരസ്കൃതൻ പോയ കാലത്തിന്റെ ഓർമ്മകൾ മധുരമായി അയവിറക്കുകയാണ്:

"ദേശികവരുന്ന് തിരുമിഴിക്കോണിനാൽ
ദേഹമുഴിഞ്ഞ സുരഭിലവാസരം"

ആശാന്തി തുക്കരപ്പുണ്ടുമുടിച്ചുടി ആദ്യമായി അരങ്ങിൽ കാൽക്കുത്തിയ സുരഭില മുഹൂർത്തം. ഈ വെളിച്ചത്തിന്റെ, മധുരത്തിന്റെ മറുപുറമായി ഉശ്രാരുതപ്പിശയുടെ കരിനിശ്ചൽ. കുറുത്തം കെട്ടവന്റെ ദുർമുഖം കാണുന്നോൾ, പാളിക്കളിക്കും കളിവിളക്കിൻ തിരി ലജ്ജയാൽ ചുള്ളുന്നു. പ്രതിഷേധ ശീരുകൾ പൊട്ടിത്തശയ്ക്കുന്നു; "കെട്ടേണ്ടവേഷമീ ചൊട്ടിയടരുവോൻ." കിരീടം ചരിഞ്ഞവൻ തിരുള്ളില തൊടരുതെന്ന് കാച്ചചകാർ ആട്ടേകാൾക്കുന്നു. പുതിയൊരു വേഷം കെട്ടിയാടാൻ മുതിരുന്നോൾ ജനം കുവിയാർക്കുന്നു. "കെട്ടേണ്ടവേഷം ശുരുശാപമേറ്റവൻ"

ഇതൊരു പറുദിസാ നഷ്ടത്തിന്റെ (Paradise Lost) പുനരാവ്യാനവും പ്രലോഭനങ്ങൾക്ക് പലവുരു കീഴ്ചപ്പെടുന്ന ഒരു പാവം തീർത്ഥാ

ககளீ (Pilgrim) பிரயாணக்மயுமாகுங்கு. கவியுட அராஜக்மாய (anarchical) ஸுகாரூஜிவிதவுமாயி 'கஜியூ' என கஸ்திசேர்க்குங் தில் ஏரு வாஸா வெகுத்ததிளீ குரமாய ஆநங் நாமங்குவேலி க்குநிலே?

அவோயபுர்வுமாய ஏரு 'மின்டிஸிஸா' 'கஜியூ' சுஷ்கங் கிழ்க்குங்குங்க். ஜிவாத்தாவிலீ அபத்கரமாய யாத்தய்க் லூ அய்யாத்தமாத்தமா, கவி உதேஶிக்காத அற்தமதலங்களான் ஸமா நிக்குங்கத். வெஷ்யிகவும் உடாதவும் (Sensual and Sublime) தக்கி லுதூ ரஹஸ்வேஷ்ச, பி. யுட மருபல கவிதகஜிலுமென போலை, 'கஜியூ' நிலும் ஸஂவிக்குங்குங்க். காஷ்சயும், கேஸ்வியும், ஸாதும், ஸ்பஶ்வும் களின்று நல்குங் அநுஷூதிகஜிலுடை படுங்கல்கோளி யாள் அநுகாஶங்களிலெத்தான் லூ கவி உபயோகிக்குங்கத். பி. ஓரி கலும் வாயிச்சிரிக்கானிடதிலூாத ப்ரான்ஸிஸ் தோங்ப்ஸனீ (Fransis Thompson), 'தி ஹென்ட் ஓப் ஹெவன்' (ஸ்ரிரத்திலீ வேடப்புட்கி). ஏற்கு அஸாயாரஸமாய ஆத்தாலாபதேதாக 'கஜியூ' ஒரு ஸாது ஶூதெத ஸலபெடுத்துங்கத் லூ லடகமாள். லூஶரங்கி அனிர்வ பனியவும் அலுவுகஜில் எதுஞ்சாத்ததுமாய வாஸலுபுத்தின் அந வரதஂ பிரதுடருங் ஏரு வேடப்புடியுடை ஸின்வலாள் தோங்ப்ஸன் நல்கியத். அது குரசேஷ்டத்துங் அன்பில் நின்க் நிஷேயியாய மனு ஷுக் குத்தியோடுங்கு. ஓடியோடி அஸரமாமாவ் அவஸாங் தழக்குங்குவீஷுங்கனதோ, அபுமேயமாய அது வாஸலுபுத்திலீ காத்சு வடித்ததென, பேஷுங்காய 'கஜியூ' நிலை' நாயக்கங் ஏரு 'பூஜிடீவ்' (பலாயகன்) அலே? அயாச் தழக்கங் வீஷுங்கதூ.

"லோல பிராங்வரஷ்டாந்துக்கஶ்கப்பூர்
பிலிமுடிவுநமாலக்கஶ்கப்பூர்
பிரிதிப்பூலிமதன் பொன்திடவாங மஹா-

'ஜீயாதிஸருப' என்கி திருமுநிலாகுங்கு. அஜ்ஞன யிக்கிள்சு தாநோனியாயி நடந மடியாய புதெங்கு, அவியூதுயுடை பாரமு ததில் ஶுருவுவினென நினிச்சு கஜிவத்திலீ ஸுரக்ஷிதத்தில் நிங்கு புரித்து போவுங்க ஶிஷ்யங்கும், செவ்வதெத தழுப்புங்கத ஶேஷம் அத்தாளி காளாதுஷலுங்க நாஸ்திகங்கும் அவஸாங் ஏரே விழபை ததில் விலபிக்குங்கு.

லூ கவித மந்திரிருத்திவாயிக்குவேஷ் ஏரு ஸங்கூ உரு ததிரியங்கு. செல்லுவுமாயிசெல்லுங் செக்கேநாக் அஞ்சாங் தோங்கு நாவிகாரங் வெருங் வாஸலுபுமாளோ? 'பூலூ நேத்ததா' லுதூ அது தாஷுகலில் ஸவர்த்ததியுடை திரங்காட்டுலே? தோஷாங் கொஷு மிடு

ക്കൻ്റെ ഉർവ്വശീവേഷമിരുട്ടത്തുകണ്ണു", കവി മിരലുന്നതിന്റെ പിന്നിലും ഈ അപമനസ്വാരിയായ വികാരത്തിന്റെ ഉത്സമ്മള നിശ്ചാസമുണ്ട്. ആശാനോടുള്ള അപമര്യാദയ്ക്കു മുൻപൊന്ന്'തഴുകൽ' ഒരു ഹേതു വായിരിക്കണം. തന്റെ ദൈവത്തിന്റെ കാൽ കളിമൺ കൊണ്ടാണെന്നു തിരിച്ചറിയുന്നോധാണ്ണല്ലോ ഭക്തൻ തിടസ്യ തകർക്കുന്നത്.

പശ്യാത്താപം, പ്രായച്ചിത്തം എന്ന ലുക്കോയുടെ (St. Luke) സുവി ശ്രേഷ്ഠം, വള്ളതോളിന്റെ വേദ്യാകാവ്യത്തിന്റെ ഗുണപാഠം, 'കളിയച്ച നിൽ' ഒരന്തർധാരയായിവർത്തിക്കുന്നു. 'ലോഭമോഹങ്ങളുടെ നടക്കവ ക്രത്തതിൽക്കൂരുഞ്ഞി, ചേറിക്കപ്പേഴ്ന്നു ചിന്ന വിളിക്കുന്ന ഗജവീരൻ്റെ മോക്ഷപ്രതിക്ഷയും ഇതിലുണ്ട്. കൂറ്റബോധത്തിന്റെ കാരാഗ്രഹകവാ ടങ്ങൾ സ്വയം തുറക്കുകയും ഗുരുവിന്റെ സുന്ദരസ്മേരത്തിൽ വിടരുന്ന വെളിച്ചഞ്ഞളിലേക്ക് ശാപമോക്ഷിതൻ വീഴുകയും ചെയ്യുന്നു.

"പ്രേമസരുപാൻ ഗുരു കനിഞ്ഞിടുകിൽ
ബഹമാണ്യ മൊകയും നിൻ കളിപ്പുന്തൽ താൻ"

എന്ന അവബോധമത്രെ പരമമായ അഥാനമായി, നിത്യമായ മോചനമായി, പ്രത്യുക്ഷപ്പെടുന്നത്.

ഇമേജിയുടെ ഇളക്കന്താലിയാണ് പി. യുടെ കവിത. കവിയുടെ ഓഗത്തുനിന്നു വിശേഷിച്ചാരധ്യാനവുമില്ലാതെ വാർന്നുവീഴുന്ന വാക്കു കഴി മുഴുപ്പുള്ള ബിംബങ്ങളാവുന്നു. ഒറ്റപ്പാലം ഹൈസ്കൂളിലെ ഒരൊഴിഞ്ഞെല്ലാമുൻ്നിയിൽ ഉറക്കമെിളച്ച് ഏതാനും മൺിക്കുറുകൾക്കും എഴുതിത്തീർത്തതാണ് ഈ കവിതയെന്ന് മറക്കരുത്. ഉഷ്ണണിച്ചാ ലോചിച്ച് ഇമേജേഷൻകളുടെ കെട്ടുകാഴ്ച കവി ഒരുക്കിയതല്ല. ഒരു വർഷം ബിംബ പ്രവാഹത്തിൽ കവി ഒലിച്ചു പോവുകമാത്രമാണ്. പട്ടംതിരി കത്തിക്കരിഞ്ഞ കളിവിളക്കിന്റെ മുഖം, നക്ഷത്രമുല്ലുമലരുകൾ ചുടിയ മാദകയാമിനി. പാട്ടുകഴിഞ്ഞ ഒരു ഗായകൻ വെച്ചുപോയ ചേങ്ങല പോലെ മയങ്ങുന്ന ഭേദം, കുറിരുശ് ശ്രമി ഭേദിച്ചു വാസനയോടെ വിരിയുന്ന കോരകം, ഒരു മൺിക്കെല്ലുന്നിർ തുവുന്ന നീലകാളാംബുദം, പൊൻതാഴികകുടംചുടിയ കേഷത്ര ശോപുരങ്ങൾ; അനുവാചകനും, ഒന്നേ ചെയ്യാനുള്ളിട്ടും. ഈ സൗന്ദര്യലഹരിയിൽ വിവസ്ത്രനായി മുങ്ങുക.

എന്തിക്കമായ (Sensuous) ലാവണ്യാനുഭൂതികളുടെ പരിമളം 'കളിയച്ചന്ത്' ത്രപ്പാത്മാപോലെ സഖരിക്കുന്നുണ്ട്. നക്ഷത്രമുല്ല വാരിച്ചുടിയ മാഡലസ്യാധ രാത്രിയുടെ ഗന്ധവും സ്പർശവും നാമ നുഭവിക്കുന്നു. മണ്ണിൽ കുളിച്ചു കുളിരാൽനു നിൽക്കുന്ന ആതിരത്തെ നല്ലിന്റെ ആലിംഗനവും ഒരേന്തിക്കാനുവമാകുന്നു.

"எனது வங்காலுமெனிக்காஸபதிகளை
முனிதிச்சாருபோலுதூதிஜஜீவிதம்"

ஏற்க படிக்கியுடைய 'ஹேண்டிலிஸ்ட்' (Hedonist) வேதாந்தமான்

"முனிதிச்சாரு பிசித்துப் பூவுக்கு
யொனாய் சிரட்டியிலித்திரிமோன்னை

ஏற்க அந்தத்தியில் வசின்துதுவுநாத்.

கமக்லியுடைய ரூபகண்ணல் கவிதயில் தலையும் விலண்டுமூன்ற். ஈடுமலைவானின்றே சோன் திருமிசி ஓர்மிஸ்திக்குநாத், அடுக்காரரைஞ் கணிளான்குந ஹதும் சுவப்பிகெனயான். பாட்டுகாரரைபேச்சிச் சேணல் போலெயான் தூதலம் கிடக்குநாத். லோலமாம் கைவழியும் காலாடுந பந்தலும், பாலிக்கலீக்குந விழக்கின்றே திரியும் முகஶோ கத்தின்றே யானியும், தோடயம் தேடுந அரங்கும் அடுக்கமெயுடைய வேஷ்டனை.

ஒரு நாடகீயியஸாரதாவ்யாநத்தின்றே (Dramatic Monologue) ஸ்ராவாவம் மொத்தத்தில் 'கலீயசீ' நூரைகவருந்துள்ளது. கேட்டாக மா பாடுதாம் (நடன், கவி, அவ்யாதாவ) அங்஗ீகாரத்தின்றே, திரைக்கார தத்தின்றே, பலாயனத்தின்றே முடியகாய மகந்றே பிதைசுநியியிலே குத்து ஸ்ரைப்புறவுமாய மடக்கத்தின்றே 'கொலாஷ' (Collage- ஸ்ரைப்பாடு) நாடகீயமாயி அவதற்கிப்பிக்குந்து. அடிஸ்மாநபரமாயி ஒரு அவ்யாநகவி (Narrative Poet) அதை குடுத்திராமன் நாயகர் 'கலீ யசீனி' க்கு ஒரு ரங்ககவி (Dramatic Poet) யானியில் வேஷம் பகருந்து.

கவியை மமிக்குந ஒரு ஸ்ரைப்புமான் 'கலீயசீனி' எல் தமஸ்த் படுதிரிக்கத்தி அடுவிழக்குகைகடுபோல் ஹதுடுள்ளவுந்து. ஹது குரு ததகேக்கின்றே, ஶுருகோபத்தின்றே நிரமாவுந்து. அலைதாவும் அவி டுயும் திரைக்காரவுமொக்கை ஹதே நிரங் ஸ்ரைக்கிக்குந்து. " அனாய காரத்தில் கலீ க்ஷிணதாடுந பந்தல் " ஸ்ரைமாரங் ஶுருவின் முவம் கருத்தீட்வே ஸ்ரைமாரதமஸ்திலேக்க் நீண்டுந நாயகன், உரைஶுருது பிசியுடைய கரினிச்சல், தலீஸ்ரமாந்தாவ, ஸ்ரைமாரதமென தமஸ்த், அனாய காமாடி, ஹண்டினென போகுந்து ஹதுக்கின்றே மெருபார்.

ஹது ஒரு கத்தியெறியலின்றேயும் உயிர்தெதாஶுபேந்தல்ப்பின்றேயும் கமயான். சாரத்தில் நினாய்க்குந மீனிக்க்ஸின்றே கம. முதாவ ஸ்ரைமில் நின்க் அமூதாவஸ்மயிலேக்க் ஹது ஸ்ரைமாரத ஸ்ரைமா டாம் அதலே கவித?

മുലവൃക്ക്

ഡി. കെ. എം. കർത്താ

യന്ത്രങ്ങൾ ജയശ്വലാഷം
മുഴക്കി, തത്തരുവിന്റെ
നെഞ്ചേരുചോടിടുന്ന
ഹൃംകൃതി പുറ; തത്തനാൽ
താരാട്ടു മുളിക്കൊണ്ടു
വീടിൽത്തൻ കിടക്കയിൽ
ചായുന്നു പെറ്റു, തൻ
കുഞ്ഞിനെ മുലയുട്ടാൻ

തെരുവിൽ മദ്യത്തിന്റെ
കൃതിമാപ്പളാം പൊള്ള-
ച്ചിതിയിൽ കളളം ചൊല്ലി-
തുള്ളവികലബുദ്ധോൾ,
മുറിയിൽ പുജ്യം വാട്ടിൻ
തന്മുത്ത മങ്ങുഴത്തിൽ
അഴിപ്പു മുലകച്ചു
അമ പുഞ്ചിരിയോട്.

ദുരത്തു തോക്കിൻ വായിൽ
നിരൈയെത്തീയുണ്ടകൾ
കേരുന്നിത്തിരെറ്റോ-
രധികാരത്തിൻ ഗർവ്വം;
ചാരത്തു മുലകണ്ണു
പിണ്ഡു ചുണ്ടുകൾക്കുള്ളിൽ
മാറിലുറിയ ചുഡോ-
ടംബിക സമർപ്പിപ്പു.

സാഗരം നഞ്ഞിൻ കുണ്ണി-
മാക്കുവാൻ സങ്കേതങ്ങൾ
തേടുന്നു പരീക്ഷണ-
ശാലയിൽ വിഷവിദ്യാൻ ;
അമയോ വാസല്പ്പത്തിൻ
പുണ്യത്രാത്രതാൽ ചോര-
തന്നിൽ നിന്മമിഞ്ഞ തന്നെ
കനിവായിറ്റിക്കുന്നു.

ചന്തയിൽ ലാഭവ്യാധൻ
കത്തിക്കുമുപദോഹ-
1* വേട്ടത്തീ ചുറ്റും ചാര-
ക്കുന്നുകൾ വളർത്തുന്നോൾ,
അകത്തു കുണ്ണിൻ ചുണ്ടിൽ
തുള്ളുന്നു മഴപോലെ-
യമ്പതം നിരഞ്ഞുറും
സഉജന്യം-മാതൃസ്നേഹം.

മയക്കിൻ പാരമ്പര്യത്തെ-
തേതകുന്നു പുരം ദുരെ;
നിർവ്വൃതി സ്ഥാന്മാന-
യജ്ഞത്തിൽ നേടുന്നമ.

മാതൃവാസല്യത്തിന്റെ
*2 നന്ദിപും ചുട്ടും ചുരും
പ്രാണനുമാകാശവും
ചേർന്ന പാലവതാരം
കുഞ്ഞിരസ്യുള്ളിൽ, കണ്ണൻ
കാളിനിയോളങ്ങളി-
ലെന്നപോൽ നീന്തിട്ടുന്നു
സാനന്ദം, സവിലാസം,

പണ്ഡനോ ചൊല്ലി ഭർത്തൃ-
ഹരിയാ പ്രഹോളിക *3
യക്കിനിതാ കുഞ്ഞിച്ചുണ്ടു
നൽകുനോ, പ്രത്യുത്തരം?
"അമ്മമാരനോളമി
മുലയുട്ടലാം യജ്ഞം
ചെയ്യു, മനോളം ശ്രീമൻ !
സംസ്ക്രതി സൃഷ്ടാപുർണ്ണം !"

* 1 വേദത്തീ- കാടിളക്കാൻ കൊള്ളുത്തുന കാട്ടുതീയ

*2. പഞ്ചലൈത്താൻശൾ

*3. സംസാരഃ കിം അമ്യതമയഃ കിം വിഷ

മയം:- ഈ ലോകം അമ്യതമയമോ അതോ വിഷമയമോ?

ആ ചിത്രം

ലക്ഷ്മികുട്ടി

എന്തുഭീകരം ! ഭൂമികിടുങ്ങിച്ചിതറുന്നു;
തുംഗസൗഖ്യംപാടേ ചരിഞ്ഞു നുറുങ്ങുന്നു
വൻരണ്ടാക്കണം പോലെ ജയങ്ങൾ കുന്നുകുടി-
യങ്ങതാ പ്രകൃതി തൻ ക്രൂരതാബ്യവ നൃത്തം.
അമ്മൻ മാറിയപ്പറ്റിക്കിടക്കും കൈക്കുണ്ടിരെ
നിർമ്മാം മുഖം തെളിയുന്നിതു പത്രതാളിൽ
ഇനാലെയാസ്പത്രിൽ മുറിയിൽ പിറന്ന കു-
ണ്ടിമുന്നിൻ സുഖവദ്യവ ഹർഷങ്ങളിയുമോ ?
പ്രണയസാഹല്യമീ പുതിയ ജീവാക്കുരം
കഷണനേരത്തിൽ വെറുമോർമ്മയായ് കൊഴിഞ്ഞല്ലോ !
അക്കരുന്നുരുവാകാൻ ദേവസന്നിധികളിൽ
എത്രനോവുകൾ വഴിപാടുകളുന്നഷ്ഠിച്ചു,
നാശകളാണ്ഡുകളായിക്കൊഴിഞ്ഞകിലും മിപ്പോൾ
അശകൾ പുത്രു, സഹലങ്ങളായ് കിനാവാകെ-
വളരുമുദരത്തിനുള്ളിലെപ്പുലനങ്ങ-
ളിരു പ്രയത്നങ്ങളിൽ മധുരം ചുരത്തവേ
ഭുവന സ്വപർശംകൊണ്ടു പൊള്ളലേറ്റതുപോലെ-
യുയരുന്നിതു നവാഗത രോദനം നീരെ.
ഇരുളിൻ കയങ്ങളെപ്പുണ്ടും നിലാവുപോൽ
വസന്തം വിടരുന്നു വൈവശ്യം മറയുന്നു.
പെറ്റവർ ശ്രീദേവിയാം, മുദ്യേവിയത്രേ വന്നു-
മറ്റുള്ളാർ ചൊല്ലും മൊഴിയന്നുമായിതേണാനി
നന്നതേൻ, ആമാടയും വയന്നും രസനയിൽ
നുണ്ണിതു നവാതിപി, യാദ്യത്തെ അനുഭൂതി.
മാത്യവാസല്യം മുലയുട്ടി നിർവ്വതിക്കൊൾക്ക,
ഹാ! പതിക്കുന്നു നിത്യശാപം പോലുന്നിവാൾ.
ആകാശമടരുന്നോ? ഭൂതലം കുലുങ്ങുന്നോ?
കാതുകളുടപ്പിക്കും ഗർജ്ജനം മുഴങ്ങുന്നോ?
എന്നൊരസവർപ്പാകെ യെന്നൊരു പരിഭ്രാന്തി
അന്തരംഗത്തിൻ മിടിപ്പോന്നിച്ചു നിലയ്ക്കുന്നു
വിളറിവെള്ളുത്ത കൈ ചുഴറി നെണ്ണിൻ മീതെ-
യയരംനുകർന്ന പാലൊഴുകും മുഖം ചേർത്തും
മല്ലിനെ മടിത്തട്ടിൽ നിത്യനിദയിലാണു
പുൽക്കുന്നു ധന്യാത്മാക്കളുന്നുരംഗത്തിൻ ചിത്രം.

ശൈക്ഷണിപ്രസാദം *

കെ. ജയലക്ഷ്മി

1. വേദത്തി ഹാസ്യാപനിഷദ്പുരാണം-
സമൃത്യാഗമാശേഷകലാസ്യരൂപം
സമസ്തഭാഷാജനനീമനാഭി-
മ മർത്ത്യഭാഷാമജരാമുപാസേ.
2. പുണ്യാർഷഭൂപ്രാണമയീം പവിത്രാം
പുണ്യാമ്രാത്മവേദ്യാമനവദ്യഹ്യദ്യാം
മനാകിനിവിഭദ്രവനം പുനാനാം
വനാമഹോ കാമപിഭിവ്യഭാഷാം.
3. സദത്തരാനന്ദസം കിരന്തീം
മരന്മാധ്യരൂപരേ വഹന്തീം
ചിരന്തനാമ പ്രതിമ പ്രഭാവാം
ഗിരംപരാം നൗമി നിരന്തരം താം.
4. പ്രാചേതസവ്യാസമുഖവെർമ്മു നീബേദ്യഃ
ശ്രീകാളി ഭാസാദിമഹാകവീബേദ്യഃ
ആരാധിതാം ചാദരപുർവ്വമാത്മ-
ജ്യാതിർമയീം നൗമി സുപർവ്വഭാഷാം.
5. അമർത്ത്യഭാഷേ! ഭവതീ യദീഹ-
നചാ ഭവിഷ്യമഹിതാനുഭാവേ!
തർഹ്യസ്യതാമിസൈ സമോ ഭവിഷ്യ-
ഭ്ലോകഃ സമസ്തോ പി നിരസ്ത ചേഷ്ടഃ
6. മാതേവ ലോകാൻ പരിപാലയന്തീ
കാനേതവമുഗ്യാരമയന്ത്യത്രൈം
ഹിതോപദേശാൻ ഗുരുവദ്വിശന്തീ
വിരാജസേ നിർജ്ജരഭാരതി! ത്യാം.

* വടക്കെ മലബാറിലെ പ്രസിദ്ധ സംസ്കൃത പണ്ഡിതന്മാർ കവിയും ജ്യൂ
തിപ്പിയും (അസ്യനും) ആയിരുന്ന സാമന്തർ കനകത്തിടത്തിൽ ഉദയനൻ
(എതേനെൻ) നസ്യാർ (കാവുസായി-പിപ്പുവദ്യമി) അവർക്കളുടെ കവിത
“അടുത്ത കാലത്താണ് അദ്ദേഹം മരിച്ചുത്” എന്ന കുറിപ്പോടെ, കവനക്കുമ്പു
ഞക്കയച്ചുതന്നത്, കെ.ജയലക്ഷ്മി.

പ്രതാധിപർ

7. കവിശരാ ഭാരവി കാളിദാസ-
ശീഹർഷമാഖാഹാഹായ ഭട്ടബാണാ:
ക്ഷമേന്ദ്രഭാസ പ്രമുഖവാശ്വസർവ്വേ-
പ്യാസൻ ഭവത്തേവന സഖ ദിക്ഷാ:
8. ശ്രീമജ്ജഗ്നേശികവര്യഗങ്ക-
രാചാര്യപാദൈരപിവിശപുജേജ്യ:
നാരാധാരിയസ്തവകർത്തൃഭട്-
പാദേഃ സൃംഖാസ്യന്തിവചഃ പ്രവാഹൈ:
9. അനൈന്യസ്തമാകൃഷ്ണവിലാസകാവ്യ-
പ്രഭേന്ത്യ മുഖവേപ്പരപിക്കേരളീയൈ:
കവിപ്രവേകകർബഹൃദിശ്വസമ്യ-
ഗുപാസിതാ ഭക്തിപ്രാരം്ഭരംത്യം (യുശ്മകം)
10. അദ്യാപി വിദ്യത്കവിസാർവ്വഭാമ:
ശ്രീകൃഷ്ണപാദാംബുജചഞ്ചരീകാ:
'ഓട്ടുർ' മഹിദേവഗിരോമണിസ്ത്രാ-
മാരാധയത്യഗ്രവചഃ പ്രസുതൈ:
11. ഏവം പുരാണാധൂനിക്ഷപതീത-
മഹാകവി പ്രഭാസനുതാനുഭാവേ!
ഗൗർവ്വാണി! സർവ്വോത്തമവാണി! ചാന്ദ-
മനസ്യജസം വിലസ പ്രസുതൈ.
12. ഇയം പുരാഭാരതഭൂർഭിദേശ-
സാമാജ്യഹന്ത്രനേയ പതത്കദാചിത്.
തദാപി ഗൗർവ്വാണി ! ഭവത്യുഗേഷ-
വിദ്യാലയേഷ്യത്ര പരം വിരേജേ.
13. വിദേശ സാമ്രാജ്യബലിഷ്ഠം ഹന്താ-
ദ്വിഷ്യാ വിമുക്തേ സതി ഭൂതലേ സ്ഥിനി
വിദ്യാലയേഭ്യഃ പ്രാംമം ത്രമാരേ!
നിഷ്കാസിതാ നിർദ്ദുയമന്ത്രമാരൈയൈ:

14. അജാമിളി പ്രാക്ക് സഹയർമ്മിണീം സ്വം
വിഹായ ഭേജേ കുലടാം വിഗർഹ്യാം.
തമാംബികേ! സ്വാമപഹായരാഷ്ട്ര-
ധൂരസ്യരാ ഹന്ത! ഭജന്തി ഹന്തിം.
15. തരയാംബ! ഒഗർവ്വാണി ! തമാപിപാം-
ശാലാസു സർവ്വാസപി ചപ്രവേശഃ
നല്ലേതേ ഹന്ത! മഹത്തരോ യം
ഭാഗ്യക്ഷയോ ഭാരതജന്മഭാജാം.
16. വൈവേശികൈകരപ്പുയി ! ദിവ്യഭാഷഃ!
യമാർച്ചപ്രസേതാം ബഹുഭിഃ സഹർഷം
തമാർഷഭു സന്തതിഭിന്തു സമ്യഗ്ര-
നാരാധ്യസേ, കഷ്ടമതഃ പരംകിം?
17. കദാനു ഒഗർവ്വാണ്യവിലാസു പാം--
ശാലാസു വിദ്യാർത്ഥിഭിരപ്പുശ്രേഷ്ഠഃ
പാപ്യമാനാം വേതിം നിശ്ചയ
ഹർഷാശ്രൂപുർണ്ണാക്ഷിയുഗോ ഭവേയം?
18. ആസ്താം ദിവി കഷീരപയോധിജാതാ-
സുധാ, നവൈസാ സുലഭാനരാണാം.
ഒഗർവ്വാണ്യദിവ്യാത്ര സുധാസ്തികാചി-
ഭീമാം വയംഹൃദ്യതമാം പിബാമഃ
19. ന പാരയാമ്യംബ! ജധാശയേഹം
ഭവദ് ഗുണാൻ വർണ്ണയിതും, തമാപി
ത്രദീയ മാഹാത്മ്യ വഗൈകൃതേന
മധാധുനാ ജല്പപിതമല്പമേവം.
20. രേതയരണിജാതാ സോദരാഃ ! പ്രീതിപുർവ്വം
പംത പംത സർവ്വേ സംസ്കൃതം സാവധാനം
അനുപമിതമവന്നു വാപ്പുമാനനമേതത്-
പംനസുകൃത യോഗാ ഭാഗു ധന്നു ലഭ്യം
21. നിരുപമഗുണപുർണ്ണം ഭാരതക്ഷമാവതീർണ്ണാം
നിവിലശ്രൂപവിധാതീം നിത്യകല്യാണഗാത്രീം
വിശ്വയജനവിഭൂഷാം പോഷിതാശേഷഭാഷാം
കല്പിതരസികതോഷാം നമി ഗൈർവ്വാണഭാഷാം.

പുരസ്കാരങ്ങൾ നിർത്തലാക്കുമ്പോൾ

ചേപ്പാട് സൊമനാമൻ

മലയാള കവിതയുടെ കുമ്പണ്ടണ്ടു എന്ന പ്രസ്താവനയിലൂടെ നമ്മുടെ സാഹിത്യരംഗത്ത് എറെ വിവാദങ്ങൾക്ക് വഴിയെറുകിയ ഡിഷണാഡാലിയായിരുന്നു എൻ.വി.കൃഷ്ണവാരിയർ. ജീർഖ്മായി കൊണ്ടിരുന്ന നമ്മുടെ ബാമാന്ത്രിക് കാവ്യരിതിക്ക് ഒരു ഷോക്ക് ടീറ്റ് മെന്ത് നൽകുക എന്നതായിരുന്നു എൻ.വി.യുടെ ലക്ഷ്യം. തന്റെ കവി തകളിലൂടെതന്നെ ആ ജീർഖ്മതയെ പ്രതിരോധിക്കുവാനും പുതിയ പ്രവണതകൾക്ക് പ്രചോദനം നൽകുവാനും എൻ.വി.യകു കഴിയുകയും ചെയ്തു. കവി, പണ്ഡിതൻ, ഗവേഷകൻ, പത്രാധിപർ എന്നീ നിലകളിലെല്ലാം സ്വന്തമായ വ്യക്തിമുദ്ര പതിപ്പിച്ചുള്ള എൻ.വിയൈക്കു റിച്ച് "അറിവിഞ്ഞ അതുതും" എന്നാണ് എ.ടി.വാസുദേവൻ നായർ വിശേഷിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഈ എറെ ചർച്ച ചെയ്തപ്പെടുന്ന ശാസ്ത്രസാഹിത്യം എന്ന ശാഖ മലയാളത്തിൽ പച്ച പിടിച്ചതിന് കാരണക്കാരൻ എൻ.വി. കൃഷ്ണവാരിയരാണ്. ഒരു പത്രാധിപരെന്ന നിലയിൽ എൻ.വി. എത്ര ഉന്നതനായിരുന്നു എന്ന് ഇപ്പോൾ നാം ദ്യുവപുർവ്വം മനസ്സിലാക്കുന്നു. എഴുത്തുകാരനെ ഇത്രയേറെ ഫോത്സാഹിപ്പിച്ചിരുന്ന മറ്റാരു പത്രാധിപർ മലയാളത്തിലുണ്ടായിരുന്നില്ല എന്നുതന്നെ പറയാം. എൻ.വിയൈക്കുറിച്ച് ഇത്രയും കുറിച്ചത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിലുള്ള പുരസ്കാരം നിറുത്തലാക്കാൻ കോട്ടയ്ക്കൽ ആസ്ഥാനമായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന എൻ.വി.കൃഷ്ണവാരിയർ സ്മാരകട്ടേശ്വര തീരുമാനിച്ചു എന്ന വാർത്ത അറിഞ്ഞതുകൊണ്ടാണ്. കേരളത്തിലെ പെരുകിവരുന്ന അവാർഡ് ജീരഞ്ഞിന് ഒരു ഷോക്ക് ടീറ്റ് മെന്ത് ആവശ്യമായിരുന്ന ഇന്ന് അവസരത്തിൽ എൻ.വി. സ്മാരക ട്രസ്റ്റുതന്നെ അങ്ങനെയെരുതു തീരുമാനമെടുത്തത് എറെ ശ്രദ്ധനീയവും എൻ.വി.യുടെ രിതിക്ക് എല്ലാ വിധത്തിലും ചെർന്നതുമാണ്. എൻ.വി.യുടെ ആത്മാവ് ഇതിനെത്തു എറെ സന്ന്മാനിക്കുന്നുണ്ടാകും.

പ്രശസ്ത കവി കെ.വി. രാമകൃഷ്ണൻ സെക്രട്ടറിയായുള്ള എൻ.വി. സ്മാരകട്ടേശ്വര സാഹിത്യത്തിലെ വിവിധ ശാഖകളിലുള്ള മികച്ച കൃതികൾക്കാണ് പുരസ്കാരം നൽകിപ്പോന്നിരുന്നത്. ചുരുങ്ഗിയ കാലംകൊണ്ട് സഹ്യദയർക്കിടയിൽ നല്ല പേരുന്നേടാനും അതിനു കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

കേരളത്തിൽ സാഹിത്യപുരസ്കാരങ്ങളുടെ പ്രളയകാലമാണി പ്ലോ. ദിവസേനയെന്നാണും പുതിയ പുതിയ അവാർഡുകൾ ഉണ്ടാ

യിക്കാണ്ടിരിക്കുന്നു. അവാർധ്യപ്രവൃപ്പാപനങ്ങളുടെയോ അവാർധ്യ ഭാഗങ്ങളുടെയോ വാർത്തകളില്ലാതെ ഒരുദിവസവും പത്രങ്ങളെൽത്തില്ല എന്ന സ്ഥിതിയായിട്ടുണ്ടിപ്പോൾ. കുറച്ചുപെസയുണ്ടക്കിൽ ആർക്കും ഒരു അവാർഡ് ഏർപ്പെടുത്താമെന്ന നില വളരെ ഗുരുതരമാണ്. കാരണം അത് അവാർഡ് കളുടെ പ്രസക്തിയെത്തെന്ന ചോദ്യം ചെയ്യുന്നു. മലയാളത്തിലുള്ള സാഹിത്യപുരസ്കാരങ്ങളുടെയെല്ലാം പേരു കഴി ഓർത്തിരിക്കുകയെന്ന പ്രയാസമാണ്. മുൻപൊക്കെ അവാർഡ് ലഭിക്കുക എന്നതിന് വലിയ മാനൃതയും വിലയുമുണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ അവാർഡ് കിട്ടുക എന്നതിന്, അതിന്റെ തുക എന്തിനെക്കിലും ഉപയോഗിക്കാം എന്നതിൽ കവിഞ്ഞ് വലിയ ആകർഷണ മൊന്നുമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

അവാർഡ് കളുടെ എല്ലാം പേരുകിവന്നതുകൊണ്ടുള്ള ഒരു പ്രത്യേകത അവാർഡ് പ്രവൃപ്പാപനങ്ങൾക്കു ശേഷം ഉണ്ടാകുമായിരുന്ന വിവാദങ്ങൾ ഇപ്പോൾ കേൾക്കാറില്ല എന്നതാണ്. നന്ദല്ലുകിൽ മറ്റാനു കിട്ടുമെന്നിപ്പോൾ എല്ലാവർക്കും ഉറപ്പുണ്ട്.

എൻ.വി. സ്ഥാരകപുരസ്കാരം നിരുത്തലാക്കിയ നടപടിയെ സഹ്യദയലോകം സ്ഥാനത്തം ചെയ്യുകതെന്ന ചെയ്യും. എൻ.വി. കൃഷ്ണ വാരിയർ സ്ഥാരകടയ്യീൻ്റെ മുഖപ്പുത്രമായ "കവന കൗമുദി" യിലൂടെ വായനക്കാരുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ ആരാൺത്തശേഷവും നാനാവശങ്ങളും ചർച്ചചെയ്തതശേഷവുമാണ് പുരസ്കാരം നിർത്തുവാൻ ട്രസ്റ്റ് തീരുമാനിച്ചത്. ഗൗരവപൂർണ്ണമായ വായന ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവർക്കുവേണ്ടിയാണ് "കവന കൗമുദി" യുടെ പ്രസിദ്ധീകരണം ട്രസ്റ്റ് നടത്തുന്നത്. എൻ.വി.യുടെ പേരിൽ സാംസ്കാരിക സാഹിത്യരംഗങ്ങളിൽ കൂടുതൽ സഹലമായ പ്രവർത്തനങ്ങളിലാണ് ട്രസ്റ്റ് ശ്രദ്ധക്കേണ്ടതെന്ന ബഹുഭൂതിപക്ഷം വായനക്കാരുടെയും അഭിപ്രായത്തെക്കൂടി മാനിച്ചു കൊണ്ടാണ് പുരസ്കാരം നിരുത്തലാക്കൽ തീരുമാനം കൈകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും ശ്രദ്ധയമാണ്. ഗൗരവപൂർണ്ണമായ പുസ്തകങ്ങളുടെ പ്രസിദ്ധീകരണവും സാഹിത്യസാമൂഹിക സാംസ്കാരിക രംഗങ്ങളിലെ വിവിധ പ്രശ്നങ്ങളിൽ ആധികാരിക ചർച്ചകൾ സംഘടിപ്പിക്കലും അതിൽ നിന്നും സമാഹരിക്കുന്ന പ്രഖ്യാപനങ്ങളുടെ പ്രസിദ്ധീകരണവുമാണ് പുരസ്കാരം നൽകുന്നതിനേക്കാൾ ആരോഗ്യകരവും സഹലവുമായ കർമ്മമെന്ന ട്രസ്റ്റിന്റെ തീരുമാനം എറ്റവും ഉചിതമാണ്. ഒരു വ്യക്തിക്കു പുരസ്കാരം നൽകുന്നതിനേക്കാൾ എത്രയോ വലിയ സാഹിത്യസേവനമാണ് ഇതിലുടെ നടത്താൻ കഴിയുക. പുരസ്കാരം വ്യക്തിയുടെ സേവനങ്ങൾക്കുള്ള അംഗീകാരമെന്നതിന്നപ്പോറും അത് നൽകുക വഴി ഭാഷയ്ക്ക് പ്രത്യേക ഗുണമൊന്നുമുണ്ടാകുന്നില്ല.

എൻ.വി.സ്മാരക പുരസ്കാരം നിർത്തലാക്കിക്കാണ്ടുള്ള ട്രസ്റ്റിന്റെ തീരുമാനം മറ്റ് അവാർഡ് കമ്മറ്റിക്സിലും പുനരവലോകന ത്തിനും പുതിയ കർമ്മപദ്ധതിൾ കണ്ണടത്തുന്നതിനും സഹായകമാ കൂടു എന്നാശിക്കാം. അവാർഡ് മോഹികളെ അല്പം നിരാശപ്പെടു തുമെങ്കിലും ഭാഷയ്ക്ക് അതാകും കുടുതൽ ഗുണം ചെയ്യുക

(കടപ്പാട് 'കലാകാമുദി' - മുംബേവയ്)

സ്നേഹാദരങ്ങളോടെ, പ്രിയ രാമകൃഷ്ണൻ സാറിന്,

കവനക്കാമുദിയുടെ കനപ്പേട്ട ഓരോ താളും പല ആവുത്തി വായിച്ചു. വായേറെ മധുരിച്ചു. വായന എന്ന ദേവദത്തമായ വരപ്രസാദം കൊണ്ട് സായുജ്യമടയാൻ ഇളം തലമുറയ്ക്ക് ഇക്കാലം വളരെയധികം ചേശിക്കേണ്ടതുണ്ട്. കച്ചവടസംസ്കാരത്തിന്റെയും ചുംഖകസമുഹ ത്തിന്റെയും മലീമസപരിസരത്തുന്നതിനും ഇവർക്ക് മാനസികാഹാരം ശേഖരിക്കാൻ വയ്ക്കുന്നു.

മസ്തിഷ്കമഹിമയും ഹൃദയവിശാലതയും ആറുപോയ സങ്കു ചിത്രസമുഹത്തിലെ ടിഷ്യൂകൾക്കും സന്തതികൾക്കാപ്പും വളരുന്നു. അവരുടെ ഉപഭോഗസംസ്കാരം പിൻപറ്റി, അവർ വലിച്ചെടുക്കുന്ന രാസ വളരുന്നും അഴുക്കുവെള്ളുവും ആഹരിക്കേണ്ടിവരുന്ന ഏതാനും നിർഭുണ വടവുകൾഞ്ഞു പോകുന്നു ഇന്ന് ഇളംതലമുറ. വല്ലപ്പോഴുമെ കിലും ഒരു പോക്കുവെയിലോ, പുലരിവെട്ടമോ കതിരെറിയുന്നോൾ ഇവർക്കുണ്ടാകുന്ന ആത്മഹർഷം അനിർവ്വചനിയമാണ്. ആ ആനന്ദ വർഷമാണ് ഞങ്ങൾക്ക് കവനക്കാമും തരുന്നത്. മൺകനമുള്ള മല യാളസാഹിത്യപരമ്പരയെ കൊയ്തിട്ടും കൊഴിച്ചു നീക്കി കടന്നുപോയ വ്യാലൈത്തേജസ്വികളായ നിരുപക്ഷേഷംഡാരെ സംബന്ധിച്ച ലേബ നാണ്ഡൾ വിജയാനപ്രദമാണ്. എങ്കിലും ഈ മഹാമേരുകളുടെ മുവ്യ കൂതികളുടെയല്ലാം ഒരു ശ്രമസുചി കുടെ അടിക്കുറിപ്പായി കൊടു ത്തിരുന്നുകിൽ വിജയാനകുതുകികൾക്കും വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും പ്രത്യേകം ഫലപ്രദമാകുമായിരുന്നു.

എല്ലാത്തിലുമുപരി ശ്രാവണനിയമവും ധീരവുമായ നടപടിയാണ് എൻ.വി. സാഹിത്യപുരസ്കാരത്തിന്റെ മേൽ കൈകൊണ്ടത്. ഗതാ നുഗതികത്രമല്ലാത്ത ഒരു ഗത്യന്തരം. ഇത് എൻ.വി. കൃഷ്ണവാരിയർ സ്മാരകട്ടസ്റ്റിന്റെ പ്രവർത്തക സമിതിക്കു മാത്രമുണ്ടായ ചക്കുറ്റമാണ്. എൻ.വി. ദയപ്പോലുള്ള ഒരു ബഹുമുഖ പ്രതിഭയെ കേവല പുരസ്കാര പർവ്വതത്തിലോടുകൂടി വിളക്കും, വീതും കെടുത്തി ഇരഞ്ഞിപ്പോരുന്ന സന്ദർഭായതെയും കാഴ്ചപ്പാടിനെയും നാം നവീകരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. എൻ.വി. മലയാളമയ്ക്കനും ഒരു ജോതിഷ്ഠ പ്രകാശമാണ്.

എൻ.വി.യുടെ സമ്പർണ്ണകൃതി പ്രവർത്തകസമിതി പുറത്തിനീക്കുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. എൻ.വി.യുടെ ചിന്താധാരയിൽ നിന്നുതിരുന്ന ഏത് അക്ഷരമണികളും മലയാളിക്കു മുതൽക്കുട്ടായിരിക്കും. ആ മഹാപ്രതിയേശ്വർ ദരിക്കല്ലും വായനകാർ അറ്റു പോയിട്ടില്ല.

രാധാകൃഷ്ണൻ, വൈജ്ഞാപ്പർ, പേരാസ്യ

പ്രിയപത്രാധിപർ,

"കവനക്കുമുദി"- 120ാംലക്കം -നാഡി. ശ്രീ. കെ.പി. ശങ്കരനെ കുറിച്ച് ശ്രീ. പി.എൻ.വിജയനെംബുതിയ ലേവനമാൻ ആദ്യം വായിച്ചുത്. മാഷിനെ പറ്റിയായത് കൊണ്ടാവാം കുറിപ്പ് എറെ ഹൃദയമാവു. കയും ചെയ്തു. ഇപ്പോഴും തൃപ്പതിയായതുമില്ല. കുറച്ചുകുടു ആവാമായിരുന്നു എന്നാരു തോന്തൽ ! മറ്റ് കവിത ലേവനങ്ങൾ എല്ലാം നന്നായിരുന്നു. ഇത്തരം ലേവനങ്ങൾ മറ്റൊരുവും വായിക്കാൻ കഴിയാത്ത അവസ്ഥയുണ്ട്. കവനക്കുമുദിയുടെ ലക്കങ്ങൾ വായിക്കുന്നതൊപ്പം സുക്ഷിക്കപ്പെടാനും കനമുള്ളതാകുന്നുണ്ട് ചിലപ്പോഴെല്ലാം. നാഡി

വിനയപുരിവും

ശങ്കരൻ കോരോം, പരമ്പര

സർ,

കവനക്കുമുദി 11ാം ലക്കത്തിൽ "മാരാരുടെ വഴി" യെപ്പറ്റി എഴുതിയ ലേവനം പ്രഖ്യാതമായി. അദ്ദേഹത്തിനു പറ്റിയ നോട്ടക്കുറവും ഓൺലൈൻ പ്രതിപാദിച്ചു. അഭിനന്ദനങ്ങൾ !

അതേ ലക്കത്തിൽ "വിമർശനം : വ്യൂൽപ്പത്തി" എന്നതിൽ ഡോ: എം.ആർ.രാജവാര്യരും നന്നായി പ്രതിപാദിച്ചു. ഓരോ സമുദായത്തിന്റെയും ജീവിത പ്രതിഫലനം അതാതു കാലത്തെ സാഹിത്യത്തിൽ കാണാമെന്ന തിരിച്ചറിയൽ അദ്ദേഹം നടത്തിയിരിക്കുന്നു. ഉദാഹരണങ്ങളും പറഞ്ഞു. ശ്രീ.ഐ.പി.രാജഗോപാൽ "ഭാവി മലയാളം മുണ്ടെഴു രിയുടെ ആധ്യാത്മികത"യിൽ മുണ്ടെഴുരിയെ വിലയിരുത്തി. വായനകാർക്ക് ഒരുശ്രീക്കാഴ്ച ലഭിക്കുന്ന പ്രഖ്യാം.

"സി.ജെ.യുടെ അപകട മനസ്സിന്റെ അനോഷ്ഠണ"ങ്ങളിൽ ഡോ: പി.കെ.രാജ ശേവരൻ നന്നായി പ്രതിപാദിച്ചു. സി.ജെ.യുടെ ആത്മാർത്ഥമത അദ്ദേഹം ഉള്ളനിപ്പിറഞ്ഞു. മൊത്തത്തിൽ ആ ലക്കം നന്നായി

ഇരിങ്ങല്ലുർ ഗോപാലൻ, കോഴിക്കോട് - 14.

ബഹുമാനപ്പെട്ട എഴിറ്റർക്ക്,

'കവനക്കാമും'യുടെ ആകാരത്തിലുള്ള ഒരു കവിതയും ഉള്ളടക്കത്തിലുള്ള ഗാംഡിര്യവും ഇഷ്ടപ്പെട്ടു. എന്നെ സവിശേഷമായിതോന്തിയത് കവന കൗമുഖിയിൽ സംസ്കൃതകവിതകൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നു എന്നതാണ്. അതിൽ വളരെയധികം സന്ദേശംമുണ്ട്. ഈ ലക്ഷ്മിയിൽ ശ്രീ. സചീ ദ്രാഗൻ 'ഔരുസംഹാരം' ശ്രദ്ധാർഹമായി. കാളിഭാസകൃതികളിലെ നാടക കീയ സന്ദർഭങ്ങൾ കുട്ടിയിണക്കി കവിയുടെ ജീവചരിത്രം മെന്നതെ പ്പോൾ രസപ്രദമായി. ഏഴുകുട്ടിയപ്പോൾ മുഴച്ചുപോകാതിരിക്കാൻ നാടകകൃത്ത് ശ്രദ്ധിച്ചു. എക്കിലും ശ്രോകങ്ങൾ ഉഖരിച്ചപ്പോൾ ധാരാളം തന്റെ കൾ കടന്നുകൂട്ടി

P-33 കാതും ബാലോ (ബാലേ എന്നത് ശരി)

കനകലതായാം (കനകലതായാം ശരി)

താലിപ്പത്ര (താലിപ്പത്രം-ശരി)

P-37 - നിഭാത (നിതാന്ത-ശരി)

P-54 നഭനി (നഭനി -ശരി)

P-57 വൃഥാ സുജത് (വൃഥാ + അസുജത് = വൃഥാസുജത്-ശരി)

കവനക്കാമുഖിയിലെ നല്ലാരു വായനാവിഭവമായി ഔരുസംഹാരം.

സപ്രണാമം,

ജയലക്ഷ്മീകൃഷ്ണൻ നായർ, ചേടിച്ചുരി

പ്രിയപ്പെട്ട സാർ,

എൻ.വി. സ്കൂളാക്ക ട്രസ്റ്റ് നടത്തിയ ക്യാമ്പ് എനിക്ക് ഒരു നല്ല അനുഭവമായിരുന്നു. സത്യത്തിൽ ഞാൻ പുതിയ കവിതകളൊന്നും (പഴയതും) വായിക്കുന്നില്ലായിരുന്നു; വായിച്ചിട്ടില്ലായിരുന്നു. 'കവിതയെഴുതുന്നു' എന്നതിനേക്കാൾ 'പദ്യ' മെച്ചുത്ത് മാത്രമാണ് ഞാൻ നടത്തിയിരുന്നത് എന്നുതോന്തി. അതോ, പദ്യമെച്ചുത്തിന്റെ സാന്വദായിക രിതികളൊന്നും പാലിക്കാതെയും! ഒരു പാട് കാര്യങ്ങൾ പറിക്കാനായി. ഒരുപാട് സുഹൃത്തുകളെ (ഈ മേഖലയിലുള്ളവരെ) കിട്ടുകയും ചെയ്തു.

ഞാൻ ആദ്യം എൻ.വി.യെ അറിയുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണശേഷം വന്ന മാതൃഭൂമിയിലെ പലരുടെയും ഓർമ്മക്കുറിപ്പിൽ നിന്നാണ്. അത്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണത്തിനുശേഷം വളരെക്കഴിഞ്ഞതാണ്. അബ്യം മുത്തിൽ കയ്യിൽ വന്ന ഒരു പഴയ മാതൃഭൂമിയിൽ നിന്ന്. അന്ന് ഞാനോർത്തു: 'കവികളുടെ കവിയും' നേടിക്കൊടുക്കാൻ പിന്നെ ഗണനാമന്മായ എൻ.വി. മരിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു. ഈ പുതിയ തലമുറ തിലുള്ളവരെ വളർത്തിക്കൊണ്ടുവരാൻ ആരേക്കിലും ഇതുപോലെ മെനകെടുമോ? എന്നിങ്ങനെ. പക്ഷേ ഈ ട്രസ്റ്റിലും 'എൻ.വി.' ഇന്നും ജീവിക്കുന്നു. എത്ര വലിയ കാര്യമാണത്. പട്ടകുറ്റൻ സ്മാരക മദ്ദിര

അഭ്യൂം ഭീമൻ പ്രതിമകളും ചെയ്യാത്തത്. അതിനായി പാടുപെട്ടുന്ന ട്രസ്സ് പ്രവർത്തകരെ എൻ.വി.യുടെ ആത്മാവ് നിരന്തരം തരിപ്പിക്കുകയും സഹായിക്കുകയും ചെയ്തെട്ട്.

വിനയപുരും ശിവദാസൻ പി.എസ്., കൊട്ടിയുർ

പ്രിയപ്പേട്ട രാമകൃഷ്ണൻ,

1100 ലക്ഷം ഏറെ ശ്രദ്ധയായായി. കത്ത് നീളരുതെന്ന് ഉദ്ദേശമുള്ളത് കൊണ്ട് ഒരു കാര്യം മാത്രം പരാമർശിക്കേണ്ട. നിരുപണരംഗത്തെ യക്കുള്ള തിരിഞ്ഞെന്നാട്ടെത്തപ്പറ്റിത്തനെ.

സാഹിത്യമെന്നാൽ സഹാദയത്വമെന്നോ, സഹാദയത്വമെന്നാൽ സാഹിത്യവാസനയെന്നോ സാമാന്യമായി ധരിച്ച് വശായ ഒരു കാല മുണ്ടായിരുന്നു. ഈ ഹൃദയങ്ങളുടെ ഈ സഹാവം, ഈ ഇഴയടപ്പം ഏറ്റവും കുറഞ്ഞ കാണുന്നത് എഴുത്തുകാർക്കിടയിലാണ്. പലപ്പോഴും കൃതികളിലിട്ടും വിമർശിക്കപ്പെടുന്നത്. വ്യക്തിവെവരാധ്യമോ, പക്ഷ പാതമോ, ജാതിമത രാഷ്ട്രീയചൂഡായ്വുകളോ നിരുപകന്, മുഴക്കോലാ വുന്നോൾ സൃഷ്ടിയോടുള്ള നിഃപ്രകഷതയാണ് ഏറ്റവും പരിമിതമായി പറഞ്ഞാൽ ധാർമ്മികമായ ചുമതലയാണ് നിർവ്വഹിക്കപ്പെടാതെ പോകുന്നത്. നിരുപണങ്ങളിൽ നിന്നോ, പാനങ്ങളിൽ നിന്നോ പ്രേരണ യുശ്രീക്കാണ്ട് എത്രയോ വിശിഷ്ട കൃതികൾ തേടിപ്പിടിച്ച് സംഭവങ്ങൾ എൻ്റെ വായനാനുഭവത്തിലുണ്ട്. സാധാരണക്കാരായ അനുവാചകരെ ചെന്നുമായി അടുപ്പിക്കാനുതകുന്ന, ചിലപ്പോൾ എഴുത്തുകാരനേയും മറികടന്, രണ്ടും രണ്ടും അഞ്ച് എന്ന മട്ടിൽ എഴുത്തിന്റെ കാണാൻമുറിങ്ങിലേയ്ക്ക് അവരെ കുട്ടിക്കാണ്ട് പോകുന്ന വിമർശനങ്ങൾ ഈ വളരെ വളരെ വിരളം. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ ആ രംഗത്തെ പുർവ്വസുരികൾ കടന് പോയ പാതയിലേയ്ക്ക് ഓന്ന് പിന്തിരിഞ്ഞ് നോക്കുന്നത് എന്തുകൊണ്ടും സമൂച്ചിതമാണ്. കവനക്കാമുണ്ടിയ്ക്ക് മാത്രം എന്നുടുക്കാവുന്ന ഭാത്യം. അഭിനന്ദനങ്ങൾ

സി.പി. സുഭദ്ര, പെരിന്തൽമണ്ണ

പ്രീയ ശ്രീ രാമകൃഷ്ണൻ സാറിന്,

കവന ക്രമമുണ്ടി "10" Issue എന്നേ ശ്രദ്ധയമായിരുന്നു.

ശ്രീ. എം.എം. സചീനേൻ്റെ 'ജതുസംഹാരം' അസ്സലായി. പില
സംശയങ്ങൾ-

1. റംഗം 9 "വസ്യാനഹി വിജാനാതി

Page 58 പരാംസ്യപ്പൂർണ്ണ സമ്പദം"

രണ്ടാമത്തെ വരി "ഗുർബും പ്രസവവേദനാ" എന്നാണ് കേട്ടതാ
യോർമ്മിക്കുന്നത്. 'സൗഹ്യദസ്യവദം' ഗർഭവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടു
തതിയതു കണ്ണപ്പോൾ ഒരു ചെറിയ 'കല്ലുകടി'പോലെ.

2. സാധാരണമായണ്ണനാരെ ആദ്യവസാനം Court Jesters എൻ്റെ കുപ്പം
യത്തിലുണ്ടോ കാണിച്ചിരിക്കുന്നത്. കാളിഡാസൻിൽ മുനിൽ
അവർ പരാജയപ്പെട്ടുവെകിൽ പോലും ഒരു വിദ്യൽ സദസ്സിലെ
തതുനവരെ പരിക്ഷിക്കാൻ രാജാവ് അവരെ നിയമിച്ചത് അവ
രുടെ പാണ്ഡിത്യത്തിന്റെ അംഗീകാരമല്ലോ?

കവനക്രമുണ്ടിക്ക് മംഗളാശംസകൾ !

- സന്ദേഹം

സി.എൻ.എൻ. നായർ, മുംബൈ

തിരുത്ത്

കവനക്രമുണ്ടി 12-ാം ലക്ഷ്യത്തിലെ 'ശംഗോത്രിയിൽ നിന്ന്....'
എന്ന ലേവന്തത്തിൽ കെ.പി. ശകർൻ 'കാഹാളം'എന്ന കവിത ചൊല്ലിയ
സന്ദർഭം പരാമർശിക്കുന്നിടത്ത് ഒരു തെറ്റുപറ്റി.

ഭൂതാന്പ്രസ്ഥാനം പ്രമാണിച്ചു ശ്രീ. ശകർ റാവുദേവ് ചെറുതു
രുത്തി സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ മായവൻ നായർ മാസ്സർ ഏർപ്പെടുത്തിയ
യോഗത്തിൽ വെച്ചാണ് കെ.പി. ശകർൻ പ്രസ്തുത കവിത ചൊല്ലി
യത്. തെറ്റുപറ്റിയതിൽ വേദിക്കുന്നു.

പി.എൻ. വിജയൻ, കോയമ്പത്തുർ.

ചെറുവറ്റ ഗോവിന്ദൻ നമ്പുതിരി, കടത്തനാട്

ചായേ! നിനക്കു ശരി നല്ലാരു വസ്തുവില്ലെല്ല-
നായേവരും പ്രതിഭിനം സ്തുതികൃടിട്ടുന്നു;
നീയേ സഹായമിവനും ഭൂവനം മയക്കും
മായേ! മരക്കരുതൊരിക്കലുമെണ്ണക്കാരും
നാകത്തില്ലെങ്ങ്മുത്തെമകില്ലുമില്ലത്തി-
ലോകത്തിലെന്നതിനൊടാത്താരു വസ്തുവെവന്നായ്
ആകെത്തിരഞ്ഞളവുകണ്ണപിടിച്ചതേറ്റും
പാകത്തിൽ വെച്ചുവിലസുവന്നാരു നിന്നെന്നയല്ലോ.
ദേഹം തടിക്കുമതിയാഡ വിശപ്പുമല്ല
ദാഹം തളർച്ചകളെയും കളയും ക്ഷണാത്തിൽ
ആഹാരചിത്തമുണ്ടാരും ശുണമേവമോർത്തു
മോഹനച്ചും മനുജർക്കു പരക്കെനിനിൽ
അഥവാറ റാട്ടിയാടാർപ്പിലി നല്ലപീന-
പ്രഖ്യാര ചേർത്തു ശരിയാക്കിയ ചായതാനും
തബ്ബാരവേ വരികിലേലാ വഴിയിൽത്തളർന്ന
സാമ്പാരികൾക്കു സുവാമെത്തിൽമിതെയുള്ളു?
ചോടാരിണ്ടുകമ്പ്? ഫാരി! കടം പിടിച്ചു
വിടാകക വിറ്റുമുടിയാനിടയാകില്ലും താൻ
ചുടാറിടാത്ത ചൊടിയുണ്ടാരു ചായ വിട്ടു-
കുടാത്ത മാതിരിയിലായിരു മനിലാർക്കും .
മുകാലുകിട്ടിട്ടുകിലോട്ടു മുഖേക്ഷരെന്നേ
ഇക്കാലമായതിനു ചായക്കുടിക്കു, മെത്തു
ചക്കാലമുപ്പനു മീതേ തൊഴിലായി വന്നു.
നൽതേരിപ്പെറുറും മധ്യരവാണികൾ തന്റെ ചുണ്ണാ-
ടകാതേരെന്നാർ പൊരുതിനിന്നു ജയിക്ക കൊണ്ണാ-
ചിത്രേത കന്തൽ കൊതിയാർന്നു മനുഷ്യർ നിന്റെ
സന്തേരിട്ടുന്നു നിജചുണ്ണാടണച്ചുതന്നെ.
അങ്ങാടി, ചന്ത, തെരു, പിടികമുക്കുതോറും
അങ്ങാടിട്ടുന്നു, പലകോർട്ടില്ലു മെന്നുവേണ്ട
എങ്ങാണു നീ വിലസിടാത്തു? പത്തു പേരോ,-
തന്തങ്ങാനുമെത്തിട്ടുകിലുണ്ട് വിടത്തിലെല്ലാം.
മുട്ടാത്ത ചായകുടിയുള്ളവനായ തൊട്ടു
കിട്ടാതിരുന്നിട്ടുകിലെല്ലുമയും വരുമ്പോൾ
മുട്ടായികാരു, മവനെന്നാരു മദ്യപഞ്ച
മട്ടാകുമരത്രെ; യിത്തു വാസ്തവമായിരക്കാം
മുഖപ്രമാണികൾ കുടിച്ചുവരുന്ന കളേഷം
ഗൃഖലപ്രദേശമതിലെന്നുമൊളിച്ചിട്ടുന്നു;
രൂഷപ്രമോദ മൊട്ടുസംജന സംഘ്യമല്ലേ
വ്യുഷപ്രസാദമയി നീ വിലസുനിതെങ്ങും.
പണാർക്കുമേ ലഹരിയുള്ളാരു മദ്യപാന-
മുണ്ണായിരുന്നതു കുറച്ചു കുറഞ്ഞു വന്നു;
രണ്ണാമതിയുലക്കിലിങ്ങെന നിന്റെ വാഴ്ച-
യുണ്ണായി, വേണ്ടതിനിയെന്ന്? വിശേഷമായി.

“കവനക്കുമുണ്ടി” - പുസ്തകം 7, 1087 മേഡ, നമ്പർ 7.

വൈദ്യരത്നം പി.എസ്. വാരിയരുടെ

കോട്ടക്കൽ ആര്യവൈദ്യശാല

ആത്മരണ്ടേവന്തതിന്റെ ഒരു നൂറ്റാണ്ട്

ആർഷവും പുരാതനവുമായ ആയുർവൈദപാരമ്പര്യത്തെ
കാലാനുസ്യത്തായി നവീകരിച്ചതിൽ അദ്ദിതിയ പകാണ് വൈദ്യ
രത്നം പി.എസ്. വാരിയർ വഹിച്ചത്. അദ്ദേഹം 1902-ൽ സ്ഥാപിച്ച
കോട്ടക്കൽ ആര്യവൈദ്യശാല ഇന്ന് ലോകപ്രശസ്തമായ
ആയുർവൈദസ്ഥാപനമാണ്.

ആര്യവൈദ്യശാലയുടെ പ്രധാന പ്രവൃത്തിമണ്ഡലങ്ങൾ

- ആയുനികരീതിയിൽ നടത്തുന്ന രണ്ടു ചികിത്സാക്രമങ്ങൾ
കോട്ടക്കലും ഡൽഹിയിലും
- അഞ്ചുറിലേരെ ശാസ്ത്രീയശയങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്ന രണ്ടു
നിർമ്മാണശാലകൾ - കോട്ടക്കലും കണ്ണികോട്ടും
- ആയുർവൈദവികരിച്ചത്തിനായി വിദ്യാഭ്യാസം, ഗവേഷണം,
പുസ്തകപ്രസിദ്ധീകരണം, ഔഷധസ്യത്തോടുള്ള
എന്നിവ.
- അർഹരായ രോഗികൾക്കായി ധർമ്മാശൂപത്രി
- കമകളിയുടെ ഉന്നമനാർത്ഥം പി.എസ്. വി. നാട്യസംഘം

ഞങ്ങൾ നേടിട്ടു നടത്തുന്ന ശാഖകൾ

കോഴിക്കോട് * പാലക്കാട് * തിരുവൻനാട്ടുകൂളം * തിരുവനന്തപുരം *
ആലൂവ് * ചെറന്താരം * കോട്ടയം * കണ്ണൂർ * കോയമ്പത്തൂർ * നൃഥ്യരംഗം
* കൊൽക്കത്ത * സെക്കന്റരാബാർ * മധ്യര

ഇന്ത്യയിലെങ്ങാളിങ്ങാളം ആയിരത്തോളം
അംഗീകൃത ഏജൻസികൾ

കുടുതൽ വിവരങ്ങൾക്ക് ബന്ധപ്പെട്ടുക : ജനറൽ മാനേജർ

ESTD.1902

വൈദ്യരത്നം പി.എസ്. വാരിയരുടെ

ആര്യവൈദ്യശാല

(രേഖ ചാരിറ്റബിൽ ട്രസ്റ്റ്)

കോട്ടക്കൽ - 676 503 (കേരളം)

Valiyarathnam P. S. Varier
1889 - 1944

ഫോൺ : (0493) 742216 ഫാക്സ് : (0493) 742572, 742210

Website: www.aryavaidyasala.comE-mail : kottakal@vsnl.com/kottakal@md3.vsnl.net.in